PC-

DOCUMEN-
TEN

I

Politici krijgen dagvaarding wegens oorlogsmisdrijven

27-3-2002

VAN ONZE VERSLAGGEVER

DEN HAAG - Ze was erg dankbaar. Vriendelijk nam Nancy Dankers (CDA) haar dagvaarding in ontvangst. Ze is het eerste lid van de Tweede Kamer dat individueel verantwoordelijk wordt gehouden voor Nederlandse oorlogsmisdrijven in Joegoslavië: 'Dank u wel'.

Joegoslavische vrouwen bij de uitreiking van dagvaardingen bij de Tweede Kamer *Foto: Arenda Oomen*

Dankers was dinsdag 27 maart toevallig de eerste die een groepje demonstranten voor de ingang van de Tweede Kamer wilde passeren. Nieuwsgierig las ze de tekst die vier Joegoslavische vrouwen vormden. Ondertussen luisterde ze naar de advocaat die uitlegde wat de bedoeling is. Maar of ze het meteen begreep?

De actie bij de Tweede Kamer luidde de eerste bodemprocedures in die de Permanente Commissie inzake (Nederlandse) oorlogsmisdrijven in Joegoslavië tegen de Nederlandse Staat en individueel verantwoordelijke politici heeft aangespannen. De commissie eist schadevergoeding en smartengeld voor (nabestaanden van) slachtoffers van de aanval op de televisiestudio in Belgrado en de aanval met clusterbommen op de centrale markt en de parkeerplaats van het ziekenhuis in Nis.

Gevechtsvliegers

De bodemprocedure is aangespannen nadat premier Kok en de ministers Van Aartsen en De Grave niet tegemoet waren gekomen aan een sommatie om voor 18 maart aan te geven over een schikking te willen onderhandelen.

Behalve Nancy Dankers kreeg ook Femke Halsema (GroenLinks) - als toevallige tweede passant - een dagvaarding uitgereikt. Ook leden van de Vaste Kamercommissie zullen echter in de bodemprocedure worden betrokken.

Volgens een woordvoerder van de Permanente Commissie inzake (Nederlandse) oorlogsmisdrijven in Joegoslavië is het de bedoeling ook individuele militairen, waaronder gevechtsvliegers, aansprakelijk te stellen. Het Openbaar Ministerie noch het Joegoslavië Tribunaal vervolgt NAVO-acties. Volgens de woordvoerder van (nabestaanden van) de slachtoffers zijn politici en militairen echter ook civielrechtelijk individueel te treffen wegens oorlogsmisdrijven.

Hoorzittingen

Het is voor het eerst dat bewindslieden, volksvertegenwoordigers en militairen aansprakelijk worden gesteld voor oorlogsmisdrijven van de NAVO, die ze - ook achteraf - hebben gebillijkt. De raadsman zal de rechtbank verzoeken om de ministers Kok, Van Aartsen en De Grave in openbare hoorzittingen te ondervragen over de gewraakte misdrijven.

Verzoeke deze brief aan de stukken van de Comm. toe te voegen.

AANZEGGING

aan de vooravond van
de verschrikkingen

Aan de leden van de Commissie
Buitenlandse Zaken van de Tweede Kamer

WIJ VERKLAREN U, DUIDELIJK EN OMONWONDEN, DAT ZIJ VAN DE REGERING EN VAN DIT PARLEMENT, DIE ZICH ERVOOR VERANTWOORDELIJK ZULLEN MAKEN DAT NEDERLAND, IN WELKE VORM DAN OOK, ZAL ONDERSTEUNEN DAT IRAK DOOR DE GEK IN HET WITTE HUIS IN EEN KERKHOF WORDT VERANDERD, VOOR ZIJN/HAAR MEDEPLICHTIGHEID AAN DIT MISDRIJF DOOR IRAAKSE SLACHTOFFERS EN HUN NABESTAANDEN ACHTERVOLGD ZAL BLIJVEN WORDEN MET CIVIELE PROCESSEN TOT SCHADEVERGOEDING.

ONOPHOUDELIJK EN TOT IN LENGTE VAN DAGEN. JAAR IN JAAR UIT.
EN LANG NADAT HUN POLITIEKE CARRIERE ZAL ZIJN BEEINDIGD.

WIJ ZULLEN DEZE PROCESSEN VAN DE SLACHTOFFERS VOOR SCHADEVERGOEDING NAAR U TOE KANALISEREN. NAAR U, VERANTWOORDELIJKE MINISTERS, FRACTIE-WOORDVOERDERS, FRACTIELEDEN. PERSOONLIJK.
OPDAT U NIET DE KANS KRIJGT, DECENNIA LANG NIET, TE VERGETEN DE ONPEILBARE ELLENDE DIE MEDE IN UW NAAM ZAL WORDEN AANGERICHT.

ZOALS OOK, VIA ONZE BEMIDDELING, EEN AANTAL SLACHTOFFERS VAN DE NAVO-AGRESSIE TEGEN JOEGOSLAVIE BINNENKORT PERSOONLIJK OP DE DEUR ZULLEN KLOPPEN BIJ :

- KOK
- VAN NIEUWENHOVEN
- VALK
- VAN AARTSEN
- BLAAUW
- M. VOS
- DE GRAVE
- HOEKEMA
- DANKERS
- DE HOOP SCHEFFER
- VAN ZUYLEN
- HALSEMA
- MIDDELKOOP
- EURLINGS (i.p.v. Harrewijn)

VOOR SCHADELOOSSTELLING.
OM NIET MEER AF TE LATEN VOOR JAREN, ZEER VEEL JAREN.
STEEDS WEER VERHALEND VAN DE HUN AANGEDANE VERSCHRIKKINGEN EN HUN VERDRIET.

DE GENOMINEERDEN ZIJN UITGEKOZEN OP GROND VAN HUN PERSOONLIJKE OORLOGSHITSING, DAN WEL EENVOUDIG OP BASIS VAN HET LOT.
DOOR ZIJN OVERLIJDEN ONTSPRINGT HARREWIJN HIER DE DANS.

BEGIN MAART ZAL HET GERECHTSHOF DEN HAAG BESLISSEN OF KOK, VAN AARTSEN EN DE GRAVE REEDS NU, OP KORTE TERMIJN, PERSOONLIJK ALS GETUIGEN ZULLEN MOETEN VERSCHIJNEN IN EEN VOORLOPIG GETUIGENVERHOOR INZAKE HUN OORLOGSMISDRIJVEN.
VOORUITLOPEND OP DE KOMENDE RECHTSPROCEDURES ZELF.

DE PC
D. Kalania
Sloterkade 20
1058 HE Amsterdam

SOS KINDEREN IRAK
brusselaers@zeelandnet.nl

BULLETIN NR. 1 BY THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers Group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: 12 FEBRUARY 2002-APPEAL TO THE SERBIAN PEOPLE

DON'T LET MISLEAD YOURSELF ANY LONGER !

DON'T LET TRAMPLE YOUR NATIONAL SOVEREIGNTY AND DIGNITY ANY LONGER BY THOSE TRIBUNAL GUYS, THIS NATO-CONTINUATION, UNDER COMPLETELY FALSE LEGAL PRETEXTS !

DON'T BELIEVE A WORLD ANY LONGER ABOUT THE SO-CALLED LEGAL OBLIGATIONS FOR SERBIA TO COMPLY WITH THE DEMANDS BY THE TRIBUNAL TO HAND OUT YUGOSLAV LEADERS !

THIS ARE ALL DAMNED LIES !

SUCH LEGAL OBLIGATIONS DON'T EXIST AT ALL !

AND WHAT IS MORE: THE PUPPET-TRIBUNAL KNOWS THIS VERY WELL.

THIS IS SIMPLY TO PROOF, VERY SIMPLE !

WE WILL DO THIS RIGHT NOW, HERE BELOW !

But first of all this.

We are not talking here about the political character of the pressure, put upon the Serbian and Yugoslav government by

NATO's countries, to extradite Yugoslav and Serbian political leaders.
This blunt from day-to-day political pressure is, of course, a political fact !
Clear to everbody !

This enormous political pressure is, as such, a severe and direct violation of the principles of non-intervention, as formulated many a time in international law.

So this brazenly policy of intervention is purely a crime against international law.
A crime against international law, committed on a day-to-day basis by NATO's countries.

A crime against international law.

UNLESS THERE MIGHT EXIST LEGAL GROUNDS, WHICH COULD JUSTIFY SUCH A POLITICAL PRESSURE.

HOWEVER, SUCH LEGAL GROUNDS DO NOT EXIST.

The Serbian and Yugoslav government know that.

They prostitute, from day to day, the Serbian and Yugoslav honour to NATO.
They humiliate, from day to day, the Serbian and Yugoslav people and its dignity, in order to save their own political lifes.

NATO's countries know that.

However, they want to take revenge on Yugoslavia and Serbia, for the challenge of NATO in 1999.
And the whole world has to know: there is a severe penalty on challenging NATO.

The puppet-tribunal knows that.

However, they pronounce only their master's voice.

THIS IS WHAT THE TRIBUNAL'S NATO-QUISLINGS ARE SAYING IN PUBLIC:

Like the tribunal's chief, Claude Jorda has stated in his address to the UN General Assembly on 26 November 2001, with respect to this issue:

> "The arrest and transfer of Slobodan Milosevic to the Hague last June attests to the resolve of the authorities of Serbia to comply with its international obligations

arising out of Security Council resolution 827 and Article 29 of the Statute of the International Tribunal."

AND THIS IS WHAT THE TRIBUNAL'S NATO-QUISLINGS ARE FORCED TO SAY IN LEGAL PRONOUNCEMENTS:

Like it is stated in the 'Decision on preliminary motions' in the Milosevic-case, dated 8 November 2001:

> "51. In the light of that jurisprudence, the Chamber holds that the circumstances in which the accused was arrested and transferred - by the government of the Republic of Serbia, to whom no request was made, but which is a constituent part of the Federal Republic of Yugoslavia, to whom the request for arrest and transfer was made - are not such as to constitute an egregious violation of the accused's rights."

SO IN THE CONTEXTS OF LEGAL PROCEEDINGS finally the truth comes out and what is called in public a legal obligation, turns out to be nothing else than something that is, even by the puppet-tribunal itself, hardly to uphold as 'not as such an egregious violation of [human rights]'!

You can read it yourself in the tribunal's website !

So how different is the tune of that same tribunal, standing in the need to give in courtroom a turn to this illegal practises !

IN PUBLIC it is hold by the tribunal's quislings that there is a clear and present legal obligation for Serbia and the Serbian government to co-operate fully with the tribunal's demands on extradition.

By this deliberate false interpretation of obligations according to international law completely turning around this unlawful and arbitrarely way of acting into an action, not only lawful but even compulsory for Serbia.

However, there is - even within the false assumption that the tribunal's word is law - no legitimation for such an action at all.

Because Serbia is not a member of the United Nations and it had no obligation at all to implement orders by the tribunal.

Moreover, according to domestic law, this is something that only the federal government had the right to decide about.
By the federal organs through appropriate procedures.

So in terms of the domestic legal order and constitution this conduct was completely arbitrarily and purely kidnapping.

And finally also the arrest warrants with regard to Mr. Milosevic, issued by the tribunal dated 24 May 1999 and 22 January 2001, were not directed at all to the Serbian authorities, but to the Federal Republic of Yugoslavia.

So there was not any legal obligation at all for the Serbian governmemt to lend a helping hand to the tribunal, neither from the point of view of domestic law, nor from the position of international law.

On the contrary, by acting on the way like certain elements from the Serbian goverment actually have done - and still do - , they gravely violated - and continue to violate - the domestic legal order.

It is the president of the so-called tribunal Jorda himself, who don't hesitate to spread, among the public and even amid the UN General Assembly, this deliberate misinterpretation of responsibilities and obligations with regard to compliance to Security Council orders.
Suggesting that it also should be Serbia, which had to fulfil legal obligations in this field.

Actually, it is impossible to hold that Serbia, after all not being an member state of the United Nations, has to comply with any pretended order of the so-called tribunal at all.
Even for the believers in the legality and legitimacy of this kangaro court !

So there is neither any obligation at all according to international law, on which ground Serbian governmental elements can legitimatize their breaches of the domestic legal and constitional order.
Nor can the tribunal invoke any such a ground, in order to legitimatize its instigation of those breaches of the Yugoslav legal order and of the domestic Rule of Law.

The only conclusion that reasonably can be drawn is that, by instigating certain elements of the Serbian government to participate in the joint operation in order to kidnap mr. Milosevic and to extract him out of Yugoslavia and out of the jurisdiction of the domestic Yugoslav courts, the tribunal has instigated these elements of the Serbian government to commit higly criminal activities.

The tribunal, making themselves by such actions the leader of a criminal organisation itself.

And the criminals in Serbian administration circles, in joint action with the criminals in the tribunal's circles, pursue such criminal goals continuously.
By joint efforts to get extradited also other so-called Serbian accused to the Hague.

Till this very day !

THESE CRIMINAL PRACTISES, INSTIGATED BY THE PUPPET-TRIBUNAL,

MUST BE HALTED RIGHT NOW !

Take a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply by letter to:
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

BULLETIN NR. 2 BY THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers Group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: THE STUPIDITY OF THE TRIBUNAL'S ALLEGATION THAT MR. MILOSEVIC HAS MASTERMINDED ALL EVIL IN THE FORMER YUGOSLAVIA

NOBODY REASONABLY CAN HAVE ANY DOUBT THAT THE PUPPET-TRIBUNAL HAS ALREADY SENTENCED MR. MILOSEVIC.

BY ITS DECISION, DATED 1 FEBRUARY 2002, TO GIVE IN TO THE PROSECUTOR'S APPEAL AGAINST A SEPARATE CONSIDERATION OF THE THREE INDICTMENTS, THE PUPPET-TRIBUNAL HAS EMPHASIZED ONCE AGAIN THAT THE ROPE IS ALREADY AROUND MR. MILOSEVIC' NECK.

FOR IT IS ONLY A POSITIVE PERCEPTION OF THE PROSECUTOR'S PATHOLOGICAL ACCUSATION THAT ALL ALLEGED CRIMES - IN KOSOVO, IN CROATIA, IN BOSNIA - CAME FROM THE SAME FOUNT, NAMELY THE SERBIAN INTENTIONS FOR A GREATER SERBIA, MASTERMINDED BY MR. MILOSEVIC, WHICH COULD GIVE BIRTH TO THE TRIBUNAL'S DECISION TO GIVE UP THE ORIGINAL DECISION FOR A SEPARATE CONSIDERATION OF THOSE INDICTMENTS.

SO BY THIS DECISION THE TRIBUNAL'S QUISLING-JUDGES CAME ALREADY DEFINITIVELY OUT WITH THEIR SENTENCE, EVEN BEFORE THE TRIAL REALLY HAS STARTED !

THESE MENTALLY ILL HOKEY-POKEY, HOLDING THAT ALL MISERY IN THE FORMER YUGOLSLAVIA SPROUTED FROM THE BRAIN OF MR. MILOSEVIC, IS DIRECTLY DERIVED FROM THE UNITED STATES-BASED TRIBUNAL'S MASTERS, WHO ARE TO FIND IN THE BOSOM OF THE DEEPEST REACTIONARY CIRCLES OF THE AMERICAN POLITICS.
SWALLOWED BY A PERVERTED CASTE OF WESTERN MEDIA-REPPRESENTATIVES.

AS STATED BY JAMES G. JATRAS, ANALYST OF THE REPUBLICAN SENATE POLICY COMMITTEE, WHO WROTE ABOUT NATO'S ALICE-IN-WONDERLAND INTERPRETATION OF WHY YUGOSLAVIA HAD TE BE ATTACKED:

> "NATO'S VERSION OF REALITY WENT SOMETHING LIKE THIS. THE CRISIS IN KOSOVO IS SIMPLY THE LATEST EPISODE IN THE AGGRESSIVE DRIVE BY EXTREME SERBIAN NATIONALISM, ORCHESTRATED BY SLOBODAN MILOSEVIC, TO CREATE AN ETHNICALLY PURE GREATER SERBIAN STATE. THAT AGGRESSION, FIRST IN

SLOVENIA, THEN IN CROATIA, AND THEN IN BOSNIA, FINALLY CAME TO KOSOVO, LARGELY BECAUSE THE WEST - NOTABLY NATO - REFUSED TO STAND UP TO MILOSEVIC."
(James Georges Jatras, NATO's Empty Victory, CATO Institute, Washington, 2000, p.p. 21-29)

IT IS NOT UP TO US IN THE FIRST PLACE TO REFUTE THIS DELIBERATE HISTORICAL NONSENSE, ONLY BROUGHT UP TO COVER UP THE FULL WESTERN RESPONSIBILITY FOR THE BALKANS TRAGEDY AND TO VEIL NATO'S FULL SCALE WAR OF AGGRESSION AGAINST YUGOSLAVIA. AFTER ALL, FOR THE EASY REVELATION OF THIS FALSIFICATION OF HISTORY WE CAN BETTER GIVE THE FLOOR TO THOSE WHO PLAYED THE LEADING PART IN THE DRAMA.
LIKE, FOR INSTANCE, LORD DAVID OWEN.
WHO WRITE AS FOLLOWS IN HIS BOOK:

'BALKAN ODYSSEY' by LORD DAVID OWEN

Against the puppet-tribunal's allegations that the JNA was purely an instrument in the hands of Milosevic, used for the expansion towards a Greater Serbia:_

pg 35:

"The main reason why Slovenia had an easy time fighting off the Yugoslav National Army in the ten-day war in 1991 was that the JNA were not allowed to fight. There was no territorial dispute between Slovenes and Serbs, because Slovenia consisted of more than 90 per cent Slovenes with their own language and there was no significant Serb minority. There are indications that the Slovenian leadership passed on to President Milosevic an offer for a deal under which Slovenia would stay neutral in the dispute between Serbs and Croats if it were allowed to secede from Yugoslavia."

Against the puppet-tribunal's pernicious suggestion that all what was happening was purely a matter of Serb strive for domination and misuse of power and had nothing to do with defense of minority rights:_

pg. 35:

"By contrast, in Croatia there were substantial areas where there had been Serb majorities for centuries. As Misha Glenny explains in "The Fall of Yugoslavia" (Penguin, 1992):

> "Following Tudjman's victory in the April elections, Milosevic was increasingly willing to raise the spectre of the right of all Serbs to live in a single state, should Tudjman attempt to take Croatia and its

600,000-strong Serbian minority out of Yugoslavia.
(...) Every time Croatia and Slovenia pushed their claims for independence, Milosevic simply said that Croatia could go but without the regions where Serbs live."

Against the stupid and pernicious suggestion by the puppet-tribunal that it was completely normal that the former Yugoslavia was splitted up - and actually splitted along the lines of the Yugoslav states -, which were to be considered as in accordance with all standards of national and international law. Even in the sense that any resistance against this process was to be seen as a criminal act of aggression:

pg. 35:

"Amazingly, neither before, during or after the Serb-Croat war did EC mediation touch on these territorial questions: all that was offered was a level of autonomy for Serbs living within the republic of Croatia.
Map-making apparently was too sensitive an issue to contemplate. For the EC it was a question of either keeping Yugoslavia together or separating it into independent countries divided by the republican boundaries determined in most particulars in 1945. But what were these boundaries?"

Against the puppet-tribunal's false suggestion that Mr. Milosevic and the Bosnian leadership were nothing more than a sort of Siamese twin:

pg. 102:

"It was Milosevic who suggested over lunch the face-saving formula of merging the first two constitutional principles of the Co-Chairmen's draft (of the VOPP), without any substantive change. In the evening in the Hotel des Bergues the Serb facade of unity cracked and Vance and I witnessed late at night Cosic, Milosevic and the Montenegrin President, Bulatovic, turning on the Bosnian Serb leaders, who included General Mladic, demanding that they negotiate seriously. Splitting the Serbs was something we had to achieve, not for its own sake but because otherwise the Bosnian Serbs would remain totally intransigent, and that became the pattern for the future.
First we had to convince Belgrade. Without pressure from Serbia and Montenegro the Bosnian Serbs would never give an inch, for they were not pragmatists, like Milosevic, but ideologues, Serb nationalists (...)."

Against the fact, so carefully stashed away by the puppet-tribunal, that actually Serbia is the only remaining multi-ethnic state within the former Yugoslavia:

pg. 102:

"Too many commentators do not recognize that many Muslims live in Serbia and Montenegro, not just Albanians in Kosovo, but also in the Sandzak and elsewhere, and that Muslims and other nationalities trade and live in their big cities, particularly Belgrade. This is a big difference between Belgrade and Pale, for the Bosnian Serb leaders wanted their 'Republika Srpska' to be an independent state without any links to the Muslim parts of Bosnia-Herzegovina (..)."

Once again against the historical lies by the puppets that Bosnian Serbian Leadership and Mr. Milosevic should be perceived as about identical:

pg. 102:

"After Milosevic had made it clear that Belgrade would not go on supporting the Bosnian Serb army and had ensured that General Mladic understood this, a tired, incoherent and somewhat broken Karadzic next day caved in at the eleventh hour. Karadzic explained to the press that he had proposed eight principles, the Co-Chairmen ten principles and they had they had settled for nine principles. But even so, he did not sign, insisting on taking even this issue back to Pale for the endorsement of his Assembly.
This small breakthrough did however sustain the Conference, for we had now achieved, on the three documents before the Conference, six of the nine signatures we needed.
The Croats had signed the constitutional principles, the map and the cessation of hostilities agreement. The Muslims had signed the constitutional principles and the cessation of hostilities. Another important aspect of this session was that Tudjman, Cosic and Milosevic had all been able to talk together and we hoped some progress had been made on mutual recognition and on cooperation in the Krajina."

Against the historical lie that Mr. Milosevic was ruthless striving for a greater Serbia, holding already in itself another misleading concept, namely that it should be considered a crime against international law - a kind of aggression ! - to work towards a new state, including parts of the former Yugoslavia with predominantly Serbian inhabitants, which is really dreadfull nonsense, from a legal point of view:

pg. 153:

"The relief that we had seemingly broken through left us all a little light-headed and, as it turned out, over-confident. I had no doubt then, and have never doubted since, that it was the prospect of financial sanctions which Milosevic most feared: the chance of avoiding any further economic misery was too attractive domestically for him to go on humouring Karadzic as he obstructed virtually any deal. As far as Milosevic was concerned, the Bosnian Serbs had protected all their vital interests and in that sense had won. That it was not Greater Serbia in terms of one country stretching from Belgrade to Banja Luka to Knin had not been vital for him since our meetings in Geneva in January. I do not believe he was particularly concerned by the talk of US military action, which continued to be rather unfocused, though it made the useful point that NATO's patience was running out; but so, fortunately, was Milosevic's with the Bosnian Serbs.
From this point, 25 April 1993, onwards Milosevic formally gave up Greater Serbia and argued for settlement on terms a majority in the Security Council could have accepted, and throughout the next two years he did not waver in seeking such a solution."

Where is the very source of the puppet-tribunal: the never ending demonization campaign against Mr. Milosevic and the Serbian people in the USA, in order to cover up the deadly western role in breaking up the former Yugoslavia:

pg. 153:

"Unfortunately, in the US the demonization of Milosevic had reached such a level that administration, Congress and media alike seemed unable to adjust to this new reality and kept talking about Milosevic being committed to a Greater Serbia."

pg. 291:

"Markovic is a professor at the Faculty of Natural Sciences and Mathematics of the University of Belgrade. A Marxist theorist, as is obvious from her words, she helped found the League of Communists Movement for Yugoslavia (SK-PJ) in 1990, which later became part of JUL (the Yugoslav United Left), and members of her party are increasingly in posts of influence where one might have expected to see members of Milosevic's own party. Before lunch while walking in the grounds with President Milosevic,I said to him that I had no difficulty in saying that he was not a racist but I could not convince people he was not a nationalist. He put up some arguments as to why he was not a nationalist but he could see that neither Debbie nor I found them convincing. When we returned to the house for lunch and were joined by him and his wife, she came straight to the point, saying: I gather from my husband that

he has failed to convince you that he is not a nationalist. I will tell you why he is not. I would never have married or stayed married to him if he was a nationalist."

Against the stupid suggestion by the puppet-tribunal that the Serbian leadership was the only side in the civil war in Bosnia playing dirty games:

pg. 383:

"The duplicities of the war in Bosnia-Herzegovina have never been better illustrated than by a conversation between a Muslim commander and his Serb counterpart picked up by intercept radios during the Muslim-Croat war.
First they bargained over the price in Deutschmarks of Serb shells which the Muslims wanted to buy from the Serbs to fire on the Croats in Mostar. After a price was agreed and routes for the supply in lorries arranged, the Muslim commander was heard to come back and ask if the Serbs could for a little extra money fire the shells if they were given the cross-bearings. After a brief haggle on the number of extra Deutschmarks this would involve, the Serbs duly fired on the Croats, paid for by the Muslims. When Stoltenberg and I told President Milosevic about this on 12 November 1993 he was very angry and asked Karadzic in our presence whether this had happened.
Karadzic confirmed that it had, but said orders had been issued that it must not happen again."

Once again against the puppet-tribunal's stupid suggestion that Mr. Milosevic and the Bosnian Serbian leadership are about to be mutually exchangeable:

pg. 383:

"Only the US can chronicle any strategic thinking that lay behind the Washington Accords of March 1994 that brought about a Federation of Croats and Muslims within Bosnia-Herzegovina and also an agreement in principle for a Confederation between this new Federation and the Republic of Croatia.
The best account of how that relationship developed is to be found in The Death of Yugoslavia by Laura Silber and Allan Little. The immediate justification for the Accords was that they stopped the Croat-Muslim war, which is indubitable. Unfortunately, the Accords were increasingly perceived by the Bosnian Serbs and Croatian Serbs as an anti-Serb alliance.
Yet instead of making a hard-nosed political and military assessment of the strengths of the Muslims and Croats working

together, the Serb leaders in Knin and Pale still refused to be serious about negotiating. Only Milosevic saw how the Washington Accords could be turned to the advantage of the Serbs. That is why he backed the Contact Group Plan in July 1994 but insisted that there must be similar confederal links with the FRY for the Bosnian Serbs. That is why he wanted an economic cooperation agreement in Croatia, for he knew that the Serbs had to be encouraged to drop their demand for secession and to be given the confidence to live within Croatia. A high priority in 1994, if war was to be avoided in the Krajina in 1995, was to build quickly on an economic agreement in Croatia."

Once again the origin of the puppet-tribunal revealed: the never ending stupid demonization of the Serbian people and its leadership:

pg. 383:

"Yet there were key people in Washington and Bonn who still saw Milosevic as the fount of all evil and really did not want to have any negotiations with him at all. Some were so antagonistic that they were ready to contemplate bombing Serbia and Montenegro."

The desastrous outcome of these carefully cultivated anti-Serbian hatred and paranoia in terms of suffering of the peoples on the territory of the former Yugoslavia:

pg. 383:

"Another strand in the US administration was one that saw Milosevic as a strategic genius always three or four moves ahead of us on the chessboard of Balkan politics and who believed that nothing connected with him was as it seemed and that he was always playing according to the Greater Serbia game plan. On this view--which was in part shared by some in the EU, particularly in the Dutch and German governments--any apparent movement towards our position, as in April 1993 over the VOPP, was a foul plot from which we should steer clear. In the eyes of people who thought like this, to establish the ICFY Mission in Belgrade in September 1994 was to be hoodwinked from the outset. It would have been too tedious to chronicle here all the petty arguments we had to have, as Co-Chairmen, with Washington and later with Bonn, to sustain the ICFY Mission. The factual record is covered in our published reports as Co-Chairmen to the UN Secretary-General. The US administration seemed to operate in separate compartments, with a sanctions team that would not face up to the importance of the ICFY Mission for their Contact Group members

negotiating strategy with Milosevic. The result was to prevent serious negotiations on the Contact Group Plan for over a year, during which the situation deteriorated sharply in both Bosnia-Herzegovina and Croatia."

The Serbs as the losers and the Tribunal's winners justice: the losers must hang:

pag. 387:

"The Victors in the Yugoslav wars of 1991-5 have been the Croats and President Tudjman. The losers have been the Croatian Serbs and their useless leader, Martic. Whether the Bosnian Muslims will let the Croatian ascendancy in Bosnia continue unchallenged is the big question. In the immediate circumstances they have little alternative, since Milosevic and Tudjman can prevent war continuing.
As to Milosevic (...). He appears to have rescued the Serbs from what they see as their fate, winning battles but losing the peace. He will gain a larger Serbia, but not the Greater Serbia of the nationalists' dreams."

The historical responsibility of the United States for deliberately prolonging the civil war in Bosnia and the task of the tribunal to distract the attention of this historical western crime:

pg. 387:

"I never considered Milosevic as being on our side when he supported the VOPP in April 1993, the Union of Three Republics in September 1993, the EU Action Plan in December 1993 or the Contact Group Plan in July 1994. It was just a case of his interests and ours coinciding for a period. But it is hard to gainsay his judgement of 9 August 1995: "Hundreds of thousands of people would have avoided the horrors of war if the Vance-Owen Plan had been accepted over two years ago.
Milosevic blamed the Bosnian Serb leadership, but leaders in Washington bear a heavy responsibility too for prolonging a war, with miserable consequences: as I predicted in May 1993, there is no honour left for any settlement."

Take out a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply by letter to:
International lawyers group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

BULLETIN NR. 3 BY THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: THE TRIBUNAL'S LIES ABOUT MR. MILOSEVIC ENDORSING A SERBIAN NATIONALIST AGEDA

ALL INDICTMENTS BY THE PUPPET-TRIBUNAL AGAINST MR. MILOSEVIC ARE BASED UPON ONE VERY IMPUDENT LIE.

NAMELY THE LIE THAT MR. MILOSEVIC WAS, IF NOT A SERBIAN RACIST, AT LEAST A CUNNING SERBIAN NATIONALIST, INTENDING TO CARRY THROUGH AN UTTERLY SERBIAN-NATIONALISTIC AGENDA IN THE FORMER YUGOSLAVIA.

THIS LIE SHORES UP THE WHOLE SYSTEM OF OTHER LIES, WHICH GIVE SHAPE TO THE FALSE INDICTMENTS BY THE QUISLING-TRIBUNAL.

WHEN THIS LIE WILL BE EXPOSED, THE WHOLE SYSTEM OF INDICTMENTS COLLAPSES LIKE A HOUSE OF CARDS.

NEVERTHELESS, SUCH A REFUTATION IS VERY SIMPLE.
FOR A QUISLING-TRIBUNAL IS NO SIDE FOR HISTORY !

LIKE IT IS ALREADY PUT INTO WORDS BY CO-MEMBER OF THE ICDSM JARED ISRAEL, ON HIS WEBSITE 'EMPEROR'S CLOTHES':

> "THIS RACE-HATE CHARGE IS THE KEY. BECAUSE IF MILOSEVIC HAD IN FACT ORGANIZED THE SERBS THE WAY HITLER ORGANIZED THE GERMANS, HE WOULD HAVE HAD TO DO IT PUBLICLY. YOU CAN'T PROMOTE HATRED WITHOUT PROMOTING HATRED.
> THEREFORE WE CAN CHECK THE ACCURACY OF THE ANTI-SERB, ANTI-MILOSEVIC CAMPAIGN BY READING WHAT MILOSEVIC WROTE. THAT IS, BY FIRST READING WHAT HE WROTE AND THEN, TO CHECK THE ACCURACY, READING WHAT POLITICIANS AND THE MEDIA SAY HE WROTE."

HERE COMES THE PUPPET-TRIBUNAL'S LIE, IN POINT 77 OF THE SO-CALLED SECOND AMENDED 'KOSOVO-INDICTMENT', THE VERSION OF 16 OCTOBER 2001, MENTIONING MR. MILOSEVIC GOING TO KOSOVO:

> "In meetings with local Serb leaders and in a speech before a crowd of Serbs, **Slobodan Milosevic** endorsed a Serbian nationalist agenda. In so doing, he broke with the

party and government policy, which had restricted nationalist expression in the SFRY since the time of its founding by Josip Broz Tito after the Second World War. Thereafter, **Slobodan Milosevic** exploited a growing wave of Serbian nationalism in order to strengthen centralised rule in the SFRY."

THIS is the never ending smear campaign, even brought up in a sort of pseudo-courtroom, specifically created for this aim, and forwarded by NATO-accomplices dressed up for this purpose in robes.

And THIS is the full text of the famous speech, hold on the historical Blackbird-field in Kosovo Polje by Mr. Milosevic, in which he allegedly would have stirred up the Serbian nationalist passions.

Firstly in German, translated directly from the full text as published the day after the speech in the Belgrade daily 'Politika', by Dr. Donka Lange.
And published in the German magazine Konkret 8/2001.
This version is already annexed.

And secondly this speech is translated in English. By the BBC and by the U.S. government.
As soon as available one of these translations will be annexed too to this bulletin.

The German translation is entitled:

"DER NATIONALISMUS IST DAS SCHLIMMSTE PROBLEM"

And it is prefaced by the following remarks:

"Was Milosevic 1989 auf dem Amselfeld wirklich gesagt hat - und wie es in Deutschland verfälscht wird.

Zu den Propagandastandards für die Rechtfertigung des Kriegs gegen Jugoslawien gehört die Lüge über den grossserbischen Nationalismus, dessen Verwirklichung Slobodan Milosevic in einer Rede auf dem Amselfeld (Kosovo Polje) am 28. Juni 1989 annonciert habe.

So behauptete Rudolf Sharping auf dem SPD-Kriegsparteitag in April 1999: "1989 hat Milosevic auf dem Amselfeld eine Rede gehalten und ein ethnisch reines Grossserbien verkündet".

Zur gleichen Zeit schrieb 'der Spiegel': "Auf der 600-Jahr-Feier der Amselfeld-Schlacht hämmerte Milosevic 1989 Hunderttausenden geschichtsseligen Landsleuten ein, dass sie 'vor weiteren Kämpfen' stünden." (..)

Die Auslieferung des 'Schlächters' ('Bild', 'Hamburger Morgenpost' und andere über Milosevic) nach Den Haag just am 12. Jahrestag der Rede haben die deutschen Medien für eine Neuauflage dieser Behauptungen genutzt.

ARD und ZDF berichteten übereinstimmend, 'der Diktator' habe seine Landsleuten damals ein 'Grossserbien versrpochen' und in den folgenden zehn Jahren 'vier Kriege geführt, um dieses Versprechen einzulösen'.
'Mit dieser Rede mobilisierte Milosevic die serbische Nationalisten für die Kriege in Kroatien, Bosnien und im Kosovo', schrieb die 'Tageszeitung'.

Auch in der 'Frankfurter Rundschau' hiess es, Milosevic habe seine Auftritt genutzt, um 'Krieg als mögliches Mittel zur Erreichung der serbische Ziele anzukündigen'.

Das diese darstellungen nicht der Wahrheit entsprechen, kan man hier nachlesen: KONKRET veröffentlicht erstmals die angebliche Brandrede in voller Längte auf Deutsch.

Die Fassung der 'FAZ' vom Juni 1999 unterschlug wesentliche Passagen - diese werden im folgenden durch Kursivierung kenntlich gemacht - und enthielt insbesondere am Schluss einige tendenziöse Fehler.

And, as mentioned by Jared Israel on the 'Emperor's Clothes' website, the British Minister Cooke came with the following comment on that speech:

> "Milosevic used this important anniversary not to give a message of hope and reform. Instead, he threatened force to deal with Yugoslavia's internal political difficulties. Doing so thereby launched his personal agenda of power and ethnic hatred under the cloak of nationalism. All the peoples of the region have suffered grievously ever since."
> (http://www,fco.gov.uk/news/newstext.asp?2597)

Emperor's Clothes is adding:

"Isn that amazing ? The man simply, brazenly lies. But it works - it works because nobody - nobody ! - reading his words has ever seen the speech. It's not in books. We searched Lexis and found a BBC translation from 1989 and the Orlando Sentinel. When we first hunted for it, we didn't have Lexis, so it took days to find it on microfilm in the library.

If you had read Cooke without reading Milosevic, wouldn't you have thought,'Maybe Cooke is exaggerating but there must be some truth to it." But in fact it was just a lie told to justify the destruction of Yugoslavia. There are now a million refugees living in in Serbia, victims of that lie."

See annexes.

Take a suscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply by letter to:
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

»Der Nationalismus ist das schlimmste Problem«

Was Milosevic 1989 auf dem Amselfeld wirklich gesagt hat – und wie es in Deutschland verfälscht wird

Zu den Propagandastandards für die Rechtfertigung des Kriegs gegen Jugoslawien gehört die Lüge über den großserbischen Nationalismus, dessen Verwirklichung Slobodan Milosevic in einer Rede auf dem Amselfeld (Kosovo Polje) am 28. Juni 1989 annonciert habe. So behauptete Rudolf Scharping auf dem SPD-Kriegsparteitag im April 1999: »1989 hat Milosevic auf dem Amselfeld eine Rede gehalten und ein ethnisch reines Großserbien verkündet.« Zur gleichen Zeit schrieb der »Spiegel«: »Auf der 600-Jahr-Feier der Amselfeld-Schlacht hämmerte Milosevic 1989 Hunderttausenden geschichtsseligen Landsleuten ein, daß sie ›vor weiteren Kämpfen‹ stünden. Zwei Jahre später fielen in Slowenien, das mit solchen Serben nichts mehr zu tun haben wollte, die ersten Schüsse des neuen Balkankrieges.«

Die Auslieferung des »Schlächters« (»Bild«, »Hamburger Morgenpost« und andere über Milosevic) nach Den Haag just am 12. Jahrestag der Rede haben die deutschen Medien für eine Neuauflage dieser Behauptungen genutzt. ARD und ZDF berichteten übereinstimmend, »der Diktator« habe seinen Landsleuten damals ein »Großserbien versprochen« und in den folgenden zehn Jahren »vier Kriege geführt, um dieses Versprechen einzulösen«. »Mit dieser Rede mobilisierte Milosevic die serbischen Nationalisten für die Kriege in Kroatien, Bosnien und im Kosovo,« schrieb die »Tageszeitung«. Auch in der »Frankfurter Rundschau« hieß es, Milosevic habe seinen Auftritt genutzt, um »Krieg als mögliches Mittel zur Erreichung der serbischen Ziele anzukündigen«.

Daß diese Darstellungen nicht der Wahrheit entsprechen, kann man hier nachlesen: KONKRET veröffentlicht erstmals die angebliche Brandrede in voller Länge auf deutsch. Die Fassung der »FAZ« vom Juni 1999 unterschlug wesentliche Passagen – diese werden im folgenden durch Kursivierung kenntlich gemacht – und enthielt insbesondere am Schluß einige tendenziöse Fehler.

Die Rede

An diesem Ort, im Herzen Serbiens, auf dem Kosovo Polje, hat vor sechs Jahrhunderten, vor genau 600 Jahren, eine der größten Schlachten aller Zeiten stattgefunden. Fragen und Geheimnisse haben dieses Geschehen wie viele andere große Ereignisse begleitet, es wurde Gegenstand ununterbrochener wissenschaftlicher Untersuchungen und nicht zuletzt auch der Neugier des Volkes. Durch soziale Umstände bedingt, findet das große 600jährige Jubiläum der Kosovo-Schlacht in einem Jahr statt, in dem Serbien nach vielen Jahrzehnten seine staatliche, nationale und geistige Integrität wiedergefunden hat. So fällt es uns heute nicht schwer, die Frage zu beantworten: Wie werden wir vor Milos[1] auftreten? Wie das Leben und die Geschichte spielen, sieht es so aus, als ob Serbien gerade 1989 seinen Staat und seine Würde wiedergewonnen hat, um das historische Ereignis ferner Vergangenheit zu feiern, das für Serbien sowohl symbolisch als auch historisch eine große Bedeutung für die Zukunft hat.

Heute ist schwer zu sagen, was bei der Kosovo-Schlacht historische Fakten sind und was zur Legende gehört. *Aber das ist auch nicht mehr wichtig.* Erfüllt von Schmerzen, aber auch von Hoffnung, ist das Volk gewöhnt, sich zu erinnern, ganz wie es eigentlich auch bei anderen Völkern der Fall ist. Das Volk hat sich wegen des Verrates geschämt, hat aber auch die Tapferkeit gepriesen. Deshalb ist heute schwer zu sagen, ob die Kosovo-Schlacht eine Niederlage oder ein Sieg für das serbische Volk war, ob wir als Folge der Niederlage in die Sklaverei kamen oder ob wir aus dieser Niederlage gelernt haben, die Zeiten der Sklaverei zu überleben. Die Antworten auf diese Frage suchen das Volk und die Wissenschaft unablässig. Was aber nach all diesen Jahrhunderten, die hinter uns liegen, Gewißheit geworden ist, das ist die Tatsache, daß wir auf dem Kosovo Polje vor 600 Jahren unsere Uneinigkeit erfahren mußten.

Wenn wir eine Niederlage auf dem Kosovo Polje erlitten haben, dann war das kein Ergebnis der gesellschaftlichen oder militärischen Überlegenheit des Osmanischen Reiches, sondern Ergebnis der tragischen Uneinigkeit an der Spitze des serbischen Staates. Damals, im fernen 1389, war das Osmanische Reich nicht nur stärker als das serbische Königreich, sondern auch glücklicher. Uneinigkeit und Verrat im Kosovo haben das serbische Volk weiter als böses Schicksal durch seine ganze Geschichte hindurch begleitet. Auch im letzten Krieg haben Uneinigkeit und Verrat das serbische Volk und Serbien in eine Agonie geführt, deren geschichtliche und moralische Konsequenzen die der faschistischen Aggression übertroffen haben.

Auch später, nach der Gründung des sozialistischen Jugoslawiens, war die Spitze der serbischen Führung in diesem neuen Land uneinig und neigte zu Kompromissen auf dem Rücken des eigenen Volkes. Die Zugeständnisse, die viele der serbischen Führer zum Nachteil des eigenen Volkes machten, wären weder historisch noch ethisch von irgendeinem Volk auf der Welt akzeptiert worden. Dies gilt um so mehr, als die Serben während ihrer ganzen Geschichte niemals Eroberer oder Ausbeuter waren. Das nationale und historische Wesen der Serben in ihrer ganzen Geschichte, insbesondere auch während der beiden Weltkriege, war die Befreiung von Knechtschaft und das Leben in Freiheit, und so bleibt es auch heute. Die Serben haben sich immer wieder selbst befreit und, wenn es ihnen möglich war, halfen sie auch anderen, sich zu befreien. Und die Tatsache, daß sie in dieser Region als ein großes Volk gelten, ist doch keine Schande und keine Sünde. Es ist ein Vorteil, den sie niemals gegen andere ausspielten. Aber ich muß sagen, hier auf diesem legendären Kosovo Polje, daß die Serben diesen Vorteil auch niemals zu ihrem eigenen Wohl genutzt haben.

Den serbischen Politikern und Führern und deren Vasallenmentalität ist zu verdanken, daß die Serben Schuldgefühle den anderen und sich selber gegenüber hatten. Die Uneinigkeit der serbischen Politik hat Serbien zurückgeworfen, und deren Inferiorität hat Serbien gedemütigt. Das ging so über Jahre und Jahrzehnte. Wir sind heute hier auf das Kosovo Polje gekommen, um zu sagen, daß heute die Dinge anders liegen. *Es gibt keinen anderen, keinen geeigneteren Ort als Kosovo Polje, um zu sagen, daß die Einigkeit in Serbien dem serbischen Volk, den Serben und jedem Bürger Serbiens, unabhängig von seiner nationalen und religiösen Zugehörigkeit, Wohlstand bringen wird.*

Serbien ist heute geeint und anderen Republiken gleichgestellt. Es ist bereit, alles zu tun, um das materielle und soziale Leben aller seiner Bürger zu verbessern. Mit Verständnis füreinander, mit Zusammenarbeit und Geduld wird Serbien dabei erfolgreich sein. Deshalb ist auch der Optimismus mit Blick auf die Zukunft, wie er heute allenthalben in Serbien festzustellen ist, durchaus gerechtfertigt. *Dieser Optimismus basiert auf der Freiheit, die allen Menschen ermöglicht, positive, kreative und humanitäre Fähigkeiten zum Wohl der gesamten Gesellschaft und auch zum eigenen Wohl zu entfalten.*

In Serbien haben niemals nur Serben gelebt. Heute leben in diesem Lande mehr als jemals zuvor Bürger anderer Völker und Nationalitäten. Und das ist natürlich kein Nachteil für Serbien. Im Gegenteil: Es ist ein Vorteil Serbiens. *In diesem Sinne ändert sich die nationale Zusammensetzung auch in anderen Ländern, insbesondere in den hochentwickelten Ländern der Welt. Immer mehr und immer erfolgreicher leben Bürger verschiedener Nationen und verschiede-*

1 Der serbische Adlige Milos Obilic brachte in der Schlacht 1389 den türkischen Sultan um und gilt seither als Nationalheld (Anm. d. Red.)

...eligionen in einem gemeinsamen Land zusammen. Im besonderen Maße soll der Sozialismus als eine progressive, demokratische Gesellschaft die Menschen zusammenführen und dazu beitragen, deren Trennung nach nationaler oder religiöser Zugehörigkeit zu überbrücken. Der einzig maßgebende Unterschied zwischen den Menschen im Sozialismus sollte der Unterschied zwischen denen sein, die arbeiten, und denen, die nicht arbeiten wollen. Zwischen Menschen, die füreinander da sind und sich gegenseitig achten, und solchen, die keinen Respekt vor ihren Mitmenschen haben. Die Bürger Serbiens, die von ihrer eignen Arbeit leben, verdienen die Achtung aller, sie müssen einander respektieren, *unabhängig von ihrer nationalen Zugehörigkeit.* Gerade auf solchen Prinzipien der gegenseitigen Achtung und des gegenseitigen Respekts basiert unser Land.

Jugoslawien ist eine multinationale Einheit und kann nur überleben, wenn völlige Gleichberechtigung zwischen allen im Land lebenden Nationen hergestellt wird. Die Krise, die Jugoslawien getroffen hat, hat sowohl nationale als auch soziale, kulturelle und religiöse Zwietracht hervorgebracht. Dabei ist der Nationalismus das schlimmste Problem. Ihn zu überwinden ist die Voraussetzung dafür, die anderen Mißstände zu beseitigen und die Konsequenzen zu mildern, die sie hervorgebracht haben.

Kosovo Polje, 28.6.1989

Foto: dpa

Seit dem Bestehen von multinationalen Gesellschaften war deren Schwachstelle immer das Verhältnis zwischen den einzelnen Nationen. Es besteht die Gefahr, daß die Frage der angeblichen Bedrohung einer Nation durch eine andere aufgeworfen werden kann, was wiederum zu einer Welle von Verdächtigungen, Anschuldigungen und Intoleranz führen kann, einer Welle, die unaufhaltsam wächst und sehr schwer zu stoppen ist. *Diese Gefahr bedrohte uns die ganze Zeit.* Innere und äußere Feinde multinationaler Gesellschaften wissen das und tun alles, sie durch das Anstacheln nationaler Konflikte zu zerstören. Wir verhalten uns gegenwärtig in Jugoslawien so, als ob wir nie zuvor solche tragischen nationalen Konflikte, die die Existenz unserer Gesellschaft in Frage stellten, zu ertragen gehabt hätten.

Gleichberechtigte und harmonische Beziehungen zwischen den jugoslawischen Völkern sind die unabdingbaren Voraussetzungen *für das Überleben Jugoslawiens, die einzige Möglichkeit, aus der gegenwärtigen Krise einen Ausweg zu finden,* vor allem um ökonomische und soziale Prosperität für das Land zu erreichen. In dieser Hinsicht unterscheidet sich Jugoslawien nicht von anderen Ländern der Welt, und insbesondere nicht von den entwickelten Ländern.

Die heutige Welt zeichnet sich immer stärker durch Toleranz, Kooperation und Gleichberechtigung zwischen den Nationen aus. Die moderne ökonomische, technologische, aber auch politische und kulturelle Entwicklung führt die Menschen verschiedener Nationen zueinander, macht die Völker voneinander abhängig und trägt Zug um Zug zu ihrer Gleichberechtigung bei. Zur Zivilisation, der die Menschheit zustrebt, haben vor allem die gleichberechtigten und vereinten Völker Zutritt. Auch wenn wir nicht an der Spitze dieses Weges in die Zivilisation sein können, so möchten wir doch auch nicht die letzten sein.

Zur Zeit der großen historischen Schlacht auf dem Kosovo Polje blickten die Menschen hinauf zu den Sternen, von denen sie sich das Heil erhofften. Jetzt, sechs Jahrhunderte später, blicken sie wieder hinauf zu diesen Sternen – um sie zu erobern (»FAZ«: »... und bitten für den Sieg«). Und auf jeden Fall dürfen sie sich heute nicht mehr erlauben, uneinig zu sein und sich von Haß und Verrat leiten zu lassen, leben sie doch nicht mehr in kleinen, schwachen und kaum miteinander verbundenen Welten. Heute können die Menschen dieses Planeten nicht einmal ihren eigenen Planeten erobern, geschweige denn andere Planeten, solange sie nicht in Harmonie und Solidarität leben.

Gerade deshalb haben auf dem Amselfeld, dem Symbol der Uneinigkeit und des Verrats, vielleicht wie nirgendwo sonst auf dem Boden unseres Heimatlandes die Worte Einigkeit, Solidarität und Gemeinsamkeit so viel Sinn. Diese Uneinigkeit, die für die Niederlage in der Schlacht verantwortlich war und auch für das unglückliche Schicksal, das Serbien ganze fünf Jahrhunderte lang ertragen mußte, ist im Gedächtnis des serbischen Volkes und wird es bleiben. Auch wenn es mit den historischen Gegebenheiten nicht unbedingt übereinstimmen mag, so bleibt doch die Gewißheit, daß das Volk seine Uneinigkeit als seine größte Tragödie erlebt hat. Deshalb haben wir die unbedingte Verpflichtung, die Uneinigkeit zu überwinden – das ist die unbedingte Voraussetzung, um künftig Niederlagen, Mißerfolge und Stagnation durchzustehen.

Das Volk in Serbien ist sich in diesem Jahr bewußt geworden, daß es seine innere Einheit als unverzichtbare Voraussetzung für das heutige Leben und seine weitere Entwicklung finden muß. Ich bin überzeugt, daß Serbien aufgrund dieses Bewußtseins der Einigkeit nicht nur als Staat, sondern auch als erfolgreicher Staat leben wird. Deshalb, so denke ich, macht es doch Sinn, gerade hier auf dem Kosovo Polje, wo einmal Uneinigkeit auf tragische Weise und für Jahrhunderte Serbien zurückgeworfen hat, zu sagen, daß nur die Einheit uns die Kraft geben wird, Serbien zu erneuern und die Würde zurückzuerlangen. *Und dieses Bewußtsein von der inneren Einigkeit stellt auch für Jugoslawien eine Notwendigkeit dar, weil das Schicksal Jugoslawiens in den Händen aller seiner Völker liegt.*

Die Kosovo-Schlacht ist auch ein Symbol für Tapferkeit. Das drückt sich in Gedichten, Legenden, in der Literatur und in Erzählungen aus. Die Helden des Kosovo inspirieren seit sechs Jahrhunderten unsere Kreativität, sie nähren unseren Stolz, sie lehren uns, nicht zu vergessen, daß es einmal eine Armee gegeben hat, die tapfer und stolz war – eine der wenigen, die trotz der Niederlage nicht verloren hat. Sechs Jahrhunderte später stehen heute wieder Kämpfe bevor. (»FAZ«: »Sechs Jahrhunderte später befinden wir uns wieder in Kriegen ...«) Es sind keine bewaffneten Kämpfe (»FAZ«: »Schlachten«), die wir auszutragen haben, obwohl auch solche nicht auszuschließen sind. Aber unabhängig davon, welche Kämpfe uns bevorstehen, sie können nicht ohne Entschlossenheit, Tapferkeit und Aufopferung gewonnen werden, also nicht ohne die guten Eigenschaften, die man auch damals auf dem Kosovo Polje demonstrierte.

Unser heutiger Kampf zielt auf die Verwirklichung der ökonomischen, politischen, kulturellen, der umfassenden Prosperität unseres Landes. Und dieser Kampf wird um so erfolgreicher sein, je mehr wir uns der Zivilisation nähern, in der die Menschheit im 21. Jahrhundert leben wird. Auch für einen solchen Kampf brauchen wir Tapferkeit. *Natürlich eine andere Art von Tapferkeit.* Es bleibt aber eine Herzensangelegenheit, ohne die nichts auf der Welt, nichts Ernsthaftes, nichts wirklich Großes erreicht werden kann. *Eine Tapferkeit, die aus dem Herzen kommt und immer für die Menschheit lebensnotwendig bleiben wird.*

Vor 600 Jahren verteidigte Serbien hier auf dem Kosovo Polje tapfer nicht nur sich selbst, sondern auch Europa. *Serbien stand damals für die Verteidigung europäischer Kultur, Religion und der europäischen Gesellschaft insgesamt.* Deshalb ist es heute ungerecht und im Widerspruch zur Geschichte, ja es ist sogar absurd, die Zugehörigkeit Serbiens zu Europa in Zweifel zu ziehen. Serbien gehört zu Europa, heute wie in der Vergangenheit, *und zwar auf eine Art und Weise, die seiner Würde und seinem Wesen entspricht.* In diesem Geiste möchten wir heute eine Gesellschaft aufbauen, die reich und demokratisch ist. Dadurch wollen wir zum Wohlergehen unserer Kinder und unseres Landes beitragen, das heute völlig zu Unrecht leiden muß. Wir wollen das Unsere tun, um das Streben aller progressiven Menschen unserer Zeit nach einer neuen, schöneren Welt zu unterstützen.

Die Erinnerungen an die Tapferkeit der Kosovo-Helden soll ewig leben!

Hoch lebe Serbien!

Hoch lebe Jugoslawien!

Hoch lebe der Frieden, hoch lebe die Brüderlichkeit zwischen den Völkern!

(Übersetzung nach dem Redetext, abgedruckt in der Belgrader Tageszeitung »Politika« am 29. Juni 1989. Übersetzung: Dr. Donka Lange)

BULLETIN NR. 4 OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers Group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: LAWSUIT MR. MILOSEVIC v. THE ICTY and THE NETHERLANDS

PRESS RELEASE

MR. MILOSEVIC UNDERTAKES LEGAL PROCEEDINGS AGAINST THE ICTY AND THE STATE OF THE NETHERLANDS

By order of Mr. Milosevic on December 20, 2001, a 140-pages provisional application is filed at the the European Court of Human Rights by a team of lawyers: Mr. N.M.P. Steijnen, the Netherlands, Mr. Ch. Black, Canada, Prof. Mr. A. Bernardini, Italy, Mr. Z. Tomanovic, Yugoslavia, Prof. Mr. M.N. Kouznetsov, Russia, Mr. Jaq. Verges, France, Mr. D.M. Ognjanovic, Yugoslavia.
This provisional application, formulated under conditions violating all human rights guarantees with respect to normal communication between lawyers and client, must be further implemented.

In this delicate phase of the European Court procedure the puppet-tribunal has even intensified his interferences. It has banned Mr. Ch. Black from every further communication with Mr. Milosevic and refuses, without any explanation, further access by Mr. Steijnen to Mr. Milosevic.
Access by other members of the lawyers team is limited to very rare exceptions and depends on the humour of the tribunal.
NEVER any free and unmonitored communication with Mr. Milosevic is allowed and the exchange of documents is prohibited. Mail between the members of the lawyers team and Mr. Milosevic is intercepted and vanish.

Under these conditions a further elaboration of the European Court case is impossible.
The team of lawyers had officially informed the European Court that a further progress on their work is effectively blocked by the puppet-tribunal's interferences and that they have no other choice but to suspend their labour on the case. Till the puppet-tribunal brings to an end its human rights violations with respect to defence rights.

So the puppet-tribunal's human rights abuses, STRAIGHT IN THE FACE OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS, has caused a deadlock in the continuation of the European Court case.
In order to force a breakthrough, Mr. Milosevic has ordered to undertake legal eaction.
So a summary injunction procedure is now already filed at the District Court in the Hague against all relevant sides: the ICTY itself and the State of the Netherlands.

The demand to all parties is: take your responsibility in the field of safeguarding human rights and go around the table to find a solution. A solution that brings to an end these severe human rights violations in the field of defence rights.
The State of the Netherlands is summoned specifically to take the initiative.

Date: 12 Febrary 2002
Time: 13.30 h
Place: District Court the Hague

THE REQEST WITH SUMMONS TO THE PUPPET-TRIBUNAL IN THE CASE MR. MILOSEVIC v. THE ICTY AND THE STATE OF THE NETHRELANDS: SEE ANNEXED

SUMMARY OF THE WRIT OF SUMMONS AND THE PLEA ON BEHALF OF MR. MILOSEVIC

1.The judgement of 30 August 2001 by the President of the District Court in the Hague that the the puppet-tribunal's regulations provide with all necessary human rights guarantees on a level equal to the the prominent human rights Conventions is wrong, but will not be challenged any more on a domestic judiciary level.
Mr. Milosevic will contest this nonsense further directly before the European Court of Human Rights.

2.Nevertheless there is not only the point of the EXISTENCE of sufficient regulations by the tribunal in the field of human rights, but also the question whether such human rights are PRACTISED as well in actual fact by this puppet-tribunal.
The 30 August verdict leaves this point aside.

3. Wrongly, since from the beginning of Mr. Milosevic' illegal detention in the Hague, the puppet-tribunal piled one human rights violation upon another.

4. So whatever regulations exist, made by the the puppet-tribunal, the tribunal ignores them.

5. Today specifically the continuous violations of his human rights in the field of defence rights are under discussion.

6.With regard to these defence rights the most important human rights instruments state:

"Artikel 6 European Convention of Human Rights (ECHRM):

3. Everyone charged with a criminal offence has the following minimum rights:

b. to have adequate time and facilities for the preparations of his defence;

c. to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing (...).

Artikel 14 International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR):

3. In the determination of any criminal charge against him, everyone shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:

(b) To have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing".

7.And the puppet-tribunal's own regulations state:

"Article 21, par. 4 of the Statute:

In the determination of any charge against the accused pursuant the present Statute, the accused shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:

(b) to have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing".

8.However, these human rights regulations are continuously trampled by the puppet-tribunal in case of Mr. Milosevic. By never allowing access to him to legal advisers of his own choosing unmonitored; by not allowing exchange of documents between his legal advisers and him; by interfering postal communication between his legal advisers and him; by finally banning all legal advisers of his own choosing; by refusing further access to all his lawyers in the Euroean Court case, etc.

9.So 'to communicate with counsel of his own choosing' turns out te be a joke in the puppet-tribunal's practise.

10.Under such conditions, created by the puppet-tribunal, also 'adequate facilities for the preparation of his defence' is only a joke.

11.And finally, of his right 'to defend himself' is nothing left, under those conditions.

12.This is not the only example of the puppet-tribunal's acting in severe breach of its own regulations.
This practise is standard.

13.The most extreme example is the authority the puppet-tribunal usurps to send 'posses' of NATO-soldiers behind accused persons in Bosnia, to hunt them down, and to kidnap and abduct them to its cell in the Hague.
In view of this practise the puppet-tribunal has even an international agreement with the United States, their true masters.

14.NOTHING in the tribunal's regulations allow such a conduct.
On the contrary: all the puppet-tribunal's own regulations are unequivocal and crystal-clear on this point: when a state refuses to trace or surrender acused persons, wanted by the puppet-tribunal, the the puppets cannot act otherwise then finally appeal to the Security Council, full stop !

15.So the USA-inspired chasing down by the puppet-tribunal of accused on the terrritory of the former Yugoslavia is purely a lawless and terrorist practise.
By this wild-west styled lawless action are already a lot of innocent people killed or wounded.
Not only accused, being also innocent since their guilt is never proved, but also purely outsiders.

16.By such lawless bevaviour the puppet-tribunal shows its real nature as a joint criminal organisation, wich is even incriminated of murder and homicide.

17.But the right on life is even not safe in the puppet-tribunal's premises.
Like is is showed by the dead of Dr. Kovacevic, died in the puppet's cells in Scheveningen by extreme medical negligence.

18.Knowing his very delicate medical condition very well, the puppets nevertheless forced him to stand in trial and subsequently let him die.

19.That the puppet-tribunal was guilty on his death is proved by the the fact that his next of kin received 50.000 dollar damages by the UN.

20.The puppets also do not hesitate bring to trial so-called accused, against who they even do not have a case.
Like it is confirmed by the former prosecutor of the puppet-tribunal Franck Terrier, after the release of Zoran, Mirjan and Vlatko Kupreskic in december 2001.
He stated:

> "The right to exist [of the tribunal] must be proved. The main prosecutor needed indictments".

He called these indictment 'a mistake, explicable' by these motives and added:

> "It was not really satisfying to do this case. In France, and I think also in the Netherlands, this would never has been a case."

21.It is the task of the State of the Netherlands, as High Contracting Party, within the framework of Article 1 of the European Convention of Human Rights to:

> "secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in Section I of the Convention".

22.And it is the task of the domestic judge, within the framework of Article 13 of the European Convention, to guarantee that:

> "Everyone whose rights and freedoms as set forth in this Convention are violated shall have an effecetive remedy before a national authority notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity."

23.The State of the Netherlands and the Dutch judiciary has already showed to prefer to run away for these very important treaty obligations. Giving a free hand to the puppet-tribunal with respect to the safeguarding of human rights.

24.While nobody involved in the tribunal's organisation has to fear any repercussion for any criminal misbehaviour, enjoying all its functiaries full immunity.
So the tribunal's functionaries cannot be called to account for any crime against human rights. They can act like they want and are beyond any control and all forms of counterbalance are missing.

25.As set out above, the puppet-tribunal, already in itself illegal and illegitimate, actually makes a habit of piling the one grave human right violation upon the other.
Controled or counterbalanced by nothing and nobody, and completely above all laws without having to fear any criminal account, the puppet-tribunal is like an unguided missile within the international legal order.

26.This is the outcome of the attitude of the State of the Netherlands and the Dutch judiciary, which is not only cowardly, but also without any legal foundation.

27.Since the State of the Netherlands has made an Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the United Nations concerning the Headquarters of the International Tribunal and has settled itself in Article IV, par. 2 of the Agreement:

"Except as otherwise provided in this Agreement or in the General Convention, the laws and regulations of the host country shall apply on the premises of the Tribunal".

So it is crystal-clear that in principle the Dutch jurisdiction is inimpeded, even into the premises of the puppets.

28.UNLESS is provided otherwise.
For Article VI, par. 3 of the Agreement states:

"The tribunal shall have the power to make regulations operative on the premises of the Tribunal for the purpose of establishing therein the conditions in all respects necessary for the full execution of its functions".

29.Since the puppets don't have used this Article in order to declare out of order the responsibilities for the safeguarding of the human rights, protected by the Convention of Human Rights, assigned to the State of the Netherland by Article 1 of the European Convention, within the premises of the tribunal, nothing can resist the conclusion that this responsibility of the State of the Netherlands is still in existence.

30. And since the puppets also don't have used this Article to make a regaulation to declare out of order the competence, according to Article 13 of the European Convention, of the domestic judge within premises of the tribunal as regards the human rights protection there, it must be assumed that the Dutch judge is still competent there in the field of human rights protection.

31.So the State of the Netherlands and the Dutch judiciary are fully competent to intervene in case of human rights violation by the puppet-tribunal, as a result of the European Convention of Human Rights treaty-obligations.

32.Nevertheless, in case that the Dutch judiciary don't dare to take its legal responsibility and to fullfil its legal obligations, the least the domestic judge can do is to order the State of the Netherlands to call upon the the puppet-tribunal to sit around the table together and to decide which party is gonna take its responsibility to bring to an end the severe violation of human rights in the field of defence rights, Mr. Milosevic is suffering.

33. Mr. Milosevic has already during status conferences repeatedly adressed strong protests, directly to president of the trial chamber, against these continuous violations of his human rights in the field of defence right.
Without any response.

34.The president of the puppet-tribunal Mr. Jorda has already explicitly REFUSED by written document to give free and unmonitored access to Mr. Milosevic for any of his lawyers or legal advisers.

35.Nevertheless the State of the Netherlands wants Mr. Milosevic to appeal again against these brazen human rights violations, according to tribunal's so-called 'regulations for the establishment of a complaints procedure for detainees', adressing firstly the registrar, who has then to decide to put the question to the president.

36.However, this regulation is about things like not enough peanut butter, and so on. Definitly not about grave human rights violations !
37.And what is more: this regulation cannot stand the test of an independent and impartial procedure, according to standards of Article 6 of the European Convention.

38.And finally: this matter HAS already decided by the tribunal highest authority, by Mr. Jorda himself.
He has decided to persist on the violation of the human rights in the field of defence rights of Mr. Milosevic.

34.So there is no other possibility left then to appeal to the State of the Netherlands and the Dutch judiciary and to ask for their protection.

Take out a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply by letter to :
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

BULLETIN NR. 5 OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers Group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: STATEMENT BY MR. MILOSEVIC DURING THE JANUARY 30, 2002-SESSION OF THE PUPPET-TRIBUNAL ABOUT THE JOINDER OF THE THREE INDICTMENTS

President Slobodan Miloševic in The Hague, January 30, 2002 (transcript)

By adding three lies, one does not get the truth – only a bigger lie

Pres. Milosevic:

By adding three lies, one does not get the truth – only a bigger lie.

All three indictments really have a running thread – to use an expression I've heard used here – which is the ongoing crime against Yugoslavia and against my people.This here is obviously a colossal abuse of power to fabricate an historical forgery in which those who advocated the preservation of Yugoslavia would be charged with its destruction; those who defended the country would be accused of crimes; and those who advocated and committed secession, advocating separatism and terrorism, would be given amnesty – because they were backed by forces that wanted to establish control over the Balkans, so as to be able to use this strategic position to establish their control elsewhere.

As we've heard, you spoke of three connected events. How come the authors of this so-called plan, of which they speak so self-assuredly, only got around to making allegations about Bosnia and Croatia after ten years? Furthermore, these claims are absurd and nonsensical, primarily because the entire policy of the Serbs, Serbia and me personally was in regard to Croatia and Bosnia focused on peace, not war. We had used all our influence to achieve peace as soon as possible.

At the very beginning of the conflict in Croatia, we advocated a political solution. Based on that proposal, the UN Protected Areas were established and the situation calmed down immediately. On March 24, 1992, the late Croatian leader Tudjman spoke to his nation from the Ban Jelacic Square [in Zagreb], saying literally: "There would not have been a war had Croatia not wanted it, but we judged this was the only way to achieve independence." There would have certainly been no war had Croatia not wished for it. Serbia never participated in that war anyway. It was an internal conflict.

Why did Croatia want war? Most certainly not in order for the Croatian people to use their right to self-determination and secession (Macedonia, for example, claimed that right and separated from Yugoslavia), but to achieve its goal of expelling half a million Serbs from Croatia – Serbian Krajina – who for centuries lived there on their own land, and not as occupiers.

Until the arrival of that Croatian regime that wanted war and so admitted publicly, Croatia had a Constitution describing it as a state of Croats, Serbs and other peoples residing therein. That Constitution had been changed. Serbs lost their rights and their constituent status in Croatia, and they rose in rebellion. At the time, few in Serbia even knew that Serbs lived in some part of Croatia.

You speak of the plan according to which, with German support, Croatia was prematurely recognized at the end of 1991, without waiting for a political solution, which sparked a confrontation in which Serbia – I repeat – only contributed in finding a peaceful solution as soon as possible. Even the Croatian government never accused us of that conflict, and now I hear, here, today, that we had some sort of a plan for that?

There was, in fact, a plan – a clear plan aimed against a state that was, I would say, at the time a model of future European federalism. That state was Yugoslavia, in which multiple nations lived in a federation, on equal footing, successfully, with the ability to prosper, develop, and show the entire world that coexistence was possible.

All the time we fought for Yugoslavia, for the preservation of Yugoslavia. After all, all the facts prove that what I am saying is true. Only the Federal Republic of Yugoslavia, which now exists, retained its ethnic makeup. There were no expulsions, from the beginning to the end of the Yugoslav crisis. All other republics had changed their ethnic makeup. Half a million Serbs were expelled from Croatia and we all know what happened in Bosnia, not to mention other parts of Yugoslavia.

Therefore, I would say this is a malicious, utterly hostile process aimed at justifying the crime against my country and use this court as a weapon against my country and my people.

Look at Bosnia-Herzergovina. Over there, we tried from the very beginning to secure peace. What happened to the Cutillero Plan, which eveyone had backed? Islamist Bosnian Government rejected it at the urging of the U.S. Ambassador and the conflict began. How can Serbia be accused of anything in Bosnia, when it is well known that, attempting to use our influence for peace, we not only backed all the peace proposals, but tried to help implement them?

In 1993, in Athens, there was a meeting at which the Vance-Owen Peace Plan was signed. Everybody signed it. I went to Pale with [Greek Prime Minister] Mitsotakis and former Yugoslav president Dobrica Cosic, and we advocated the acceptance of this plan. Unfrotunately, it was rejected – on May 3 or May 5, 1993, I don't remember exactly. Even then we initated a blockade of the Serb Republic, in order to force its leadership to accept the peace plan. This was Serbia's role – to attempt to achieve peace. We had constantly emphasized that the only formula for achieving peace in Bosnia was to equally protect the interests of all three peoples in Bosnia-Herzegovina: Serbs, Muslims and Croats. The Dayton Agreement succeeded because that formula was accepted – because the national interests of all three peoples were protected equally.

Now I hear that Dayton was supposed to discuss Kosovo. That is nonsense. The Dayton talks were convened to establish peace in Bosnia-Herzegovina, and no one even thought of addressing the issue of Kosovo. It has been an internal issue of Serbia, and no one could have even dreamed that someone would attempt to internationalize it.

You cannot, in any way, link Serbia or the Serbian policy with any kind of crimes. You especially cannot legally claim, ten years later, something that no one ever alleged about us, even then. We were accorded only respect and appreciation for the gigantic efforts Serbia and the Serbian policy made to achieve peace.

Speaking of Bosnia, do you know that 70,000 Muslim refugees sought sanctuary in Serbia during the Bosnian conflict? Do you think someone would flee their home and take refuge in the very territory from which they were endangered? How many lives did we save, how many of your hostages did we rescue from Bosnia – from UN peacekeepers to pilots – and how many peace treaties did we insist on and make possible? Eventually, we were the most responsible for the success of the Dayton talks and the peace that ensued.

It was a total peace, a complete relaxation of tensions, and then... I will tell you how it all began in Kosovo. Because of the plan to establish control of the Balkans, the territory of the former Yugoslavia, efforts were made to destabilize Kosovo at precisely the time when it seemed everything would be resolved peacefully.

In November 1997, there was a summit meeting in Crete of all heads of state and governments of South-eastern Europe. Back then, we discussed – at our initiative – the elimination of barriers, tariffs, integration within south-eastern Europe and improving our mutual cooperation. I had a direct dialog with the Albanian Prime Minister Fatos Nano. We spoke of normalizing our relations, eliminating visas and tariffs, developing transport and trade links, et cetera. Fatos Nano and I went before the TV cameras and he then said, after talking about cooperation and improving our mutual relations, that Kosovo was an internal Serbian matter. This was a promise of peace, of peaceful solution to all these problems.

But this was an alarm for all the powers that continued to act criminally against my country, trying to destabilize Yugoslavia and intervene the way they did. A month or two afterwards, we received a letter from [German Foreign Minister] Kinkel and [French Foreign Minister] Vedrine saying they were worried about the situation in Kosovo. For ten years since the time you claim Serbia "seized" control of its own territory, there were no murders, no expulsions, no plunder, no arson, no arrests in Kosovo. We did not have a single political prisoner in Yugoslavia – not one. Kosovo had 20 newspapers and other publications in Albanian which one could buy at every street corner. Not a single issue, not a single copy, was ever banned. Albanian political parties, even separatist ones, worked freely. Someone here said we tolerated them. No, our wiew was that everything should be permitted – except violence.

Then the powers behind Yugoslavia's destruction and occupation rounded up criminals throughout Western Europe and sent them to Kosovo to establish a terrorist organization. They began terrorist attacks in the spring of 1998. Then they were crushed. By the fall of 1998, they were completely eliminated, surrendering by the truckload the weapons they had smuggled in.

Within that year, they mostly killed Albanians. I do not have specific figures with me, since I did not know I would be given a chance to speak today. I was notified of my appearance here only yesterday, and I did not know what would be discussed. So I do not have all the specific information, but I will tell you what I do have. Two and a half times...

Claude Jorda:

Mr. Milosevic, please allow...

Pres. Milosevic:

... more Albanians than Serbs were killed by the terrorists in 1998. They killed Albanian police officers, postal carriers, forest rangers, even retirees – only because they received their retirement checks from the state. They were attempting to strike terror in the hearts of Albanians as well as kill Serbs. We protected our citizens – both Serbs and Albanians – from terrorism, and this operation was completed by the fall of 1998. Then [US envoy] Holbrooke came to demand a Verification Mission in order to create a pretext for attacking Yugoslavia. Let me tell you....

Claude Jorda:

Mr. Milosevic, allow me just a minute. Please. Just one minute. I will not take away your time, I will certainly give it to you. Even this International Tribunal whose legality you dispute is giving you the opportunity to fully state your case. It seems to me, first of all, that you are ready to start with the trial – even today, as it seems. This goes to your credit. You are ready. But I have to take you back to the... Please, try not to completely lose sight of the issue we are discussing today. We are not the Chamber that will conduct your trial. We understand well that your central idea is quite contrary – that this is a victimization of your country. It has been heard and understood.

It would be good for you, Mr. Milosevic, not to deceive yourself about the Chamber that will try you. You

have the same amount of time as the prosecutor here. As the chairman of this Chamber I guarantee that. Please, do not lose sight of the topic we are discussing, then.

You have a thesis you are attempting to defend, and you have that right – and will have that right. However, I have to remind you that this Appeals Chamber is facing an important procedural question. It may not be important to you, but it is to us, since we are trying to safeguard the norms of just and equitable procedure. What we would like to know is if you would like your trial for Kosovo to be separate from the trial for Bosnia and Croatia, or if you would prefer them to be unified. I understand that you might answer this in a roundabout way. I will, of course, permit you to speak. You are a defendant who has good mental health and clarity of thought. Therefore I ask you to try and answer this question. Thank you in advance. You have the floor again.

Pres. Milosevic:

First of all, this is the only time I have not been interrupted, the first time I can say something, and I will use every opportunity to address the public regarding the crime that is being perpetrated against my country. I do this not because of procedure, since procedure does not interest me, but in order to answer the attacks against my country and my people, and the ongoing crimes against them. I want the public to know that after the aggression...

Claude Jorda:

Please wait, Mr. Milosevic. You understand that you have much time at your disposal, but you will have more when the trial starts. This is, of course, not the subject of today's debate. You have the right to continue. But you are now addressing the people outside this courtroom. Mr. Milosevic, I have to tell you that you will have the right to address the public. The international community created this trial and I certainly wish that all the rules that apply to the prosecution, to you and to the civilization are respected. Today's debate is about how the trial would take place in front of another Chamber. I have no intention of interrupting you and will substract the time I used up by my interruptions. You may proceed now.

Pres. Milosevic:

I want to emphasize that the crime against my country has continued. The most recent Serb murdered in Kosovo that I've heard of was killed on Christmas this year. Some 350,000 were expelled from Kosovo under the UN auspices, while Albanian terrorist activities were protected by the UN. Since the arrival of the so-called UN peacekeepers that were obligated by [UN Security Council] Resolution 1244 to guarantee the security of person and property to every inhabitant of Kosovo, Albanian terrorists have expelled 350,000 people and torched tens of thousands of homes. Sometimes they would burn 50, 60, all the Serb houses in villages, in plain sight of the [UN] troops. These are in fact occupation troops, who came [to Kosovo] under the UN banner only to transform themselves overnight into occupiers and allies of the terrorists who killed, who mutilated and butchered so many, and burned so much, and continue to do so even today. And they say they were unaware of it happening.

Can anyone believe that the troops over there could be unaware that tens of thousands of homes were being torched? Can someone damage and destroy... since the UN troops came, 107 Serbian churches have been destroyed. Can someone destroy an entire church and burn it without the UN troops being aware of this?

This *is* a "joint criminal enterprise" – of forces who committed crimes against Yugoslavia with the drug-mafia and Albanian terrorists in Kosovo, for the purpose of crimes not only against the Serbs but all other non-Albanians, even Catholic Albanians. Even Albanians who, in any way – such as cashing their retirement checks – showed any loyalty to the Republic of Serbia as their state.

What is happening over there is practically the rehabilitation of a policy led by Hitler and Mussolini. This talk

bout "Greater Serbia", this alleged idea that never really existed, is only raised to mask the creation of "Greater Albania" – the very same one as made by Hitler and Mussolini in World War Two. Look at it then, and look at what is being done now, what they want to seize from Serbia, Montenegro, Macedonia – tomorrow maybe from northern Greece, when Greek-Turkish relations are strained under orders of the common master.

This is obviously a crime, and the thread running through it is obviously a crime against Yugoslavia. I want to point out that falsifying historical facts is not easy, though. It is not easy even when these facts are only known to a select group of people, and downright impossible when million, entire nations, know the facts. With all due respect, the real judges in this trial – not you who wear the robes – want to be those who decided to murder children in my country, who launched NATO's aggression and dropped 25 thousand tons of bombs in 78 days, murdering mostly elderly people, children and women. This is the role they would like to play, but they will not be allowed to be the judges.

The real judge here is the people – not just the people of Yugoslavia, but the peoples of all the countries who care about liberty and equality. Not for nothing do we have a saying that the judgment of the people is the judgment of God. We all face that judgment, not just me – trying to be made into a criminal here, though I deserve recognition instead – but also you, and your employers, especially those who committed crimes against my country.

Since you want me to request something of you, let me demand this: set me free. I demand to be set free because you and the entire world should know by now that I will not run from a fight for my people and my country. I have no intention of running. It does not serve the honor of this institution to keep me imprisoned here, in disgraceful conditions, in order to deprive me of equality in stating my arguments – even if this institution were legal, and you know very well that it isn't.

For if you didn't know – and I don't refer to you in particular, but to the institution – then you would have accepted the motion from the *amici curiae* to seek advisory opinion from the International Court of Justice on the legality of this tribunal. You did not seek it, because the outcome would be entirely predictable.

Altogether, I think that such a criminal approach, and attempt to cast the victim as the culprit, both in regard to my country, my people and myself, has not yet been recorded in history. With that in mind, I consider it both logical and just to release me immediately. I will not flee, and I am ready to enter any of these debates, since this is one battle which I certainly have an obligation to fight.

Take out a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply a letter to:
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

BULLETIN NR. 6 OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International Lawyers Group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: 28 DECEMBER 2001-VERDICT BY THE FEDERAL CONSTITUTIONAL COURT OF YUGOSLAVIA CONCERNING THE LEGALITY OF THE DECREE ON EXTRADITION OF MR. MILOSEVIC

OFFICIAL GAZETTE OF FRY, No.70/01, December 28, 2001

DECISION

On the constitutionality and legality test of the Decree on the procedure for cooperation with the International Criminal Tribunal

I

The Federal Constitutional Court, pursuant to the provisions of Article 127, par 2 of the Constitution of FRY and the provisions of Article 15, par 1 of the Rules of Procedure of the Federal Constitutional Court (Official Gazette of FRY, no.44/93 and 25/95), established that the Socialist Party of Serbia, Belgrade and Patriotic Union of Yugoslavia, Belgrade challenged constitutionality and legality of the Decree on the procedure for cooperation with the International Criminal Tribunal (Official Gazette of FRY, no.30/0).

The Court also established that more than one joint or individual initiatives contested the constitutionality and legality of the same Decree, as follows: joint initiative of professors and assistant professors of the Faculty of Law in Belgrade: 1) Dr. Ljubisa Lazarevic, full professor; 2) dr. Kosta Cavoski, full professor; 3) Dragutin Coskic, full professor; dr. Dragutin Orlic, full professor; 5) Dr. Budimir Kosutic, full professor; Dr.Slobodan Markovic, full professor; 7) Dr. Slobodan Panov, senior-lecturer;8)Balsa Kascelan, assistant probationer; 9)Dr. Ratko Markovic, full professor; 10) Dr.Mirjana Stefanovski, associate professor; 11(Dr. Zagorka Jekic, full professor; 12)Dr. Djordje Lazic, associate professor; 13) Branko M.Rakic, senior-lecturer; 14) Dr. Stevan Djordjevic, full professor; 15) Dr. Jugoslav Stankovic, full professor; 16) Dr.Sasa Bovan, senior lecturer; 17) Dr. Milena Polajac, senior-lecturer; Dr. Milosav Milosevic, senior-lecturer; 19) Goran Ilic M.A., assistant professor; Dr.Zika Bujuklic, senior-lecturer; 21)Dejan Djordjevic, assistant probationer; Bojan Milisavljevic, assistant-probationer; 23) Dr. Vladimir Stoiljkovic, senior-lecturer; 24) Dr.Oliver Antic, full professor; 25) Dr.Obrad Stanojevic, full professor; 26) Gordana Pavicevic-Vukasinovic, senior-lecturer; 27) Zlatija Djukic-Veljovic, full professor; 28) Vladan Petrov, assistant-probationer; 29) Aleksandar Gajic, assistant probationer; 30) Dr.Vera Cuckovic, full professor; 31) Miodrag Jovanovic, M.A. assistant professor; 32) Dr.Olivera Vucic, senior-lecturer; 33) Dr. Mirko Vasiljevic, full professor; 34) Dr.Borivoje Cunderic, full professor; 35)Dr. Ranko Keca, full professor; 36) Academician Vlajko Brajic, full professor 37) Marko Djurdjevic, assistant; 38) Dr.Djordje Ignjatovic, full professor; 39) Zoran Mirkovic, M.A. assistant;40) Dr.Vladan Joncic, seniro-lecturer;41) Dr. Nebojsa Jovanovic, associate professor; 42) Dr.Milan Skulic, senior-lecturer; 43) Natasa Delic, M.A. assistant; 44) Nenad Tesic, assistant-probationer, 45) Dr. Vladimir Milic, full professor; 46) Aleksandar Jaksic, senior-lecturer; 47) Dr.Miodrag Simic, full professor; 48) Dr.Zoran Stojanovic, full professor; 49) Dr. Snezana Petrovic, associate professor; 50) Vuk Radovic, assistant-probationer; 51) Mr.Dragan Panic, assistant; joint initiative of lawyers; 52) Toma Fila of Belgrade, 53) Branimir Gugl of Belgrade; 54) Momcilo Bulatovic of Belgrade; 55) Zdenko Tomanovic of Belgrade; Moma Raicevic of Belgrade; individual intitatives:

Branko Miletic of Vrnjacka Banja, 65) Municipal Committee of the Yugoslav Left in Pozarevac; 66) Commission of the Federal Parliament for Freedom Realization; 67)The Municipal Committee of the Yugoslav Left in Kula; 68) The Municipal Committee of the Socialist Party in Bela Palanka; 69) Ratomir Vojvodic lawyer of Belgrade; 70) Dr. Vidak Krivokapic, of Belgrade; 71) Prof.Dr. Vladimir Stambuk of Belgrade, 72) Council of the Leftist Youth in Belgrade; 75) Ratomir Rojevic of Kosovska Mitrovic; 76)Ferid Hamovic of Belgrade; 77) Milomir Markovic of Prokuplje; 78) Srdjan Smiljkovic, of Belgrade; 79) Dusanka Milenkovic of Prokuplje; 80) Milija Peric, of Blace; 81) Mileta Sokovic of Pljevlja, 82) Zivojin Stanic of Kragujevac; 83)Dusan Unkovic of Belgrade; 84) Ljubisa Ristic,of Belgrade; 85) Vladimir Dujic of Belgrade; 86) Mesud Axemovic of Belgrade; 87) Committee of University Left in Belgrade; 88) Dr. Ljubomir Grujic of France and 89) Municipal Committee of the Yugoslav Left in Knin.

The Court ruled, pursuant to Article 14 of the Rules of Procedure of the Constitutional Court, to join the proceedings on the initiatives and applications of the authorized applicants into single process and one decision.

The applications lodging the initiative were submitted to the Federal Government, in keeping with the provisions of Article 26, par 1 of the Law on the Federal Constitutional Court, asking for reply. The Federal Government, acting through the Federal Ministry of Justice, replied to the Federal Constitutional Court.

By virtue of Article 132 of the Constitution of FRY, the Federal Constitutional Court issued the Decision IV U no.103/01 through 129/01 suspending the enforcement of the Order of the Federal Ministry of Justice on extradition of indicted individuals issued further to the Decree on the procedure fo cooperation with the International Criminal Tribunal, no.2/1-121/8-01-06 dated 25 June 2001 and actions by other state authorities taken in enforcement of that Order, on 28 June, 2001.

II

1. The submitted initiatives suggest that the contested Decree is not in conformity with the Constitution of FRY and the Law on Criminal Proceedings in formal and material terms. In formal terms because the Federal Government overstepped its constitutional powers, by passing the contested Decree, as stipulated in Article 99 par 1 item 4) of the Constitution of FRY, stipulating, inter alia, also the possibility of transfer at the request of the International Criminal Tribunal the criminal prosecution of an individual who is subjected to criminal proceedings in the competent court in the Federal Republic of Yugoslavia or adjudicated under the final court decision; possibility of extradition of individuals located in the territory of the Federal Republic of Yugoslavia irrespective of being foreigners or nationals; having attempted to regulate the issues of the procedure for protection of law in courts and other state authorities it has taken the legislative prerogatives determined in the Constitution of FRY, because the provision of Article 26, par 1 of the Constitution of FRY guarantees the right to everyone to equitable protection of his/her rights in the legally determined procedure, and not in the procedure established under a by-law; that the contested Decree is not giving effect to the federal law but changes as an incompetent authority, in a non-constitutional manner, via a by-law, the Law on Criminal Proceedings, which expressly prohibits extradition of the Yugoslav nationals, while allows it for foreigners only in the cases specified under that Law; that the Decree, issued by non-competent authority regulated the organization, competence and composition of courts in the constituent Republic, although those issues, by virtue of the provisions of Article 6 par 3 of the Constitution of FRY fall within exclusive purview of the authorities of the constituent republic; which under the contested Decree of the non-competent authority delegated (surrendered) a part of national judicial and other state authorities to a foreign court (gathering information from citizens; hearing of suspects, the indicted, injured, witnesses and expert witnesses, including autopsy and exhumation of corpses, gathering of material evidence; inspection and prescription of identity papers including those compiled or gathered by the Yugoslav judicial and other state authorities on violations of the international humanitarian law);that the entire competence of national courts and other state authorities to conduct court proceedings in certain criminal offenses stipulated by law are assigned to a foreign court, which

violates the principle of territorial jurisdiction of the Yugoslav judicial and other state authorities, in view of the fact that delegation of court competence from the national to foreign or a court outside the country fall within the purview of the federal legislator. In material terms, according to the allegations provided the contested Decree is not in compliance with the Constitution of FRY and the Law on criminal proceedings, because: is enables extradition of the Yugoslav citizens to another state, although under the provisions of Article 17, par 3 of the Constitution of FRY is prohibited; because the Decree enables extradition of foreigners to another state, despite the provisions of Article 66 par 2 of the Constitution of FRY stipulates that a foreigner may be extradited to another state only in cases anticipated under the international treaties which bind FRY and which were ratified and published in compliance with the Constitution of FRY, Articles 16 and 66); because by virtue of Article 28 of the Constitution of FRY no one may be adjudicated or sentenced again for an offense if the process against him was finally suspended, or the indictment act against him was finally rejected, or if he/she was acquitted under the final ruling or sentenced, while the contested Decree stipulated the possibility of assigning the proceedings to the International Criminal Tribunal and surrender of the person charged although the proceedings against him was finalized in the national court under the final court ruling; because the contested Decree enables the initiation of process actions undertaken by the investigation authorities and the Prosecutor of the International Criminal Tribunal, and against which no legal remedy is allowed, or submission to any other court in violation of the provisions of Article 67, par 4 of the Constitution of FRY, which stipulates that the freedoms and rights recognized and guaranteed by the Constitution of FRY enjoy court protection in a national court, and also the protection of the right to personal freedom, not to be denied to anyone except in cases and under the procedure set out in the Federal law (Article 25, par 1 and 2 of the Constitution of FRY);because that Decree relates to foreigners and Yugoslav citizens, hence, accordingly to their extradition to the International Criminal Tribunal, despite the provision of Article 17 par 3 of the Constitution of FRY, which prohibits the extradition of the Yugoslav citizens to another state, namely to a foreign court, namely the court seated in another state, beyond the jurisdiction of FR Yugoslavia, since the prohibition covers any foreign court, whether established by one or more countries; because the Law on Criminal Proceedings prohibits surrender of the accused or sentenced persons - Yugoslav citizens- to a foreign country; because the stated constitutional and legal prohibition of extradition of the Yugoslav citizens could be changed only via amendments to the Constitution of FRY and the Law on Criminal Proceedings, in the proceedings prescribed under the Constitution of FRY rather than by a by-law as was the case with the contested Decree; that the legal merit for approval of the contested Decree is unconstitutional; that the same does not contain preamble on the legal merit, but the provisions of its Article 1 prescribes that it should govern procedure of cooperation of the Federal Republic of Yugoslavia with the International Criminal Tribunal in honoring the "obligations of the Federal Republic of Yugoslavia under the UN SC Resolution 827(1993) and the Statute of the International Criminal Tribunal`; that the mentioned Resolution, establishing the International Criminal Tribunal or the Statute of that Court are no integral part of the internal legal system, because by virtue of the provision in Article 16, par 2 of the Constitution of FRY the integral part of the internal legal system shall be only the international treaties ratified and published in keeping with the Constitution and generally accepted rules of international law; that the above stated Resolution of the Security Council and the Statute of the Tribunal, which is an integral part thereof, can be no legal basis for the approval of the contested Decree; that the Federal Government, by virtue of the Constitution of FRY, may enact decrees, decisions and other instruments only in giving effect to the federal laws and other regulations and general enactment provided it is empowered under these acts to do so, while the Law on Criminal Proceedings did not specify such powers.

2. The reply received from the Federal Government, through the Federal Ministry of Justice stated that; according to Article 16 of the Constitution of FRY, the international treaties which were confirmed and published in keeping with the Constitution and generally accepted rules of international law are the integral part of the internal law, while the provisions of Article 124 par 1, item 2 of the Constitution of FRY implies that the international treaties are, in terms of legal strength above the federal laws; that on the merit of the above stated and the fact that FRY is member

of the United Nations and signatory to the UN Charter, it follows that FRY is bound to cooperate in full with the International Criminal Tribunal. established by the Security Council based on the authorities set in the UN Charter, independent of the provisions of the national laws: that the Security Council in its Resolution 827 (1993) approved the Statute if the Tribunal and decided to establish it under the official name of "The International Tribunal for prosecution of the responsible individuals for grave violations of the international humanitarian law in former Yugoslavia between 1 January 1991 and the date to be established by the Security Council after peace shall have been reestablished"; that, despite the fact that no establishment of an ad hoc international criminal tribunal has been expressly stipulated in the UN Charter, it could be taken as an acceptable measure, under Articles 24, 25 and 29 and Chapter VII, (specifically under Articles 39, 40 and 41) of the UN Charter relating to the powers of the Security Council; that under Article 29 of the Charter the Security Council may establish ancillary bodies in pursuance of its tasks, while the mentioned Article 39 of the Charter authorizes the Security Council to determine threat of peace, violation of peace or aggression and issue recommendations or decide which measures to take to establish international peace and security; that based on Article 25 of the Charter member states have agreed to accept and implement the decisions of the Security Council in compliance with the Charter, as well as that all the resolutions adopted further to Chapter VII of the Charter are binding on all the UN members; that the Security Council, on the occasion of armed conflicts in the territory of former SFRY, exhausted all interim measures under Article 40 of the Charter; that the approval of the Resolution 827 on the establishment of the International Criminal Tribunal of 25 May 1993, unanimously accepted the report of the UN Secretary General and the Statute of the Tribunal, while at the later UN General Assembly sessions there were no objections to the mentioned instruments of the Security Council; that the argument that "the activity of the International Criminal Tribunal amounted to the interference in the internal affairs of a state', neglects the provisions of Article 2, point 7 of the Charter, which provided that the prohibition of interference is not applicable in case of coercion measure taken under Chapter VII of the Charter, under which the International Criminal Tribunal was established; that the remark that the Statute of the International Criminal Tribunal is in collision with the provisions of the Constitution of FRY, which prohibits the extradition of the Yugoslav citizens is groundless, because the provision of Article 17, par 3 of the Constitution of FR of Yugoslavia does not refer to the international court established by the United Nations, whose member FR of Yugoslavia is; that the claim of the initiator of the constitutional dispute cannot be accepted that in the interpretation of the mentioned provision of the Constitution of FRY the point of departure should not be linguistic but historical, namely the fact that at the time of the enactment of the Constitution of FRY existed no international criminal tribunal, since the International Criminal Tribunal is not the first of the kind, but that its predecessors were military courts in Nuremberg and Toki, established under the London treaty of 1945; finally that in 1998 in Rome, at the UN plenipotentiary conference, years old idea on the establishment of the International Criminal Tribunal under the auspices of UN was realized under the Rome Statute of the International Criminal Tribunal, and that the Statute was ratified by Yugoslavia in June 2001; that under the provision of Article 89 of the Rome Statute the obligation of the states signatories is to extradite own nationals to that court; that Article 6 of the Convention the prevention and punishment of the crime of genocide of 1948, ratified by Yugoslavia in 1950 it was set out that "persons accused of the crime of genocide or any other crime under Article 3 shall be transferred for trial to the competent courts of the state on whose territory the relevant crime was perpetrated or to the International Criminal Tribunal that will have jurisdiction over those states parties, which shall recognize its jurisdiction'; that hence, it cannot be said that the constitution maker was not aware of the possibility and certainty of establishment of such a court, the more so as no constitution is enacted for current requirements but for a longer time frame; that apart from it, even if such an interpretation would be accepted on the constitutional ban on extradition of nationals, the above mentioned constitutional status of an international treaty in the legal system of FR Yugoslavia it follows that the Statute and the Rules of the International Criminal Tribunal, being part of the UN Charter, is part of the internal law of FR of Yugoslavia, so that a part of obligations on account of legal assistance (under Article 29 of the Statute) which involves the surrender of the accused derogates so understood a constitutional ban on extradition

of own citizen; that the norm in the Article 29 of the Statute has the strength "above the law" under Article 124 par 1 point 2 the of Constitution of FRY, and since only the Constitution is supreme to any law, that norm would be actually of equal rank to the Constitution, and would be like lex posterior and lex specialis stronger than the earlier general constitutional norm; that the remark about the International Criminal Tribunal being "political court" is groundless, since it was established by the international community to put on trial any person who in the period from 1 January 1991 until reestablishment of peace perpetrated crime that may be qualified as a grave violation of the international humanitarian law and irrespective of the citizenship held; that the provisions of the Statute in material terms are in full compliance with the fundamental principle of criminal law, namely the principle of legality "nullum crimen, nulla poena sine lege"; that the material requirements of punishment were known before the onset of the court activities, namely at the time of perpetration of the alleged crimes and the same are contained in the international law, to the effect that the crimes were set out both in the international conventions and in the internal law of the states participating in the conflict; that it the remark is groundless that the persons put on trial by the International Criminal Tribunal will be in an unequal position vis a vis persons tried by the national courts, in view of the fact that according to the Statute of the Court the maximum prison term is life long imprisonment, while in the Yugoslav legislation for offenses under the federal law the prison term is twenty years, since Article 101 of the Statute of the Court it was stipulated that in weighing the sentence the usual practice inter alia shall be taken into account in pronouncing the prison term in courts of former Yugoslavia; that, apart from it, with the establishment of the International Criminal Tribunal the national sovereignty was not completely cancelled because the international community primarily expects from the successor states of ex-SFRY to demonstrate their respective political and legal maturity, and institute, in fair and impartial manner in their national courts proceedings against all the individuals who violated the rules of the international humanitarian law, irrespective of nationality, political status and the similar, and only if those states shall have failed to proceed, the jurisdiction of the International Criminal Tribunal shall be activated; that the supremacy of jurisdiction of the International Criminal Tribunal shall be effectuated in exceptional cases, namely that the national courts cannot re-try the cases in which the International Criminal Tribunal adjudicated (the principle non bis in idem), as well as that the International Criminal Tribunal is entitled to renew the proceedings in an adjudicated matter in the national courts, if the accused was sentenced for an ordinary offense but not the crime against the international law or if the proceedings instituted in the national court was non-objective and partial as to protect the accused from the international criminal responsibility(Article 10 of the Statute which does not accept the principle res indicata): that, on the merit of the above, and particularly because UN Charter, Statute and Rules of the International Criminal Tribunal approved in keeping with the Charter, are integral parts of the internal law and that they have priority over the federal law, it follows that the cooperation of FR Yugoslavia with the International Criminal Tribunal is her obligation and that it may proceed directly, under the Statute and the Rules of the Tribunal, only; that the substance of the disputed Decree was to detail the forms of such cooperation only, to facilitate it and eliminate possible ambiguities, and that it only effectuates the implementation of the mentioned international instrument and our legal system. Due to the above stated reasons the objection is groundless that the Statute of the Tribunal conflicts other international instruments acceded to by Yugoslavia, because under Article 103 of the UN Charter, in case of conflict between the obligations of a UN member state under the Charter and their obligations under another international treaty, their obligations under UN Charter shall prevail.

3. The Federal Constitutional Court, further to Article 58 par 3 of the Law on the Federal Constitutional Court, held a public debate with the parties in the proceedings and some scholars.

The parties in the process have explained the details of the allegations, provided in the Annex, their initiatives and replies received, while Dr.Milorad Perovic, professor at the Faculty of Law in Podgorica, in his written opinion stated that the contested Decree is untenable since it violates the Constitution of FRY in formal and substantive terms. According to him, the Decree is impossible to implement, because it stipulated the

cooperation with the International Criminal Tribunal under the Rules of the Statute of the Tribunal, but also in compliance with the Constitution of FR Yugoslavia and its relevant law (Law on the Criminal Proceedings). Those rules are, however, mutually exclusive.

III

1. The Federal Government regulated in the contested Decree the procedure for cooperation of the Federal Republic of Yugoslavia with the International Criminal Tribunal in criminal prosecution of individuals responsible for grave crimes against the international humanitarian law perpetrated in the territory of ex-Yugoslavia since 1991(hereinafter: the International Criminal Tribunal) and performance of obligations of FRY stemming from the Security Council Resolution 827(1993) and the Statute of the International Criminal Tribunal.

The Decree covered, inter alia: transfer of criminal proceedings held in the national courts to the International Criminal Tribunal if so requested; proceedings and jurisdiction of courts and other authorities for decision making in such matters (Article 12 ad 13): the proceedings in national courts after the transfer of the proceedings to the International Criminal Tribunal (Article 14): the possibility of extradition of all the accused (foreigners and Yugoslav citizens) to the jurisdiction of the International Criminal Tribunal and its investigation bodies to undertake activities in the Federal Republic of Yugoslavia(Articles 9 and 10); legal assistance to the International Criminal Tribunal, including granting of transit of the Yugoslav citizens through the territory if the Federal Republic of Yugoslavia(Articles 18 and 19) and others. The Decree contains references to the application of the Statute of the International Criminal Tribunal and its Rules of Procedure and Evidence, to be applied by judicial and other authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Articles l, 2, 6, 12 and 17).

2. The provisions of Constitution of FRY provided for the following: power in the Federal Republic of Yugoslavia is organized along the principle of division of legislative, executive and judicial power (Article 12); the executive and judicial power are bound by the laws, which are in compliance with the Constitution (Article 9, pars 2 and 3); the Federal Republic of Yugoslavia honors in good faith, the obligations under the international treaties to which is a party, and the international treaties ratified and published in keeping with the Constitution and generally accepted rules of the international law that are an integral part of the national legal system (Article 16); a constituent republic is sovereign in those matters not covered by the Constitution of FRY as competences of the Federal Republic of Yugoslavia and that a constituent republic may independently regulate its governance under its own Constitution(Article 6, pars 2 and 3); that no Yugoslav citizen may be deprived of its citizenship, expelled from his country, or extradited to another state(Article 17, par 3); that everyone is entitle to personal freedom and no one may be apprehended except in the cases processed under the federal law and that illegal apprehension is punishable (Article 23, pars 1,2, and 6); that everyone is entitled to equal protection of his/her rights in legally determined procedure (Article 26, par 1); that no one may be punished for any offense before it had been perpetrated, was not set out in the law or regulation based on the law as a punishable offence, nor may be sentenced to the term which was not legally stipulated for such an offense (Article 27, par 1); that no one may be repeatedly sentenced or punished for an offense in the case finally suspended or the indictment finally dismissed or if he/she finally acquitted or sentenced (Article 28); that a foreigner may be extradited to another state only in the cases stipulated in the international treaties which are binding on the Federal Republic of Yugoslavia, and that the right to asylum is guaranteed to a foreign national and a person without citizenship persecuted due to democratic views and on the grounds of his/her participation in the movements for social and national liberations, for freedom and rights of a human being, or for freedom of scientific or artistic creative work (Article 66, pars 2 and 3); that only law may stipulate the ways of realization of individual freedoms and rights of man and citizens when so stipulated under the Constitution of FRY or necessary for their realization and that freedoms and rights recognized and guaranteed by the Constitution of FRY enjoy judicial protection (Article 67, pars. 2

and 4); as well as that the Federal Government may enact the decrees, decisions and other instruments for implementation of the federal laws and other regulations and general enactments of the Federal Parliament (Article 99, par 1, item 4) .

The provisions of Chapters XXX and XXXI of the Law on Criminal Proceedings (Official Gazette of FRY Nos.4/77,14/85,54/87,57/89,3/90 and Official Gazette of FRY Nos. 27/92 and 24/94) stipulated the procedure for international legal assistance and performance under the international treaties in criminal matters as well as the procedure for the extradition of the accused and sentenced individuals. Those provisions, inter alia, stipulated territorial and actual jurisdiction of national courts and other state authorities in the procedure on the request of the foreign authority and even in case when the request concerns criminal offence which under the national regulations no extradition is allows; that one of the conditions for extradition of the accused or sentenced individuals is that such an individual is no Yugoslav citizen as well as that the requested extradition of any individual shall have been ruled by the competent court.

3. The Federal Constitutional Court, starting from the above stated provisions of the Constitution of FRY and the Law on Criminal Proceedings finds that the contested Decree does not comply with the Constitution and the Law on Criminal Proceedings.

To begin with, the contested Decree is not in compliance with the Constitution of FRY because it regulated the procedure (means) of realization of individual freedoms and rights of a man and citizen determined under the Constitution of FRY by the competent authority. Namely, further to the provisions of Article 67, par 2, of the Constitution of FRY the manner (procedure) of implementation of individual freedoms and human and civil rights may be stipulated by the law only, provided however, that this possibility is anticipated in the Constitution of FRY or when it is necessary for their implementation. The provisions of Article 26, par 1 of the Constitution of FRY it was further laid down that everyone is entitled to equal protection of its rights in the legally prescribed procedure. By the contested Decree the Federal Government as the executive authority, having regulated the possibility and the procedure for transfer of criminal proceedings underway in the national court to the International Criminal Tribunal at its request, having regulated the application of the provisions of the Chapter XXXI of the Law on Criminal Proceedings which covers also apprehension of the individual requested to be extradited to the International Criminal Tribunal, having regulated the power of the International Criminal Tribunal to undertake investigation activities against the individuals in the territory of FRY, actually regulated the manner (procedure) of realization, limitation and protection of individual freedoms and human and civil by a by-law. The law only, as was already mentioned, may regulate such a procedure, enacted by legislative power, which was done in the matters of criminal legal protection under the law on Criminal Proceedings.

The contested Decree of the Federal Government regulated apart from the procedure also the jurisdiction and composition of courts and jurisdiction of governments in constituent republics to decide on the requests of the International Criminal Tribunal despite the fact that further to Article 6 of the Constitution of FRY a constituent republic may autonomously regulate governance and competences of its own authorities.

Having stipulated the application of the Statute of the International Criminal Tribunal and its Rules of Procedure and Evidence by the Courts and other authorities in FRY the Federal Government overstepped its constitutional powers of the executive branch because confirmation of the International legal acts and their integration into the internal legal system falls within the exclusive purview of the Federal Parliament, under Article 78 of the Constitution of FRY, as legislative and representative body of the citizens of Yugoslavia and her constituent republics.

Apart from the stated non-constitutionality the disputed Decree is further in conflict with the Constitution of FRY because it regulates the possibility of extradition of the Yugoslav citizens even outside the area of territorial jurisdiction and Yugoslav judicial and other state authorities although the Constitution of FRY in its Article 17, par.3 explicitly bans such a possibility in the case of Yugoslav citizens. A foreign citizen may

be extradited only in the cases and under the procedure stipulated in the Constitution of FRY, the Law on Criminal Proceeding and international treaties. The Federal Constitutional Court finds that the Constitution of FRY, namely the mentioned Article 17 par 3, no extradition of the Yugoslav citizens outside the sovereign territory of the Federal Republic of Yugoslavia irrespective whether the request for extradition was submitted by the court established by one state or several states under an international treaty or under the instrument of an international organization, because the provisions of the Constitution of FRY as the basic law in FR Yugoslavia in the hierarchy of legal regulations are the norms of the highest legal priority and therefore any other general norms, including published international treaties must comply with its provisions.

The legal instruments of the federal and republic governments, federal and republic laws containing legal solutions in conflict with the constitutional provisions cannot stand in harmony with the Constitution of FRY. Neither the federal laws confirming the International treaties can be in compliance if such treaties contain provisions contrary to the Constitution of FRY. Only an act of legal strength equal to constitution may change the constitutional provisions, specifically those relating to human and civil rights such as the provision of Article 17, par 3 prohibiting deprivation of citizenship, expulsion from the country or extradition of a Yugoslav citizen to others. Since this provision is located within the basic provisions of the Constitution of FRY, the Federal Constitutional Court submits that it acknowledges and guarantees human and civil rights and freedoms and citizens in FR of Yugoslavia in keeping with the Universal declaration on human rights. The same goes for the possibility provided for by the Decree if the permission for transit of the Yugoslav nationals through the territory of the Federal Republic of Yugoslavia at the request of the International Criminal Tribunal. The Federal Constitutional Court is competent to rule whether any of the general norms are in compliance with the Constitution of FRY or not, and its rulings are generally binding and final, with the legal consequences set out in the Constitution of FRY and the Law on the Federal Constitutional Court.

The Federal Constitutional Court, starting from the nature of the legal instrument, its substance and promulgator, has not gone deeper into structuring the final legal views on the manner of the implementation of the Decree, legal nature or the manner of honoring the obligations created by the establishment of the International Criminal Tribunal under the Security Council Resolution. Consequently, the Federal Constitutional Court in this Decision provided no complete replies to the question: did the Security Council, as one of the main bodies of the United Nations, laid down in the Charter, and primarily responsible for maintenance of international peace and security, and which in performing that mandate must act in conformity with the goals and principles of United Nations (Article 24 of the Charter), establishing the International Criminal Tribunal acted in keeping with the United Nations Charter or overstepped its powers, namely acted ultra virus; whether the establishment of the International Criminal Tribunal, as an ad hoc measure which should though criminal prosecution of the individuals responsible for grave violations of the international humanitarian law, enable reestablishment of peace in the territory of former SFRY and its maintenance, in keeping with the measures that the Security Council may take as conducive to the maintenance of the international peace and security, in conformity with the Charter and its own Rules of Procedure; whether and in what way is FR of Yugoslavia bound, as member of United Nations, to cooperate with the International Criminal Tribunal, which is not a court authority envisaged by the United Nations Charter, unlike the International Court of Justice, anticipated in Chapter XIV of the Charter, but "a measure" of the Security Council; whether the acts and measures of the Security Council taken with reference to the Charter of the United Nations have the same force as the Charter itself (whether they are its integral part?); how to proceed under the Statute and other by-laws of that Tribunal, without harmonization of the internal law with their substance; whether the Statute and the Rules of the Tribunal are based on generally accepted principles and rules of international law and particularly on the rules on the function of the prosecutor in the proceedings, ban of renewed trial in the same case, detention, duration of which is not limited, the so called covert indictments, anonymous witnesses, duration of the imprisonment term, extradition of nationals etc.; whether priority of legal instruments exists in the hierarchy of international law and whether the acts of the United Nations bodies must be in conformity with the Charter of the United

Nations, and which body and in which procedure determines that concord; that the members of the United Nations are obliged to enforce the instruments of UN only if they were adopted in conformity with the Charter of the United Nations, which member states accepted or the obligation of the members exists by the very act of acceptance of the Charter, as a multinational international treaty; whether some states members of the United Nations, which through their competent body, adopted respective instruments on cooperation with the International Criminal Tribunal violated the Charter of UN because they banned under these instruments the extradition of their nationals to that Court, because such cooperation is prohibited by their constitutions and why they had to adopt such instruments if the Resolution of the Security Council on the establishment of the International Criminal Tribunal 827 and the Statute of that Court are integral parts of the internal law of those states; why certain member states of UN had to change their constitutions which prohibited the extradition of their nationals to other states, to be able to pass the instrument governing the cooperation with the International Criminal Tribunal which includes also the extradition of their nationals to the mentioned court, if the instruments of the Security Council of the United Nations, in the legal hierarchy have priority over the constitutions of UN member states, or have the same strength, on the other hand; whether the stated practice of these UN member states clearly shows that the constitution of UN member states are the legal instruments with the highest legal strength in every UN member state, and that, consequently the instruments of the competent state authorities enabling the implementation of the mentioned Resolution of the Security Council and the Statute of the International Criminal Tribunal, must be approved in compliance with the constitution of a member state, in formal and material terms, and that the instruments of the Security Council therefore represent no legal merit for direct implementation by the very fact of their instruments, since every UN member state has to make own decision about their integration into the legal system of every UN member state, to determine, under its constitution the competent authority and in the prescribed manner; whether the act of implementation/integration into the national legal system passed by the competent authority of UN member state can set out the manner of implementation of individual human rights and freedom under the rules unpublished and therefore inaccessible to a citizen and man applicable to, despite the fact that the constitution of that state stipulated the publication of all general norms as obligatory if they constitute part of its legal order, as is the case of the Constitution of FR Yugoslavia; whether the promulgation of an instrument for enforcement of the mentioned Resolution and Statute of the International Criminal Tribunal would be in harmony with the international treaties acceded to by the UN member states and with the generally accepted rule of international law, and many other questions. This is because the Federal Constitutional Court submits that replies to all these questions are irrelevant to the Court ruling on constitutionality and legality of the contested Decree. Namely, the Federal Constitutional Court in its proceedings determines, as a preceding question, formal constitutionality and legality of the contested general legal instrument, e.g. whether it was enacted by the competent authority stipulated in the Constitution of FRY, confirmed and published international treaty and federal law.

By virtue of Article 16 of the Constitution of FRY the international treaties confirmed and published in keeping with the Constitution and generally accepted rules of international law are integral parts of the national legal order. Hence, the international treaties and generally accepted rules of international law, according to their legal strength are above the federal law.

According to the position of the Federal Constitutional Court distinction must be made between the obligations of the stated under the international community on the whole and obligations towards a given state or group of states. The confirmed and published international treaties constitute the international legal obligation of FRY law beyond any doubt towards all the states signatories thereof, while the generally accepted rules of the international law concern all the states within the international legal system and all the personalities under the international law have the obligation and shared interest in their protection (the rules ius cogeus). Besides, in the case of non-observance of those internal legal norms, sanctions shall be imposed, primarily legal in nature, unlike the political agreements where sanctions are of not legal but political and/or other nature.

The generally accepted rules of international law represent legal principles of the norms derived from custom rules common to all the states or known in the majority of legal systems of the world. Those rules have general, absolute and objective character, but also their dynamic development. At the same time the scope and character of their changes provoke different views. There is more agreement about their identification, particularly in process law, as the principles of "reasonable time-limit"," fair trial",
"degrading treatment", "arbitrary apprehension "presumption of innocence", timely pronunciation of sentence", "right to appeal" and other general rules.

The Federal Constitutional Court judges that the Resolution of the Security Council 827 establishing the International Criminal Tribunal does not fall within the international law which constitutes the part of the internal legal order under Article 16 of the Constitution of FRY. This is because an ad hoc measure approved by the Security Council under the Resolution - the establishment of the International Criminal Tribunal for Criminal prosecution of individuals responsible for grave violations of the international humanitarian law-contains no international legal norms producing "validity" namely has no "obligatory strength". Without such properties that Resolution constitutes but a political instrument which entails political obligations, but the legal validity shall be achieved only upon its enforcement by the legitimate and legal authority in individual legal systems of each state.

Namely, UN member states, having accepted the UN Charter. Accepted legal validity of all its norms, and also the legal instrument passed by UN bodies in compliance with and in the manner set out in the Charter. However, the UN member states had never vested judicial power to UN bodies. Except those, naturally expressly specified in the Statute of the International Court of Justice, envisaged in the Chapter XIV of the UN Charter. This is not the case. That is why the Resolution of the Security Council 827 in its item 4 specified a political obligation of all the states to "fully cooperate with the International Criminal Tribunal....and that all the states undertake measures in keeping with the national legislation conducive to giving effect to the provisions" of that Resolution. Hence, only if and when that obligation under the mentioned Resolution of the Security Council is "translated into a legal norm" in harmony with the national legislation, the Statute and the Rules of the International Criminal Tribunal, shall obtain the normative character with legal validity. Without it, those are specific political obligations; the non-performance may, of course, produce very grave consequences for individual states.

As was said, under Article 24 of the United Nations Charter, concerning the international peace and security, the Security Council in implementing its mandate, acts on behalf of the United Nations.

Further to Article 25 of the Charter - UN members have agreed to accept and implement the decisions of the Security Council in line with the Charter.

In case that Security Council should find that there exists threat to peace or violation of peace, it shall decide what measures are to be taken to reestablish peace, the supreme value of the whole international system.

In conformity with the assessed status of relations, causes and consequences, Security Council decided to establish a court under its resolution 827 (1993) under the name "The International Tribunal for Prosecution of Individuals responsible for grave violations of the International Humanitarian Law in the Territory of former Yugoslavia between 1991". Starting from the substance of Articles 24, 25 and Article 29 of the United Nations Charter, that Decision may be viewed as one of the measures for protection of peace in the territory of former SFRY, taken by the United Nations.

Oppositely, as was already revealed, this Court was of the view that the substance of the Charter of the United Nations does not imply that the Security Council has an exclusive power to create and establish judicial bodies as a protection measure, to deal with the responsibility of the

citizens in the countries that violated peace and security in the world. It follows from the substance of the quoted provisions of the Charter that such a measure may be considered as an international accomplished fact binding on any member state of United Nations. In such a case an obligation is created to legally regulate the issues concerning constitutionally guaranteed freedoms and rights of the citizens, position of the state authorities and provision of that protection, as well as the conduct of local authorities in giving legal assistance to protect the international peace. One of the rights of member states in this case, are well-supported approaches to the United Nation bodies to check the correctness of the procedure.

The above quoted constitutional and legal provisions imply no obligation or possibility for the national legal system, under the extraordinary procedure and extraordinary legal instrument, harmonize with the international coercive measure. Hence, these relations should be established in constitutionally oriented procedure, which shall observe and be secured by international law, but also the internal order of FR of Yugoslavia, in observance of the Charter of the united Nations, International Declaration on Human Rights, the International Covenant of Civil and Political Rights, Constitution of FRY and other legal instruments of the national and international law.

III

4. The Federal Constitutional Court, by virtue of Article 124, par 1, items 2 and 4 of the Constitution of FRY and Articles 30, 58 and 68 par 1, items 2 and 4 of the Law on the Federal Constitutional Court (Official Gazette of FRY no.36/92), at its session of 06.11.2001, passed the following

DECISION

It is ruled that the Decree on the process of cooperation with the International Criminal Tribunal (Official Gazette of FRY no.30/01) is in no conformity with Constitution of the Federal Republic of Yugoslavia and the Law on Criminal Proceedings (Official Gazette of SFRY Nos.4/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90 and Official Gazette of FRY No/ 27/92 and 24/94).

The Federal Constitutional Court has passed the present Decision in the following sitting: Acting Chairman of the Federal Constitutional Court Judge Milan Vesovic, and Judges Milorad Gogic, Dr. Momcilo Grubac, Mr. Milomir Jakovljevic, Vesling Lekic and Aleksandar Simic.

The Federal Constitutional Court Acting Chairman
of the Federal Constitutional Court
Judge Milan Vesovic

Take out a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply a letter to:
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

BULLETIN NR. 7 OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM

International lawyers group
of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

SUBJECT: THE CRYSTAL-CLEAR POLITICAL CHARACTER OF THE PUPPET-TRIBUNAL'S INDICTMENTS AGAINST MR. MILOSEVIC AND THEIR PLAIN INTENTION TO FALSIFY HISTORY

In the indictments the tribunal's prosecution section tries to put a suffocating blanket of forgery over history.

It is the tribunal's blatantly and publicly declared intention - by the prosecution section by means of its indictments and in overt statements about its prosecution policy as wel as by the content of its indictments against prominent Serb accused, and by the judiciary section of the tribunal by its routine confirmation of no matter how absurd indictments - to 'proof' that all misery on the territory of the former Yugoslavia was caused by the 'Serb striving for a Greater Serbia', going hand in hand with an enormous and continuous mass of deliberate onslaught, ethnic cleansing, murder, rape, torture and all other thinkable crimes against international law. Intending to sweep away all and everyone which might stand in the way of this Serb intention.

This ultimate evil masterminded by the Mr. Milosevic and trickling downwards along pyramidal lines of authority to constantly lower command echelons, till the very bottom of each alleged anti-humanitarian act by each individual in the most remote parts of the country under the most uncontroled conditions all over the years of raging civil wars in the former Yugoslavia.

And this diabolic, but at the same time ridiculous and ultimately thin, effort to make out of the Serbs and Mr. Milosevic the source of all evil - wholeheartedly backed up by the judiciary section of the so-called tribunal by constantly confirmation of such slanderous practices by the prosecution section -, results finally in misshapen distortions and falsifications of history.

Like for instance is showed by the obsessively derailed indictments, dripping with anti-Serbian hatred, against primarily mr. Krstic in the 'Srebrenica-indictment'and the 'Kosovo-indictments', 'Croatia-indictment' and 'Bosnia-indictment' against mr. Milosevic.

Indictments, being crimes against history.

History, that was te be respected by everyone.
And being indissolubly and indelibly connected with the following facts.

Already before the Wall broke down there was a huge western interference in the former Federal Republic of Yugoslavia.

This foreign intervention, in contravention with the basic principle of international law, was in the beginning mainly of a political and economical nature.
By means of financial and monetarian manipulations, in which also the position of the Yugoslav debts was used against the status quo.
In order to destabilize the economic situation and, by that, to stir up dissatisfaction and internal dissention.

After the Wall broke down these western interventional manoeuvres were intensified by illegal funds for favorite social and political groups, illegal importations of arms and further divide and rule politics.

Especially Germany, re-united, eager to re-take its position as main power in Central Europe and to restore its position in the Balkans as part of its traditional sphere of influence, played an important role in these politics of deliberate destabilization of the former Yugoslavia.

Yugoslavia, once an important buffer state between the two blocks, but now, after the collapse of the eastern block, turned around from buffer into an obstacle for western economic and politic expansion eastward.

Yugoslavia, with very much a feeling and a proud tradition of independence. And certainly not about to give up its economic traditions and to exchange its own economic system for western economic values and to open up for western economic interests and dominance.

So the split up of the former Yugoslavia, in order to break down this independent and self-confident nation, came gradually more and more prominent on the western agendas.
In order to gain definitively hegonomy over those territories in southern Europe and to establish by this way also western economic systems in this last part of Europe, free of it.

So, as it is well known, Germany took the lead in order to arrange a western recognition of the secession of Croatia and Slovenia, just proclaimed in the full awareness by those secesssionist states that Germany would be back up their aspirations.

So at the same time that, for instance, the Kurdish secessionist movement in Turkey was crushed with western political support in general and German military equipment in special, Germany and the other western countries were giving full support to the secessionists in Croatia and Slovenia.

Invoking the right to selfdetermination.

Fully aware of the inevitability, as a consequence the recognition of Croatia and Slovenia, then also to be bound to recognize, sooner of later, the independence of Bosnia.
Knowing that this powder keg then undeniably would explode.

Nevertheless accepting this absolute knowing for certain of these coming humanitarian catastrophy as part of their cynical 'real politik'.

However, these politics of encouraging the falling apart of the former Yugoslavia and these acts of recognition of the seccessions which took place, were not only a matter of cynical 'real politik' in face of a coming humanitarian catastrophies, inextricable bound up with it, but also acts of violation of international law.

Like is is admitted later on, even by the former Secreaty of State of the United States James Barker, that when

> "the European powers and the United States ultimately recognized Slovenia, and then Croatia, and then Bosnia as independent states and admitted them to the United Nations",

they committed an

> "act in violation of the Helsinki principles".

The Helsinki principles stipulate in clear terms the inviolability of the European borders.

He added:

> "The real problem was that there was an unilatral declaration of independence rather than a peaceful negotiation of independence, which is the way it should have happenend."

That this premature recognition of the secessionist states in Yugoslavia has been a grave flaw is openly admitted afterwards by the main actors of the Yugoslav crisis, like UN Secretary-General Perez de Cuellar, Lord Carrington, the French Foreign Minister Roland Dumas, Italian Foreign Minister Gianni de Michaelis, United States Former Secretery of State James Baker, etc.

One who is not able to understand this could not understand the roots of the Yugoslac tragedy.
There is no genius to draw up a map which would satisfy anybody in the broken up Yugoslav State.

According to the former United States Secretary of State dr. Henry Kissinger in the Washington Post of 5 July 1993,

"the most irresponsible mistake of the current Bosnian tragedy was international recognition of a Bosnian state governed by Muslims. Blindly following the precedent of Germany's hasty recognition of Slovenia and Croatia."

In Kissinger's opinion:

"It is important that Bosnia has never been a nation; there is no Bosnian ethnic group or specifical Bosnian cultural identity. Serbs, Croats and Mulims - who are descendants of Slavic Christians converted to Islam during Turkish rule - have managed to coexist only under alien rule. The last time that Bosnia was the subject of an international agreement was at the Congress of Berlin in 1878. Whem it was organized on the basis of Turkish suzerainty, Austrian military control and local self-goverment - hardly a precedent for a modern nation state."

It underlines once again that the western role into the break up of Yugoslavia was not only an action against domestic Yugoslav law and against international law, but also straightly an action of a grave criminal character.

"But where Croatia and Slovenia had there own identity",

Kissinger continues,

"Bosnia was a Yugoslavia in microcosm. It is a mystery why anyone could think that Croats and Serbs, unwilling to stay together in the larger Yugoslavia could be induced to create a joint state in Bosnia - together with Muslims they had hated for centuries."

Although there is reason to disagree on many points with this view by Kissinger, especially on the point of the 'centuries old hatred' against the Muslim population in Bosnia, his analysis nevertheless clarifies matters.

Not a single element of these historical facts are to be traced back in the tribunal's 'Kosovo'-, 'Croatia'- or 'Bosnia'-indictment against Mr. Milosevic, or in, for instance, the 'Srebrenica'-indictment against Mr. Krstic.

Reading for instance this 'Srebrenica'-indictment, there was only Serb bloodthirstiness, coming like a bold from the blue, against totally innocent non-Serbian victims, in a clear-cut act of genocide.

All relevant historical elements, which could lead to an understanding of what allegedly has taken place there, are carefully suppressed.

Reading this indictment nobody will ever learn that there was a long previous history of using this safe haven, totally contrary to the Security Council resolutions demanding a complete disarmament and demilitarization of the enclave, as an

Operating base for thousands Bosnian troops and irregulars to undertake raids against mainly Serb populated villages in the surrounding areas.

During these incursions, accompanied with extreme violence and brutality, undertaken by those Bosnian regulars and irregulars - with safe haven Srebrenica as completely misused sortie base -, more than hundred mainly Serbian villages were destroyed or severely damaged, and the Serb population there terrorized and en masse put to flight.

More then thousand Serbian villagers were killed or wounded during this actions of terror from inside safe haven Srebrenica.

This all is no secret at all but, on the contrary, carefully documented and recorded.
Numerous terrorist operations and horrible cruelties against the Serb villagers in the Sebrenica surroundings, made under the command of Nasir Oric, are videotaped by himself.
And he is openly boasting about these crimes.

We give the floor to the "Washington Post, 16 February 1994:

> "Nasir Oric's war trophies don't line the wall of his comfortable apartment. They're on videocassette tape: burned Serb houses and headless Serb men crumpled in a pathetic heap.
> 'We had to use cold weapons that night', Oric explains as scenes of dead men sliced by knives roll over his 21-ich Sony (..). Reclining on a overstuffed couch, clothed head to toe in camouflage fatigues, a U.S. Army patch proudly displayed over his heart, (..) the Muslim commander is the toughest guy in his town [of Srebrenica], which the U.N. Security Council has declared a protected 'safe area'."

Nothing of all this in the 'Srebrenica-indictment' against Mr. Kstic.
Nothing about the completely illegal presence of thousands Bosnian troops and irregulars in Srebrenica.
Nothing about the fact that they were not disarmed, flatly in contravention with the Security Council resolutions concerning the installation of the safe havens.
Nothing about the massacres and onslaught by these Bosnian regulars and irregulars upon the Serbian villagers in those surroundings, with 'Sebrenica' as operation base.
Nothing about those Serbian victims.
Nothing about their well-known perpetrators.

Oric is once heared by functionaries of the tribunal.
Afterward the tribunal has declared that he was not suspected of anything.

So not indictment at all against Oric.

According to the tribunal, this could only distract attention from what the tribunal considers its main task: making the Serbs the culprits and all the others the victims.

So no construction here of a 'joint criminal organisation', going back in the chain via Oric to Izetbegovic, with respect to those crimes of systematic terror against the Serbian villages in the surroundings of Srebrenica.
Like the construction of a 'joint criminal organisation' in the indictments against Mr. Milosevic.

And most pernicious and disgusting of all: all alleged victims of 'Srebrenica' are presented in the indictment against Mr. Krstic as innocent civilians.
With this implicit lie the falsification of history by the so-called tribunal with regard to 'Srebrenica' culminates in a new height.

No wonder that Mr. Krstic' lawyers at the so-called tribunal, who have omitted to unravel and to refute this shameless indictment, are publicly held in high regard by the so-called tribunal and are openly praised as excellent and cultivated counsels !

The intention of western powers is to reformulate all civil wars in the former Yugoslavia in term of wars of aggression of Yugoslavia, mainly Serbia, against the innocent and peace-loving Croatian, Bosnian and Kosovo-Albanian people.
The so-called tribunal playing the part to clinch this falsification of history by judicial means.

What is not competable with this distorted and deluded representation, is simply disregarded.

Like the impartial facts about Serbia as, by now, the only true multicultural state on the territory of the former Yugoslavia.

When Serbia is to be considered the villain and the source of all evil on the territory of the former Yugoslavia, and the Serbian and Yugoslav leadership a bunch of genocidal criminals, conspiring year after year in order to commit one ethnic cleansing after another, striving for a Greater Serbia, than it is at least very strange that this Serbian and Yugoslav leadership, during all those alleged ethnic cleansings and genocidal actions, simply has overlooked their own main country.

Because this is the reality with regard to the ethnic situation in Serbia itself, as recorded in the Dutch magazine 'Elsevier' of 2 October 1999 by the Dutch reporter Abe de Vries, a sitation still quite the same up till now.
And an objective reality, easely to check for everybody.
He states:

"After four Balkans-wars and two NATO-bombardment campaigns in the name of multi-ethnic ambitions there is just one single piece of former Yugoslavia left that is still multi-etnical. Neither Slovenia, that never has known big minorities, nor Croatia, that has "cleaned" itself of hundreds of thousands of people. Nor Bosnia-Herzegovina, that is forcefully splitted up in three ethnic terrritories, nor also Kosovo, where Albanian nationalists have meanwhile driven out 90 % of all minorities.
It is Serbia.
The permanent crisis on the Balkans has disgraced the Serbians as the ethnical cleansers pre-eminently.
Nevertheless their homeland, counting eleven million people, harbours 26 nations, ethnic groups and minorities. Including the two milion Albanians in Kosovo one-third of the population is non-Serbian. A quarter is muslim.
(..)
In the years that in Croatia every single trace of Serbian culture systematically was destroyed and hundreds of thousands Serbs were ethnically 'cleansed', the Croats in Serbia were simply enabled to stay were the lived. They live mostly along the Sava and the Danube, and in the province Vojvodina, in cities like Belgrade, Novi Sad, Pancevo and Zemun.
Without being touched a hair of their heads.
In all Serbian multi-cultural towns - which are all cities - the non-Serbian ethnical groups didn't have locked-up themselves in "own" town districts. With the exception of Kosovo, everybody lives criss-cross mixed up and next each other."

So the bestial Serbs and Serbian leadership have obviously forgotten to set things right in their own mainland !
It is like Hitler, destroying the Jews all around, but forgetting to persecute them in Germany itself !
Living Jews and Nazi-Germans peacefull together there; like lambs and lions.

This absurdity in the idea of the Serb and the Serbian leadership as the ethnic cleansers par excellence, as it is continuously presented to the public opinion and pushed forward in the tribunal's main indictments, should at least give cause to any scepticism about the truth of this representation.

However, nothing at all in circles of the so-called tribunal.
On the contrary, the more giant-scaled ethnic cleansings against Serbs are even directly and momentary taking place, the more the so-called tribunal seeks at the same time to criminalize the Serbs for remoted alleged ethnic cleansings.

Like with regard to Kosovo after the cease-fire in NATO's war of aggression against Yugoslavia. When more than 330.000 people of all minorities, mainly Serbs, were driven out.
The so-called tribunal not only turning a blind eye to this enormous anti-Serbian humanitarian crime, but at the same time

only working on further anti-Serbian indictments and presenting those new anti-Serbian during the very height of this Serb humanitarian tragedy.

The 'Srebrenica'-indictment against Mr. Krstic is a clear example of the historic falsifications the so-called tribunal is throwing into the fray, by simple reshuffling and omitting important facts.

The same simple tactics, even transparant to a child, of appropriation of essential facts and historical elements are used by the tribunal in the indictments against Mr. Milosevic.

So from the 'Kosovo indictment' nobody might be able to learn that during the most important period with concern to this indictment there was a full-scale NATO-war of destruction raging against Yugoslavia and thus also in Kosovo, accompanied with months long bombardments on a scale never seen before in European history, causing thousands of casualties under civilians and more than 100 billion dollar direct damages, afflicted to the coutry and to the people.

The so-called tribunal turns out to dare simply to stash away these facts.
And, as a consequence, also all the outcomes of this big-scaled war. Simply wiped out from this so-called 'Kosovo'-indictment. And thus all tracks of this horrible crime against humanitarian law carefulley covered up.

With the exeption of two short sentences, into the 23 pages counting indictment, reading:

> "36. On 24 March 1999, NATO began launching air strikes against targets in the FRY. The FRY issued decrees of an imminent threat of war on 23 march 1999 and a state of war on 24 March 1999."

That's all !
About these far-reaching and major war and its radical consequences !

And by these manipulation and falsification of history - falsification by omission of this crucial and decisive factor - the so-called tribunal paves the way for the next assault on the truth.
Representing the most crazy allegation in history.

And that is the allegation in the 'Kosovo'-indictment that all allegedly 740.000 Kosovo Albanian refugees were driven out of their homesteads exclusively by Serb violence.

Since par. 99 of the 29 June 2001-version of the 'Kosovo'-indictment reads:

"By 20 May 1999, over 740.000 Kosovo Albanians, approximately one third of the entire Kosovo Albanian population, had been expelled from Kosovo."

And par. 23 reads:

"Beginning on or about 1 January 1999 and continuing until 20 June 1999, the forces of the FRY and Serbia, acting at the direction, with the encouragement, or with the support of **Slobodan MILOSEVIC, Milan MILUTINOVIC, Nikola SAINOVIC, Dragoljub OJDANIC and Vlajko STOJILKOVIC** perpetrated the actions set forth in paragraphs 18 through 22, which resulted in the forced deportation of approximately 740.000 Kosovo Albanian civilians."

So, according to this indictment, Mr. Milosevic and his companions were to blame for all alleged 740.000 Kosovo-Albanian refugees.
No one excepted.

This indictment was issued at 22 May 1999, at the height of the NATO-aggression. While each day NATO carried out hundreds of bombardments on targets in Kosovo. And while on the gruond in Kosovo a virulent civil war was raging between the Yugoslav Army and the UCK.

So, according to the delusions of the prosecution section - and also confirmed by the judiciary section of the so-called tribunal -, those direct acts of war, by NATO from the air and by its UCK-allies on the ground, would not have resulted in a single Kosovo Albanian refugee, fleeing outside the boundaries of Kosovo.
All Kosovo Albanian refugees were put to flight by the forces of Mr. Milosevic !

How absurd and lunatic this accusation that the war acts and NATO's bombardments would not have caused a single Kosovo Albanian refugee really is, becomes immediately clear when the situation in Macedonia and in Afghanistan is considered.

In Macedonia direct acts of war in a 'low intensity-conflict' of limited scope caused in the summer of 2001 already almost 100.000 refugees, according to the figures of the UNHCR.

And it is clearly documented by the UNHCR that the U.S.-bombardments in Afghanistan in autumn 2001 created hundreds of thousands refugees.

But the gruesome war waged by NATO and its UCK-allies in Kosovo did not result in a single Kosovo Albanian refugee outside the boundaries of Kosovo, so the so-called tribunal wants us to believe.
They were all Mr. Milosevic fault !

In the meantime there were also over 100.000 Serbian refugees in Kosovo during the period of NATO's aggression.

Like it is well documented in a OECD-report.
If the tribunal is well understood, this 100.000 Serbian refugees were the only one's put on flight by the acts of war on the ground and by NATO's continuous heavy bombardments in Kosovo.
But all Albanian Kosovars didn't care a dime about all this and stood firm in this hurricane of violence.
Till Mr. Milosevic came and to drove them out.

The prosecution section of the so-callled tribunal could not have shown a better picture of its own servility to NATO !

But the discrimate anti-Serbian character of the tribunal is also clearly manifested by the 'Croatia'-indictment against Mr. Milosevic.

Already nearly two years ago the prosecutor pronounced, time and again, in public that certain crimes, committed in Bosnia, were actually to assign to the President at the time of Croatia Tudjman.
This was in the Blaskic case.

It has been repeatedly stressed in this case by the prosecutor that these crimes, assigned to general Blaskic, were actually brewed in the palace of Tudjman and that there was an abundant mass of evidence in order to indict not only Blaskic, but Tudjman as well for these alleged crimes.

In spite of these already two years ago existing abundance of evidence against the former President of Croatia Tudjman, according to public statements of the prosecution section itself, the so-called tribunal never proceeded to action against the former President of Croatia during his lifetime.
Now he is dead, the prosecutor states that he certainly would have been indicted when he still was alive !
The prosecutor seems to think that the world swallows such a pernicious cynicism !

As long as the prosecutor don't places in position the same distorted construction of indictment against the Tudjman administration and leadership, as set up against the Milosevic administration and leadership - this specificly with regard to the above mentioned crimes in Bosnia - this 'Croatia'-indictment against Mr. Milosevic proves once again thoroughly the political and discriminate character of these charges against him.

Just like in the 'Kosovo'-indictment, the prosecutor - confirmed by the tribunal's judge -has done also in the 'Croatia'-indictment the utmost to mystify the nature of the armed conflict that existed in Croatia during the timespan of this indictment.

The prosecutor simply manoeuvres out of view that there was also a Croatian side on the theater of violence in Croatia, formed by Croatian military and irregulars.

The prosecutor simply completely conceals this Croatian side of the spectrum of violence in this 'Croatia'-indictment, in the same way as the prosecutor also completely manipulated out of view the NATO as contesting party in Kosovo in the 'Kosovo'-indictment.

By these subsequent extreme and insolent falsifications of history, the so-called tribunal shows fully its true nature as a tool of the western powers, meant to rewrite history in a way as prescribed by those western powers.

In an comprehensive additional application which will be filed at the European Court on Human Rights there will be presented further overwhelming evidence of the tribunal's discriminate prosecution policy.

Elaborating also all systematic and contiuous refusals by the so-called tribunal to respond to the countless efforts, undertaken from all directions - not only Serbian and Yugoslav - to bring the tribunal in motion against large-scaled violations of humanitarian law, committed against the Serb and other non-Croatian and non-moslim populations all over the territory of the former Yugoslavia.
Including the violating of humanitairian law by NATO's war of aggression.

Efforts, which all have runned ashore by the manifest unwillingness of the so-called tribunal.

For the time being it is clarifying to end with this:

As it is confirmed by the figures of the UNHCR, there are more than one million refugees in the Federal Republic of Yugoslavia.
So Yugoslavia holds the third position in the world regarding the numbers of refugees it harbours. After Afghanistan and Pakistan.

Must of the refugees are Serbs, but further also all kind of minorities are represented. Under which more then 250.000 of Europe's today most vulnerable ethnic group, the Roma.
Driven out by Europe's and the United States's friends in Croatia, Bosnia and Kosovo.
And finding shelter in Yugoslavia, mainly in Serbia.

Nobody, reading whatever indictment issued by the so-called tribunal - separate or all indictments together - might get any awareness of this fact that by far the Serbs are most numerous refugees.

So the question is:
Where are all those displaced Serbians in the Tribunal's indictments ?
They are completely absent in the indictments.

Where are the indictments against the perpetrators of these million-fold act of anti-Serbian ethnic cleansing ?
They are totally absent.

Many names of victims are mentioned in the above mentioned 'Srebrenica'-, 'Kosovo'-, 'Croatia'- and 'Bosnia'-indictments.
But where are the names of the countless Serb victims in whatever indictment ?
The Serb victims have no name. In the so-called tribunal's indictments.

There are no Serb victims. Within the scope of the so-called tribunal's indictments.

Take a subscription to the BULLETIN OF THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM !

Apply by letter to:
International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands

PLANNEN VAN DE PERMANENTE COMMISSIE INZAKE NEDERLANDSE OORLOGSMISDRIJVEN IN JOEGOSLAVIE (PC)

DOEL: het langs juridische weg afdwingen van schadevergoedingen aan Joegoslavische burgers en overheidsinstanties voor de oorlogsverwoestingen.

MIDDEL: het voeren van processen namens de gedupeerden in Joegoslavië voor de rechtbank tegen de Nederlandse Staat en ook tegen de verantwoordelijke Nederlandse regeringsleiders, kamerleden, militaire bevelvoerders en militaire uitvoerders van de bombardementen persoonlijk en individueel.
Dit laatste om tot uitdrukking te brengen dat de beginselen van Neurenberg inzake persoonlijke verantwoordelijkheid en individuele aansprakelijkheid voor oorlogsmisdrijven ook voor onze Nederlandse politici en militairen gelden.

In een publiciteitscampagne zal de Nederlandse politieke top en de verantwoordelijke militairen duidelijk worden gemaakt dat lang nadat hun politieke en militaire carrière zal zijn beëindigd, ze nog juridisch zullen worden achtervolgd door de slachtoffers van hun oorlogsmisdaden.
Dit om duidelijk te onderstrepen dat aan het eind van deze eeuw ook van hen geen oorlogsmisdaden ongestraft zullen blijven.

ORGANISATIE: De Permanente Commissie vormt een aparte rechtspersoon, met een apart bestuur van brede opzet. Van dat bestuur zullen zowel Nederlanders als personen van Joegoslavische afkomst deel uitmaken. In het bestuur zullen ook personen namens organisaties plaats kunnen nemen.

Hoewel juridisch een zelfstandige eenheid vormend, maakt de PC organisatorisch deel uit van Linx en werkt daarmee nauw samen.

EERSTE SCHADECLAIM: Het voeren van een schadevergoedingsaktie tegen de Nederlandse Staat, Kok, Van Aartsen en de Grave, de fraktieleiders in de Tweede Kamer (m.u.v. de SP), de militaire legertop en de Nederlandse F-16 bombardementsvliegers namens de slachtoffers en hun nabestaanden van het bombardement op de RTS-studio's in Belgrado.

MOTIVERING VAN DEZE KEUZE:

Het **opzettelijke** karakter van deze beestachtige en laffe agressiedaad staat vast. Niemand kan hier stellen dat het hierbij gaat om een "afzwaaier" of om onbedoelde "collateral damage". Deze smerige terreurdaad is bovendien door Kok en Van Aartsen publiekelijk toegejuicht. Daarmee hebben ze hem mede voor hun verantwoordelijkheid genomen. Dit versterkt hun persoonlijke medeaansprakelijkheid.
Het is daarmee juridisch de sterkst denkbare zaak om mee te beginnen.

Bovendien biedt juist deze zaak nog nevenvoordelen.

Allereerst is juist deze moordpartij het meest omstreden. Met de beste wil van de wereld kan niet worden volgehouden dat het hier om een militair doel zou gaan.
Bovendien ligt deze aanval niet lekker bij de pers. Voor hun wellicht een reden om een dergelijk proces met meer aandacht dan bij een andere zaak te volgen.

Maar belangrijker nog is de mogelijkheid die dit proces bovendien zal bieden om de leugens van de anti-Servische hetze aan de kaak te stellen.
Als reden om de RTS-gebouwen te bombarderen is altijd opgegeven dat de Servische televisie een haatcampagne voerde tegen de Albanezen. We kunnen echter bewijzen a.h.v. de opnamen van de uitzendingen dat daarvan geen sprake was.
Omdat ook Kok en Van Aartsen altijd hebben volgehouden dat de RTS een haatcampagne voerde tegen de Albanezen en aanzette tot etnische zuivering, biedt dit de gelegenheid om die twee oorlogsmisdadigers te dagvaarden in een soort voor-procedure, een voorlopig getuigenverhoor. Waarin

dan hun beweringen op dit vlak nader inzet kunnen vormen.
Daarbij zullen ze dan persoonlijk voor de rechter moeten verschijnen om op dit punt te getuigen.
Hiervan is grote publicitaire waarde te verwachten.

GROTERE VERBAND VAN DEZE AKTIVITEIT: De Tribunalen die overal ter wereld worden gehouden of in voorbereiding zijn om de oorlogsmisdaden van de NAVO aan de kaak te stellen. De processen van de PC maken daar deel van uit. Gepoogd zal worden om ook elders dergelijke schadevergoedingsprocessen tegen NAVO-leiders te stimuleren. Bijvoorbeeld in de VS, waar topadvocaten op basis van no cure no pay wellicht hier een mogelijkheid in zouden kunnen vinden om veel geld te verdienen. Wij bijten dan hier in Nederland op dit punt de spits af.

WAT ALS EERSTE TE DOEN ?

- fase I: het oprichten van de PC via de notaris en het zoeken van bestuursleden, ook in kringen van de Joegoslavische gemeenschap.

  Tegelijkertijd zal via internet of via persoonlijke kontakten kontakt gelegd moeten met de slachtoffers van de agressie tegen de RTS en hun nabestaanden. Hun namen zijn via de verzamelde documentatie allemaal al bij ons bekend. Zij zullen zich ermee accoord moeten verklaren dat namens hen schadeclaims worden ingediend. De hoogte van hun individuele schadeclaim zal daarbij in relatie moeten worden gebracht met de ernst van hun letsel.

- fase II: het voeren van een financiële campagne om aan de benodigde fondsen te komen.

-ooooooooooo-

the Permanent Commission
with regard to the (Dutch)
War Crimes in Yugoslavia (PC)

Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
E - m a i l :
N.H. VAN.HOLST@freeler.nl

~~officeaglobalreflexion.org~~

october 1999

APPEAL

TO ALL PEOPLE INTERESTED IN LEGAL ACTION FOR NATO'S

WAR CRIMES IN YUGOSLAVIA

Paper meant for all confirmed believers
for the necessity of legal action to bring
justice and to acquire financial compensation
for the victims of NATO-war crimes in the FRY

Dear Friends,

The crimes against peace and war crimes, committed by NATO, must be brought to international Tribunals in the first place.

But that cannot be final !

Also must be done a real working towards the result that the instigators of the devastations get stuck financially as much as possible with the damages they caused to the victims of their crimes.

That means it must be organised that the victims of NATO's agression in Yugoslavia are going tot get the opportunity - with our help - to submit damage claims to the domestic courts of the separate NATO-countries.

In the Netherlands a take off soon will be made.
For that purpose a foundation is set up, named the Permanent Commission with regard to the (Dutch) War Crimes in Yugoslavia, shortly the PC.
This foundation intend to organize a soon opportunity for the victims of NATO-aggression to submit their damage claims tot the competent court in the Netherlands. With the help and mediation of the PC. Funds must be raised for the costs of the proceedings.

The Permanent Commission
with regard to the (Dutch)
War Crimes in Yugoslavia
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
E-mail: office@globalreflexion.org

october 1999

THE FIRST LEGAL ACTION OF THE PC

To take legal proceedings and claim damages for the victims and their surviving relatives of the bombardment of the RTS-studio's in Belgrade.
In this process before the domestic court in The Hague not only the State of The Netherlands will be summoned, but also Prime Minister Kok, Minister of Defense de Grave and Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen of The Netherlands , the leaders of the most political parties in the Dutch Parliament, the highest Dutch commanding officers and the Dutch military executives directly involved wih the criminal actions against the FRY, they all directly as a person.

The victims of this war crime in Belgrade against the RTS-studio's will be invited to submit their claims.

MOTIVATION FOR THIS CHOICE

The intentional character of this beastly and cowardly act of aggression is an established fact.
Nobody could argue that is was a mistake or a "bad shot", or only "collateral damage".
Moreover, this blatant act of terrorism is openly cheered by the Dutch Prime Minister Kok and the Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen.
This strenghens their personal joint liability.
Therefore it is from a legal point of view the strongest case conceivable.

Furthermore it is exactly this case that offers side advantages.

First it is just this NATO killing party that is most controversial, even under the supporters of this NATO-aggression.
By no way it is tenable that the RTS-studio's were a military target in the sense of international law.

Besides this attack is not enjoyed by the international press. Maybe reason for them to cover this specific process more then any other similar process.

But stil more important is the opportunity that this specific process will present to expose the anti-Serbian smear campaign and lies.
The **official** argument for demolishing the RTS-buildings was always that the Serbian Television wich hunted the Albanians and called up for ethnic cleansing in Kosovo.

But we can easely proof that this was absolutely out of the question. Because members of the PC-board have recorded all RTS-broadcastings during the whole period of NATO-aggression as far as possible. And there is not a crap of evidence of rousing any anti-Albanian popular feelings by RTS-broadcastings.
On the contrary, all the time during this NATO-agression RTS continued broadcastings also in Albanian language.

Because Prime Minister Kok and Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen always did try to justify this NATO-act of terrorism against the RTS-studio's with an appeal on this so called evoking for ethnic cleansing by RTS, this evidence we have got give us the opportunity to summon this two war criminals to appear also <u>personal</u> in court in a kind of pre-proceedings to testify about their - untenable - claims about witch hunting by RTS for ethnic cleansing in Kosovo.
This also would give good publicity to this case.

The PC in The Netherlands

Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië
L.P. H. Stibru
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Nederland
Fax 020-6900742
e-mail despot@wischmail.net

28 april 1999

De Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië (de PC) is opgericht om :

1. De (Nederlandse deelname aan de)NAVO-agressieoorlog tegen Joegoslavië te bestrijden. Met juridische procedures tegen de Nederlandse Staat wordt geprobeerd de (Nederlandse deelname aan) deze agressie tegen Joegoslavië en de oorlogsmisdrijven die daarbij verder nog worden begaan te stoppen. Deze juridische procedures zijn nu nog bezig.

2. voor Joegoslavische particulieren, instellingen, bedrijven en overheidsinstanties die door de NAVO-bombardementen zijn getroffen en/of als gevolg van deze bombardementen aantoonbare schade hebben geleden en nog lijden schadeclaims in te dienen voor vergoeding van deze schade door de Nederlandse Staat.
   Deze schadeclaims zullen daartoe voor de Nederlandse rechter worden gebracht.

   Als NAVO-agressor is Nederland ook alleen al immers rechtstreeks aansprakelijk voor alle schade die de gezamenlijke NAVO-agressors in Joegoslavië door de bombardementen en de verwoestende gevolgen daarvan aanrichten.
   Zo zit het volkenrecht in elkaar.
   Dit betekent dus dat alle schade in principe op de Nederlandse Staat kan worden verhaald.

   De PC zoekt dan ook zo spoedig mogelijk dringend kontakt met burgers, instellingen en organisaties, alsmede overheidsinstanties om te komen tot :

   a) het inventariseren en registreren van schadeclaims voor schade ontstaan als gevolg van de NAVO-bombardementen over het gehele Joegoslavische territoir;

   b) het beschrijven en documenteren van deze schadeclaims;

   c) het doorgeven van deze aldus onderbouwde en gedocumenteerde schadeclaims aan de PC in Nederland.

   WAT IS ER NODIG OM DEZE SCHADECLAIMS GOED TE KUNNEN BEHANDELEN ?

   Om deze schadeclaims goed te kunnen behandelen, zijn er voorwaarden waaraan absoluut moet worden voldaan.
   Als niet eerst aan deze absoluut noodzakelijke vereisten is voldaan, heeft het doorsturen van deze schadeclaims naar de PC geen zin.

   Absoluut onmisbaar is dat deze schadeclaims zeer zorgvuldig worden opgegesteld en met behulp van schriftelijke bewijsstukken en documenten grondig worden onderbouwd.
   Pas als alle noodzakelijke gegevens voorhanden zijn, kunnen de schadeclaims in Nederland - en later wellicht ook in andere landen - aan de rechter worden voorgelegd.

   Wat is nodig om dergelijke schadeclaims zodanig in te richten dat zij naar de PC in Nederland kunnen worden doorgestuurd ?

Daarvoor zijn nodig :

1. een precieze vastlegging op schrift van de dag en wellicht ook het uur waarop het bombardement, leidend tot de schade heeft plaats gevonden
2. schriftelijke getuigenverklaringen van mensen uit de omgeving dat het bombardement op de vastgelegde datum heeft plaatsgevonden en de aangeven schade daardoor is aangericht;
3. eventuele kranteberichten uit de lokale of regionale, dan wel landelijke pers over het bombardement en de aangerichte schade;
4. foto's, eventuele film of vidoe-opnamen van de schade;
5. schriftelijke verklaringen van politie, brandweer, hulpverleningsinstanties over het bombardement en de aangerichte schade
6. schriftelijke verklaringen van doktoren, ziekenhuizen en medische instanties over de bombardementen en de medische kosten van hulpverlening en behandeling, verpleging en verzorging
7. copieën van rekeningen van alle in het kader van de aangerichte schade gemaakte verdere kosten als bijvoorbeeld :
   - noodonderdak
   - verhuizing
   - reparaties
   - herbouw
   - vervanging van goederen
   - extra kosten levensonderhoud
   - derving arbeidsinkomen als gevolg van ziekte, verwonding of invaliditeit
   - derving arbeidsinkomen als gevolg van verlies van arbeid als gevolg van de bombardementen, etc.

Voor elke schadeclaim is het dus nodig dat deze die van dergelijke dokumenten en bewijsstukken vergezeld gaat.
Zoveel mogelijk van dergelijke dokumenten en bewijsstukken dus, ook al zal het niet in alle gevallen mogelijk zijn alle hierboven genoemde dokumenten en bewijsstukken in handen te krijgen.

Pas als dat in orde is, dus als deze bewijsstukken er zijn, heeft het zin om een schadeclaim naar de PC door te geven.
Eerder is dus niet mogelijk.

Wij roepen iedereen op om aan dit bericht op een zo ruim mogelijke schaal bekendheid te geven in de Joegoslavische pers, media, vakbonden, instellingen en maatschappelijke organisaties, alsmede overheidsinstanties .

Ook in de Verenigde Staten willen we dergelijke schadeclaims, die voortvloeien uit de NAVO-oorlogsmisdaden voor de rechter gaan brengen.
We proberen daarvoor zo snel mogelijk kontakten met Amerikaanse advocaten te leggen.

Geef dit zoveel mogelijk door !

En handel snel om schadeclaims alsnog zo goed mogelijk te kunnen onderbouwen met bewijzen.
Want zonder zo'n onderbouwing is geen behandeling voor de rechter mogelijk !

namens de Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie (PC)

L.P. H. Stibru

10 - PUNTEN VERKLARING

DECLARATIE VAN DE PERMANENTE COMMISSIE INZAKE NEDERLANDSE OORLOGSMISDRIJVEN IN JOEGOSLAVIE

De Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie is een onderdeel van het Comité Nederland-Joegoslavië en vormt de eerste operationele sectie van dit comité

1. Wij, burgers en ingezetenen van Nederland, zijn in de eerste plaats verantwoordelijk voor onze eigen oorlogsmisdrijven. Dat wil zeggen: de oorlogsmisdrijven die Nederland in onze naam in Joegoslavië begaat. Onze morele verontwaardiging en ons verzet moet in de eerste plaats daartegen uitgaan.
   Door daartegen geen stelling te nemen of zelfs met de bombardementen op Joegoslavië in te stemmen, maakt men zich medeplichtig aan deze oorlogsmisdrijven.

2. Wat regering, parlement, media en publieke opinie, als produkt van de anti-Servische emotie-industrie, ook vinden van de NAVO-bombardementen op Joegoslavië, is voor de rechtmatigheidsvraag inzake deze bombardementen volmaakt irrelevant.
   Het recht laat zich niet kneden door de anti-Servische emotie-industrie en vormt een daarvan onafhankelijke categorie.

3. Welke internationale rechtsregels er door de NAVO-bombardementen op Joegoslavie geschonden worden, daarvan heeft niemand van het politieke en media-circus dat de anti-Servische emotie-industrie draaiend houdt ook maar een flauw benul. Het interesseert ze ook geen barst.
   Aan rechtsregels moeten anderen zich houden, de NAVO staat daarboven, zo is de opvatting die de emotie-industrie verkondigt.
   Inmiddels is dit als geloofsovertuiging geheel aanvaard. De debilisering van de publieke opinie door de emotie-industrie is daarmee voltooid.

4. Niettemin staat naar objectieve volkenrechtelijke maatstaven vast dat degenen die de NAVO-bombardementen op Joegoslavië aansturen en uitvoeren een bende oorlogsmisdadigers vormen, die hun - om het maar netjes te zeggen - bebloede handen afvegen aan een groot aantal fundamentele regels van internationaal recht.
   Aangezien de emotie-industrie er geen enkele belangstelling voor heeft om welke fundamentele rechtsregels het hierbij gaat, bespaart het comité zich de moeite om in dit kader een uiteenzetting hiervan te geven.
   Die uiteenzetting wordt wel voor de rechter gegeven.
   Uiteraard houdt het comité op dit punt niettemin uitvoerige informatie ter beschikking van een ieder die daarin wél geinteresseerd is.
   Deze informatie kan bij het comité worden opgevraagd.

5. Gelet op het naar onmiskenbare volkenrechtelijke maatstaven diep misdadige karakter van de NAVO-bombardementen op Joegoslvie kon de oprichting van een Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie niet uitblijven.

Doel van de Permanente Commissie is :

a. De vervolging, berechting en bestraffing van de Nederlandse oorlogsmisdadigers volgens de standaards van Neurenberg, de Wet Oorlogsstrafrecht en de wetten en gebruiken van de oorlog.
Zoals in het Handvest van Neurenberg wordt bepaald, zijn als oorlogsmisdadigers in de eerste plaats schuldig degenen die politiek en militair verantwoordelijk zijn voor het aanzetten tot en het leiding geven aan de oorlogsmisdrijven die door Nederland in NAVO-verband worden gepleegd.
Dat wil zeggen de Nederlandse politieke top en de legertop.
Voorts degenen die aan Nederlandse zijde daadwerkelijk uitvoering geven aan de misdadige bombardementen.

Inmiddels is tegen de leidende Nederlandse politici en de militaire top, alsmede tegen degenen waarvan publiekelijk bekend is dat zij aktief uitvoering geven aan de misdadige bombardementen,aangifte gedaan van het plegen van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede, alles in strijd met Handvest van Neurenberg en de Wet Oorlogsstrafrecht.
Dit is gebeurd bij het daarvoor bevoegde parket van het Openbaar Ministerie in Arnhem, dat deze zaak inmiddels in onderzoek heeft genomen.
Afschriften van de daarop betrekking hebbende documenten zijn verkrijgbaar.

Ook bij andere juridische fora zullen klachten inzake deze oorlogsmisdrijven worden ingedient, zoals bij de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens en het Mensenrechten-Comité in Genève.

Er zal niet worden gerust voordat de schuldigen van de oorlogsmisdrijve tegen Joegoslavie zullen worden vervolgd, berecht en bestraft, hoe lang dat ook zal duren.

b. Het civielrechtelijk doen vaststellen dat de oorlog die Nederland in NAVO-verband tegen Joegoslavie voert een verdomd oorlogsmisdrijf vormt.
Met dit doel hebben inmiddels al twee kort gedingen plaatsgevonden.

Wat de emotie-industrie, als waan van de dag, ook momenteel aan beïnvloeding van de rechterlijke macht tot stand weet te brengen - en de kracht van die beïnvloeding is op dit moment zeker niet gering -, op den duur is het onvermijdelijk dat ook in rechte zal worden vastgesteld dat deze oorlog tegen Joegoslavie smerige agressie vormt en dus onrechtmatig is.

Hoewel de rechterlijke macht, toen deze voor het eerste korte geding werd benaderd, als een vlucht verschrikte patrijzen uiteenspatte in een poging om zich aan het geven van een juridisch oordeel over deze materie te onttrekken, zijn er toch reeds vorderingen gemaakt van een beslissend karakter.
Werd in de uitspraak op het eerste kort geding door de rechter, in opdracht van de Staat, nog ontkend dat hij als rechter een oordeel zou kunnen geven over de fundamentele rechtsregels die hier in het geding zijn, in de uitspraak op het tweede kort geding wordt door de rechter vastgesteld dat dit eerste oordeel onjuist was en dat wel degelijk de rechter voluit op basis van de in het geding zijnde regels moet oordelen.
Dit brengt de rechter tot de kern van de zaak. Hij schrikt daar zo van dat de moed hem terstond verder geheel in de schoenen zinkt.
Het oordeel waar hij vervolgens toe komt, namelijk dat de NAVO-raad hier dezelfde bevoegdheden zou hebben als de Veiligheidsraad, is zo

ridicuul, onbeholpen, bevangen en horig aan de Staat en de emotie-industrie, dat er geen spoor van twijfel over kan bestaan hoe dit in hoger beroep zal uitpakken: onvermijdelijk zal uiteindelijk de rechterlijke macht een negatief oordeel vellen over deze verdomde agressie.

Tot dezelfde onvermijdelijke conclusie zullen uiteindelijk de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens en het Mensenrechten-Comité in Genève komen.

In beide korte gedingen is inmiddels hoger beroep ingesteld. Zij zullen worden doorgezet tot in hoogste instantie.
Afschriften van de hierop betrekking hebbende documenten zijn verkrijgbaar.

Een derde kort geding tegen de barbaarse bombardementen is inmiddels in voorbereiding.
Ditmaal zal geëist worden dat de rechter een onmiddellijk einde maakt aan de Nederlandse deelname aan de barbaarse agressie tegen Joegoslavie, aangezien het thans onloochenbaar is dat de NAVO zich bij deze beestachtige bombardementen schuldig maakt aan het oorlogsmisdrijf van disproportioneel oologsgeweld en het oorlogsmisdrijf zich niet te beperken tot louter militaire doelen, als omschrven in het Tweede Aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genéve.
Ook dit kort geding zal tot in hoogste instantie worden gevoerd.

De emotie-industrie, die nu nog een beslissende greep heeft op de ontwikkelingen, zal op den duur geen soelaas kunnen bieden tegen de normatieve kracht van het recht.

c. Zodra op basis van deze processen uiteindelijk in rechte zal zijn vastgesteld dat dit verdomde oorlogsgeweld tegen Joegoslavië onrechtmatig is (geweest), gaan de registers voluit open.
De Nederlandse Staat zal dan in juridische vervolg-procedures worden geconfronteerd met miljarden-claims voor de in Joegoslavië door de bombardementen bewust aangerichte vernietigingen.
De behandeling van deze claims is thans, in overleg met de Joegoslavische autoriteiten, niet-gouvernementele organisaties en particulieren, in voorbereiding.
Er wordt een stichting opgericht, waarbinnen deze claims worden gebundeld en waaraan deze claims zullen worden overgedragen, de Stichting Joegoslavische Oorlogsclaims.

Door in te stemmen met de geïntegreerde aanvalsplannen op Joegoslavie en daaraan aktief mee te werken, heeft de Nederlandse Staat zich, naar volkenrechtelijke maatstaven, ook <u>hoofdelijk</u> aansprakelijk gemaakt voor <u>alle</u> schade, in Joegoslavie aangericht als gevolg van de bombardementen.
De miljarden-claims die nu worden voorbereid, zullen eveneens tot in hoogste rechterlijke instanties worden doorgezet.

d. Door de Permanente Commissie worden thans contacten gelegd met Amerikaan top-advocaten, teneinde in de Verenigde Staten eveneens miljarden-claims tegen de Amerikaanse Staat wegens de onrechtmatige vernietigingen in Joegoslavie te gaan effectueren.

e. Op verzoek van de Joegoslavische autoriteiten wordt door de Permanente Commissie onderzoek gedaan naar de mogelijkheid om de miljarden-claims verder te onderbouwen met een uitspraak van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag.

f. De miljarden-claims zullen, naar goed recht gevormd bij de Processen van Neurenberg, uitdrukkelijk niet alleen tegen de Staat worden ingesteld en in rechte worden ingevorderd, maar ook tegen de verantwoordelijke Nederlandse politici en leden van de militaire top, alsmede tegen de militair uitvoerenden, voor zover zij als zodanig bekend (zullen) zijn.
Kok, van Nieuwenhoven, de fraktievoorzitters van de politieke partijen die deze beestachtige agressie op hun naam hebben, alsmede de leden van de militaire top, waaronder Kroon, Droste en de militair direct uitvoerenden, voor zover thans als zodanig bekend, zijn inmiddels al ruimschoots ervan in kennis gesteld dat zij met schadevergoedingsakties als gevolg van hun oorlogsmisdrijven tot in lengte van dagen achtervolgd zullen blijven op persoonlijke titel, lang nadat hun politieke of militaire carrière beëindigd zal zijn.
Tot de dag waarop, lang na hun morele failissement, ook hun financiële faillissement zal zijn getekend.
Dat is een voorzegging, of zij daarvan nu onder de indruk zijn of niet.
Opdat voor de toekomst zal zijn vastgesteld dat oorlogsmisdrijven niet lonen.

6. De Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie verklaart hierbij dan ook plechtig dat, lang nadat de emotie-industrie die zij met hun oorlogsmisdrijven op haar wenken hebben willen bedienen de interesse in de verschrikkelijke vernietigingsoorlog tegen Joegoslavie totaal zal hebben verloren en de belangstelling naar heel andere terreinen zal hebben verlegd, de politiek en militair verantwoordelijken en de direct uitvoerenden, voor zover bekend, hier in Nederland nog zullen worden achtervolgd voor hun oorlogsmisdrijven.
De emotie-industrie zal hun dan geen bescherming of steun meer bieden en zij zullen dan op eigen kracht de claims van hun hoofden moeten proberen te blijven weren.

7. Nederland en de overige NAVO-landen streven ernaar om grote delen van het stelsel van internationale rechtsregels, zoals dat na de Tweede Wereldoorlog met de grootste zorg tot stand is gebracht "om de gesel van de oorlog voor altijd uit te bannen" zoals het in het Handvest van de Verenigde Naties verluidt, in één klap te vernietigen.
Het is de taak van ieder beschaafd mens om de internationale rechtsorde tegen deze barbaarse aanslag en de pogingen om de "rule of law" in de internationale verhoudingen te vervangen door een schaamteloze overheersing van het Westen onder leiding van de supermogendheid de Verenigde Staten, te proberen te stuiten.

8. Het is ook de taak en de plicht van ieder met rede begiftigd mens om zich teweer te stellen tegen de schaamteloze vervalsing van de recente geschiedenis, waarbij de Serviërs zijn uitgeroepen tot de hoofdoorzaak van alle ellende op de Balkan.

9. De historische vervalsing die middels deze infantilisering van de publieke opinie werd beoogd,diende een uiterst kwaadaardig doel.De geesten werden zo doelbewust rijp gemaakt voor de grootscheepse vernietiging van Servië, die nu daadwerkelijk wordt uitgevoerd.
Een vernietiging van het Servische volk van 11 miljoen zielen door hun land, hun economie en daarmee hun bestaansvoorwaarden middels eindeloze terreurbombardementen totaal te verwoesten.
Joegoslavie wordt thans systematisch teruggebombardeerd naar de Middeleeuwen

Dat scenario is door het Westen al eerder geschreven tegen Irak. De combinatie van vernietigingsbombardementen en rigide sancties heeft daar inmiddels geleid tot totale ontreddering, verpaupering en miljoenen-sterfte onder de bevolking.
Het Westen streeft er thans na deze mega-misdaad jegens het Servische volk te herhalen.

Het zaad van de genocide op het Servische volk dat door deze systematische en doelgerichte vernietiging van hun bestaansvoorwaarden wordt gezaaid, betekent dat Nederland en de NAVO-landen zich uiteindelijk eveneens schuldig maken aan schending van het Genocide-Verdrag.

10. Vernietiging van de economie en de civiele infrastruktuur van Joegoslavie betekenen niet alleen verpaupering, ziektes en massasterfte van de Serviërs, maar ook totale economische ontreddering onder de omringende staten, zoals in Montenegro en Macedonië.
De Nederlandse oorlogsmisdadigers worden daar niet warm of koud van, evenmin als de oorlogsmisdadigers in de andere NAVO-landen.
Maar zelfs voor hun protégées, de Albanese Kosovaren, betekent vernietiging van de Servische economie, noodzakelijkerwijs en onvermijdelijk ook de vernietiging van de bestaansvoorwaarden van de Albanese Kosovaren.
Ook daarom wordt door de NAVO-criminelen niet gemaald. Het motto is: om ze te redden, moeten we ze helaas vernietigen.
Waarmee nog eens in alle openheid voor het voetlicht wordt gebracht wat al vanaf het begin duidelijk is geweest: het gaat de NAVO-landen niet om de Kosovo-Albanezen. Die mogen in de toekomst, evenals de Serviers, sterven als ratten.
Zij vormden slechts een voorwendsel voor een heel ander doel. Grondvesten van de dominantie van het Westen over alle volkeren die de belangen van het Westen ook maar enigzins zouden kunnen bedreigen. En een keiharde waarschuwing aan alle volkeren om niet aan die dominantie te tornen.

Voor dit allesverslindend cynisme verdienen de schuldigen de bestraffing die hen toekomt.

De Permanente Commissie roept iedereen in Nederland op om zich met kracht hiervoor in te zetten.

17 april 1999

L.P. H. Stibru

Voorzitter van de Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie

Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867

Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavie
L.P. H. Stibru
Couwenhoven 52-05
5703 ER Zeist
Nederland
Fax 020-6900742
e-mail despot@wishmail.net

28 april 1999

De Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie (de PC) is opgericht om:

1. De (Nederlandse deelname aan de) NAVO-agressieoorlog tegen Joegoslavië te bestrijden. Met juridische procedures tegen de Nederlandse Staat wordt geprobeerd de (Nederlandse deelname aan) deze agressie tegen Joegoslavië en de oorlogsmisdrijven die daarbij verder nog worden begaan te stoppen. Deze juridische procedures zijn nu nog bezig.

2. Voor Joegoslavische particulieren, instellingen, bedrijven en overheidsinstanties die door de NAVO-bombardementen zijn getroffen en/of als gevolg van deze bombardementen aantoonbare schade hebben geleden en nog lijden schadeclaims in te dienen voor vergoeding van deze schade door de Nederlandse Staat.
Deze schadeclaims zullen daartoe voor de Nederlandse rechter worden gebracht.

   Als NAVO-agressor is Nederland ook alleen al immers rechtstreeks aansprakelijk voor alle schade die de gezamenlijke NAVO-agressors in Joegoslavië door de bombardementen en de verwoestende gevolgen daarvan aanrichten.
Zo zit het volkenrecht in elkaar.
Dit betekent dus dat alle schade in principe op de Nederlandse Staat kan worden verhaald.

   De PC zoekt dan ook zo spoedig mogelijk dringend kontakt met burgers, instellingen en organisaties, alemede overheidsinstanties om te komen tot:

   a) het inventariseren en registreren van schadeclaims voor schade ontstaan als gevolg van de NAVO-bombardementen over het gehele Joegoslavische territoir;
   b) het beschrijven en documenteren van deze schadeclaims;
   c) het doorgeven van deze aldus onderbouwde en gedocumenteerde

schadeclaims aan de PC in Nederland.

WAT IS ER NODIG OM DEZE SCHADECLAIMS GOED TE KUNNEN BEHANDELEN ?

Om deze schadeclaims goed te kunnen behandelen, zijn er voorwaarden waaraan absoluut moet worden voldaan.
Als niet eerst aan deze absoluut noodzakelijke vereisten is voldaan, heeft het doorsturen van deze schadeclaims naar de PC geen zin.

Absoluut onmisbaar is dat deze schadeclaims zeer zorgvuldig worden opgegesteld en met behulp van schriftelijke bewijestukken en documenter grondig worden onderbouwd. Pas als alle noodzakelijke gegevens voorhanden zijn, kunnen de schadeclaims in Nederland - en later wellicht ook in andere landen - aan de rechter worden voorgelegd.

Wat is nodig om dergelijke schadeclaims zodanig in te richten dat zij naar de PC in Nederland kunnen worden doorgestuurd?

Daarvoor zijn nodig:

1. een precieze vastlegging op schrift van de dag en wellicht ook het uur waarop het bombardement, leidend tot de schade heeft plaats gevonden

2. schriftelijke getuigenverklaringen van mensen uit de omgeving dat het bombardement op de vastgelegde datum heeft plaatsgevonden en de aangegeven schade daardoor is aangericht;

3. eventuele kranteberichten uit de lokale of regionale, dan wel landelijke pers over het bombardement en de aangerichte schade;

4. foto's, eventuele film of video-opnamen van de schade;

5. schriftelijke verklaringen van politie, brandweer, hulpverleningsinstanties over het bombardement en de aangerichte schade

6. schriftelijke verklaringen van doktoren, ziekenhuizen en medische instanties over de bombardementen en de medische kosten van hulpverlening en behandeling, verpleging en verzorging

7. copieën van rekeningen van alle in het kader van de aangerichte schade gemaakte verdere kosten als bijvoorbeeld:
   - noodonderdak
   - verhuizing
   - reparaties
   - herbouw
   - vervanging van goederen

- extra kosten levensonderhoud
- derving arbeidsinkomen als gevolg van ziekte, verwonding of invaliditeit
- derving arbeidsinkomen als gevolg van verlies van arbeid als gevolg van de bombardementen, etc.

Voor elke schadeclaim is het dus nodig dat deze van dergelijke dokumenten en bewijsstukken vergezeld gaat.
Zoveel mogelijk van dergelijke dokumenten en bewijsstukken dus, ook al zal het niet in alle gevallen mogelijk zijn alle hierboven genoemde dokumenten en bewijsstukken in handen te krijgen.
Pas als dat in orde is, dus als deze bewijsstukken er zijn, heeft het zin om een schadeclaim naar de PC door te geven.
Eerder is dus niet mogelijk.

Wij roepen iedereen op om aan dit bericht op een zo ruim mogelijke schaal bekendheid te geven in de Joegoslavische pers, media, vakbonden, instellingen en maatschappelijke organisaties, alsmede overheidsinstanties.
Ook in de Verenigde Staten willen we dergelijke schadeclaims, die voortvloeien uit de NAVO-oorlogsmisdaden voor de rechter gaan brengen.
We proberen daarvoor zo snel mogelijk kontakten met Amerikaanse advocaten te leggen.

Geef dit zoveel mogelijk door!

En handel snel om schadeclaims alsnog zo goed mogelijk te kunnen onderbouwen met bewijzen. Want zonder zo'n onderbouwing is geen behandeling voor de rechter mogelijk!

namens de Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavie
(PC)

L.P. H. Stibru

DE VERKLARING VAN DE EERSTE MEI 1999

Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië
L.P.H. Stibru
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Nederland
Fax 020-6900742
e-mail despot@wischmail.net

1 mei 1999

1. De oorlog van de NAVO-landen, waaronder Nederland, tegen de Federale Republiek Joegoslavië vormt een afschuwelijke daad van agressie, die het internationale recht waardoor oorlog tussen staten onderling in feite buiten de wet werd gesteld, in één klap onherstelbare schade heeft toegebracht.
Deze diepe inbreuk op de internationale rechtsorde werpt de volkerengemeenschap terug in de zwarte duisternis van vóór het Briand Kellog-Pakt en het Handvest van de Verenigde Naties, toen oorlog nog werd beschouwd als een zaak van vrije keuze en een wettig recht van staten.

   Deze aanslag van de NAVO-landen op de internationale wetten en instituties die beloofden "de wereld voor altijd van de gesel van de oorlog te verlossen", zoals in het Handvest van de Verenigde Naties is vastgelegd, is bewust, opzettelijk en doelgericht.
De bedoeling is het monopolie van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties inzake oorlog en vrede te breken, de usurpatie van de macht en bevoegdheden van de Veiligheidsraad door de NAVO-raad en herstel van ook de politieke overheersing door het Westen van de gehele wereld, nadat de economische dominantie van het Westen al lang een feit is geworden.
Aan deze politieke overheersing van de wereld door het Westen was aan het slot van het koloniale tijdperk tijdelijk een einde gekomen als gevolg van de catastrofe van de Tweede Wereldoorlog, de gedwongen dekolonisatie en de communistische machtsontplooiing.
Na de val van het communisme acht het Westen nu de tijd gekomen om deze dominantie te hernemen.
Internationale wetten en instituties die daarbij in de weg staan, worden eenvoudig terzijde geschoven.
Voor zover dit niet steeds brutaler in alle openheid geschiedt, leggen humaniteitshyena's in de politiek en media hierover een dekmantel van nobele motieven, als zou bescherming van de mensenrechten hierbij voorop staan.

   Het is de taak van alle beschaafde en weldenkende mensen om zich tegen die krachten die oorlogsbarbarij in de plaats willen stellen van de wetten en instituties die het voeren van oorlog aan banden leggen, teweer te stellen.

2. De minachting van leidende kringen in politiek en media van het Westen voor de begrenzingen die het internationaal recht en de internationale instituties stellen aan de mogelijkheid om oorlog te voeren is schier onbegrensd. De redenering is hier: anderen, d.w.z. de staten buiten het machtsspectrum, dienen zich onverkort aan het internationale recht te houden. Maar als dit voor ons een te strak keurslijf gaat vormen, dan

DE VERKLARING VAN DE EERSTE MEI 1999

Permanente Commissie inzake
Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië
L.P.H. Stibru
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Nederland
Fax 020-6900742
e-mail despot@wischmail.net

1 mei 1999

1. De oorlog van de NAVO-landen, waaronder Nederland, tegen de Federale Republiek Joegoslavië vormt een afschuwelijke daad van agressie, die het internationale recht waardoor oorlog tussen staten onderling in feite buiten de wet werd gesteld, in één klap onherstelbare schade heeft toegebracht.
   Deze diepe inbreuk op de internationale rechtsorde werpt de volkerengemeenschap terug in de zwarte duisternis van vóór het Briand Kellog-Pakt en het Handvest van de Verenigde Naties, toen oorlog nog werd beschouwd als een zaak van vrije keuze en een wettig recht van staten.

   Deze aanslag van de NAVO-landen op de internationale wetten en instituties die beloofden "de wereld voor altijd van de gesel van de oorlog te verlossen", zoals in het Handvest van de Verenigde Naties is vastgelegd, is bewust, opzettelijk en doelgericht.
   De bedoeling is het monopolie van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties inzake oorlog en vrede te breken, de usurpatie van de macht en bevoegdheden van de Veiligheidsraad door de NAVO-raad en herstel van ook de politieke overheersing door het Westen van de gehele wereld, nadat de economische dominantie van het Westen al lang een feit is geworden.
   Aan deze politieke overheersing van de wereld door het Westen was aan het slot van het koloniale tijdperk tijdelijk een einde gekomen als gevolg van de catastrofe van de Tweede Wereldoorlog, de gedwongen dekolonisatie en de communistische machtsontplooiing.
   Na de val van het communisme acht het Westen nu de tijd gekomen om deze dominantie te hernemen.
   Internationale wetten en instituties die daarbij in de weg staan, worden eenvoudig terzijde geschoven.
   Voor zover dit niet steeds brutaler in alle openheid geschiedt, leggen humaniteitshyena's in de politiek en media hierover een dekmantel van nobele motieven, als zou bescherming van de mensenrechten hierbij voorop staan.

   Het is de taak van alle beschaafde en weldenkende mensen om zich tegen die krachten die oorlogsbarbarij in de plaats willen stellen van de wetten en instituties die het voeren van oorlog aan banden leggen, teweer te stellen.

2. De minachting van leidende kringen in politiek en media van het Westen voor de begrenzingen die het internationaal recht en de internationale instituties stellen aan de mogelijkheid om oorlog te voeren is schier onbegrensd. De redenering is hier: <u>anderen</u>, d.w.z. de staten buiten het machtsspectrum, dienen zich onverkort aan het internationale recht te houden. Maar als dit voor <u>ons</u> een te strak keurslijf gaat vormen, dan

schudden wij het af,als een slang die uit zijn huid kruipt.
In deze grondhouding manifesteert zich tegelijkertijd de schaamteloze arrogantie van de macht en de onwankelbare overtuiging van de eigen voortreffelijkheid en morele superioriteit.
Door deze gevaarlijke cocktail is de weg naar het verderf dat momenteel in Joegoslavië gezaaid wordt wijd open komen te liggen.

3. De minachting die leidende kringen in politiek en media van het Westen aan de dag leggen voor de grenzen die het internationaal recht stelt aan de mogelijkheden om oorlog te voeren, wordt bovendien ook openlijk geuit, als zou dat internationale recht onvolkomen, krachteloos en van weinig relevantie zijn en merendeels slechts van academische betekenis. Deze door machtsarrogantie ingegeven geringschatting van het internationale recht vormt een ernstige misvatting.
Ook de Duitse en Japanse agressors van de Tweede Wereldoorlog achtten zich onkwetsbaar voor het internationale recht. Ook zij maakten zich schuldig aan agressie en pleegden zodoende dezelfde misdrijven tegen de vrede die nu door de NAVO-agressors worden gepleegd.
Zij werden daarvoor door de Tribunalen van Neurenberg en Tokio gebrandmerkt als oorlogsmisdadigers en hebben hun straf daarvoor niet kunnen ontlopen.
De NAVO-agressors vormen evenzeer een bende oorlogsmisdadigers, het internationaal recht maakt geen onderscheid.

De geschiedenis leert dat normaal gesproken overwinnaars niet worden veroordeeld. Maar afgezien van het feit dat de NAVO-agressors nog geen overwinnaars zijn, is het recht van Neurenberg en Tokio thans verankerd in de wetgeving van de meeste staten.

Het is de taak van alle beschaafde en weldenkende mensen en hun instellingen om er konsekwent zorg voor te dragen dat de schuldigen aan de NAVO-oorlogsmisdaden zullen worden vervolgd, berecht en bestraft en dat zij, zoals door de Tribunalen van Neurenberg en Tokio is aangegeven, ook individueel verantwoordelijk en persoonlijk aansprakelijk worden gehouden voor de onbegrensde verwoestingen die door de NAVO in Joegoslavië worden aangericht.
Dat geldt voor de politiek en militair verantwoordelijken gelijkelijk, evenzeer als voor de militair uitvoerenden.
Zij allen verdienen de straf die hen toekomt, maar dienen bovendien ook de rekening voor alle verwoestingen die zij hebben aangericht, gepresenteerd te krijgen.

Teneinde de aangerichte schade op de schuldigen te verhalen, is opgericht de Permanente Commissie inzake de Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië (de PC).
De PC stelt alles in het werk om te bereiken dat de Nederlandse verantwoordelijken en utvoerenden inzake de NAVO-oorlogsmisdrijven worden vervolgd en dat zij ook persoonlijk aansprakelijk worden gesteld voor de materiële schade in Joegoslavië. Hoe lang het ook zal duren voordat op dit punt gerechtigheid is geschied.

Inmiddels zijn tegen de Nederlandse leidende politici en militairen, alsmede tegen een aantal militair uitvoerenden reeds strafklachten ingediend en is de leidende personen van regering en parlement aangezegd dat ook tegen hen persoonlijk processen tot schadevergoeding aanhangig zullen worden gemaakt. Daarvoor worden thans Joegoslavische schadeclaims geïnventariseerd en gedocumenteerd.

De PC roept alle beschaafde en weldenkende mensen op, alsmede hun instellingen, om haar bij deze taak om gerechtigheid tot stand te brengen te ondersteunen.
Opdat ook voor de toekomst duidelijk wordt gemaakt dat oorlogsmisdaden

niet lonen.
Ook niet als degenen die ze begaan zich al op voorhand overwinnaar wanen en daarmee onkwetsbaar voor het recht.

4. Nederland is niet alleen mede-agressor bij een naar internationaal recht verboden aanvalsoorlog, maar is voorts ook medeplichtig aan :
1. disproportioneel oorlogsgeweld tegen Joegoslavië, en
2. grootscheepse vernietiging van niet-militaire doelen.
Dat zijn elk voor zich ook zware oorlogsmisdrijven, waarvoor de verantwoordelijken en direct schuldigen zullen moeten boeten.

Door deze oorlogsmisdrijven en het misdrijf van agressie kwalificeren de NAVO-landen zich als schurkenstaten van de bovenste categorie en hun leiders dienen dienovereenkomstig te worden behandeld.

Door systematisch de civiele infrastruktuur en de economie van Joegoslavië te vernietigen, vernietigen de NAVO-landen doelbewust en opzettelijk de bestaansvoorwaarden voor de burgerbevolking en daarmee haar bestaansmogelijkheden.
Openlijk wordt de intentie uitgesproken Joegoslavië desnoods naar de Middeleeuwen terug te bombarderen.
Openlijk is daarbij de opzet om de civiele weerstand van de Joegoslavische bevolking te breken.
De schaal waarop deze NAVO-terreur plaatsvindt, kent zijn gelijke niet in de recente geschiedenis.

5. De NAVO-aanvalsoorlog tegen Joegoslavië tast de moraliteit in de westerse landen ten diepste aan.
Nooit eerder in de geschiedenis werd een zo vernietigende aanvalsoorlog gevoerd met zo weinig implicaties voor de bevolkingen van de aanvallende staten. Deze voltrekt zich zonder dat hij in de samenlevingen van de aanvallende staten enige rimpeling veroorzaakt. Zelfs bij de agressieoorlog die Hitler voerde, realiseerde het Duitse volk zich heel goed dat het oorlog was. Legers stonden hier tegenover legers en daarbij sneuvelden ook veel Duitse soldaten.
Deze volstrekt immorele agressie-oorlog wordt echter primair gevoerd tegen de bestaansmiddelen van het Joegoslavische volk en er worden geen soldaten aan gewaagd. Voor de kosten van een avondje uit per persoon wordt in naam van diezelfde personen een heel land en een heel volk systematisch vernietigd. Zonder dat er aan de kant van de agressors ook maar één slachtoffer valt te betreuren. Het enorme leed en de diepe ellende die in hun naam over het Joegoslavische volk wordt gebracht, ondergaan zij daarbij als een videoclip.

Het is de daaraan inherente impliciete en vanzelfsprekende opvatting dat een mensenleven van westerse kant van onuitsprekelijk meer waarde zou zijn dan vele levens tesamen aan de Joegoslavische kant, die de oorlog een ongeëvenaard pervers karakter geeft.

6. De oorlog is Joegoslavië doelbewust opgedrongen.
Aan geen enkel ander land is ooit, sinds de agressie van Hitler tegen Tsjechoslowakije, de eis gesteld zijn soevereiniteit over een deel van het eigen territoir "vrijwillig" op te geven, op straffe van een oorlog, en om vreemde troepen op zijn grondgebied te dulden.
De NAVO-landen wisten zeer wel dat zij op deze wijze een oorlog forceerden.
Daar komt nog bij dat in het geheime deel van de Rambouillet-"accoorden" aan Joegoslavië bovendien de eis werd gesteld van een onbelemmerde begingsvrijheid voor de NAVO-troepen over het gehele grondgebied van de Federale Republiek Joegoslavië. Dit zou Joegoslavië feitelijk tot een protectoraat van de NAVO hebben gemaakt.
Voor geen staat ter wereld zou iets dergelijks ooit acceptabel zijn geweest.

7. De NAVO-agressieoorlog tegen Joegoslavië wordt zorgvuldig begeleid door de emotie-industrie van t.v., pers en andere media.
Als verkoopargument voor deze vernietigingsoorlog, gericht op de bestaansvoorwaarden van het Joegoslavische volk, wordt door deze nieuw opkomende bedrijfstak - inmiddels een vierde macht geworden - een ware diarrhee van emoties over de bevolkingen van de NAVO-landen uitgestort als het gaat om de Albanese Kosovaren. Diezelfde emotie-industrie, die onmiddellijk in een emotie-constipatie schiet, als het gaat om het leed waarin de door haar gekoesterde oorlog de overige bevolkingsgroepen van Joegoslavië dompelt.
Dan toont de emotie-industrie een totaal verkild gezicht. De emotie-industrie, die evenzeer een emotie-constipatie aan de dag legden toen in één klap meer dan 200.000 Serviërs door het Kroatische leger uit de Krajina werden verdreven, waarbij duizenden Serviërs werden vermoord. Hun lot gaf de emotie-industrie geen aanleiding tot produktie van emoties. Evenmin als de produktie van de emotie-industrie op gang kwam bij het lot van de vele honderdduizenden uit Oost-Turkije verdreven Koerden, bij welke verdrijvingen meer dan 200.000 voornamelijk Koerdische slachtoffers zijn gevallen.
Maar deze uitdrijvingen werden dan ook door de NAVO-landen politiek en met wapens gesteund.
Door de produktie van emoties op gang te brengen of dat produktieproces achterwege te laten, al naar gelang de politieke wenselijkheid daarvan, worden emoties over oorlogsleed gedevalueerd tot een gebruiksartikel en tot louter politieke waar.

Iedereen dient zich te realiseren dat al degenen die zich niet hebben verzet tegen het leed dat de honderdduizenden Koerdische verdrevenen uit Oost-Turkije en de honderdduizenden Servische verdrevenen uit de Krajina is aangedaan, hun morele recht om thans emoties te bespelen omtrent de Albanees-Kosovaarse vluchtelingen definitief hebben verwerkt.
En iedereen die de eis stelt dat de Federale Republiek Joegoslavië een onvoorwaardelijke terugkeer van de Albanees-Kosovaarse vluchtelingen naar Kosovo mogelijk moet maken, mist op slag elk moreel gezag als hij niet tegelijkertijd aan Kroatië de eis stelt de onbelemmerde terugkeer van de honderdduizenden verdreven Serviërs uit de Krajina mogelijk te maken.

8. De NAVO-agressoren doen wel alsof zij bekommerd zijn over het lot van de Albanese Kosovaren, maar ook afgezien van hun daarbij aan de dag gelegde selectieve verontwaardiging, blijkt ook uit het feit dat zij daarvoor niet echt westerse levens in de waagschaal willen stellen, dat het hun niet werkelijk om de Albanese Kosovaren gaat.
Die fungeren slechts als een voorwendsel voor de agressie en zijn als zodanig niet meer dan een instrument.
Onbetwistbaar zijn de Albanese Kosovaren evenzeer het slachtoffer van de NAVO-agressie als de overige bevolkingsgroepen in Joegoslavië.
De vernietiging van de Joegoslavische economie en civiele infrastruktuur door de tomeloze NAVO-agressie tast evenzeer hun bestaansvoorwaarden aan als die van de overige bevolkingsgroepen in Joegoslavië.

De NAVO-agressoren trachten hun aandeel in en verantwoordelijkheid voor het ontstaan van de vluchtelingenstromen van Albanese Kosovaren te loochenen. Zij beweren dat er geen causaliteit is tussen de vernietigingsbombardementen en het ontstaan van de vluchtelingenstromen. De Joegoslavische regering zou toch al van plan zijn geweest en op het punt hebben gestaan om Kosovo "etnisch te zuiveren".
Een dergelijke beschuldiging is gemakkelijk gedaan, maar enige bewijsvoering hiervoor ontbreekt. Eenvoudigerwijs zijn de Serviërs inmiddels zo gecriminaliseerd dat voor welke aantijging dan ook aan hun adres geen enkel bewijs meer nodig schijnt te zijn.
Niettemin spreken de feiten hier tegen de NAVO-agressie. Er is op z'n minst een synchroniteit tussen het begin van de bombardementen en het op gang

komen van grote vluchtelingenstromen. Dat er geen causaliteit tussen de beide verschijnselen zou zijn, is alleen al daarom onaannemelijk.

Om op dit punt helderheid te verschaffen, dient eerst een juist beeld van de NAVO-agressie vooropgesteld te worden.
Toen de NAVO-bombardementen begonnen, kwam de Federale Republiek Joegoslavië daarmee van het ene moment op het andere te verkeren in een situatie van oorlog. Voor Joegoslavië trad daarmee de oorlogstoestand in. Indien een land in oorlog komt te verkeren heeft dit juridisch ingrijpende konsekwenties.
Bij het intreden van deze oorlogstoestand zag Joegoslavië zich geplaatst tegen een gecombineerde buitenlandse vijand met een miljoenvoudige overmacht en tegelijkertijd tegenover een binnenlandse vijand, de separatistische UCK, die aanvallen in de rug uitvoerde.
In oorlogstijd zijn verstrekkende maatregelen geoorloofd die, normaal gesproken, in vredestijd niet zijn toegestaan. Indien de militaire noodzaak dat ingeeft. Ook jegens de eigen burgerbevolking.
Dat geldt in nog meer versterkte mate in een situatie van oorlog, waarin er sprake is van een bedreiging van het voortbestaan van een staat. Waarvan in een situatie als de onderhavige voor Joegoslavië zonder meer sprake is.
Een dergelijke omstandigheid van extreme bedreiging van het voortbestaan van de staat oordeelde het Internationaal Gerechtshof enkele jaren geleden nog als de enige omstandigheid waaronder zelfs het gebruik van kernwapens ter zelfverdediging wellicht niet helemaal als rechtens uitgesloten kan worden beschouwd.

Door de acute toestand van oorlog waarin Joegoslavië dus door de NAVO-agressie werd gebracht, werd dus, uit een oogpunt van zelfverdediging en militaire noodzaak, veel mogelijk wat onder niet-oorlogsomstandigheden als rechtens uitgesloten moet worden beschouwd. Ook naar de eigen burgerbevolking toe.
In het algemeen kunnen in een dergelijke toestand van oorlog, met opschorting van de normale burggerrechten, al die maatregelen worden genomen die de militaire en civiele autoriteiten uit militair oogpunt voor de verdediging noodzakelijk vinden. Wat die militaire noodzaak aan maatregelen, ook naar de burgerbevolking toe, aangeeft, is daarbij uitdrukkelijk ter bepaling van de militaire en politieke leiding van de in oorlog verkerende aangevallen staat.
Tot de maatregelen die een in oorlog verkerende staat op grond van de militaire noodzaak mag treffen, behoren bepaald ook gedwongen deportatie en internering van elementen uit de burgerbevolking.
Mits deze maatregelen worden uitgevoerd in overeenstemming met en met inachtneming van de bepalingen daaromtrent in het Verdrag van Genève tot bescherming van de civiele bevolking in oorlogstijd.

Nu de Federale Republiek Joegoslavië door de agressie van een miljoenvoudige overmacht op slag in oorlog kwam te verkeren, stond Joegoslavië voor de strikte militaire noodzaak om, bij deze externe bedreiging, eerst zo snel mogelijk en zo grondig mogelijk af te rekenen met de vijand in de rug, het UCK, teneinde zich beter tegen de buitenlandse overmacht teweer te kunnen stellen.
Elementen van de Albanees-Kosovaarse bevolking vormden daarbij een vijfde kolonne. Onder dergelijke extreme omstandigheden was Joegoslavië, na het intreden van de oorlogstoestand, naar geldend oorlogsrecht gerechtigd om over te gaan tot maatregelen van gedwongen deportatie en internering.

Door een agressie-oorlog tegen Joegoslavië te beginnen, hebben de NAVO-agressors zodoende niet alleen de militaire noodzaak in het leven geroepen tot vergaande ingrepen jegens de Albanees-Kosovaarse burgerbevolking, maar hebben zij daarvoor ook het rechtskader geschapen.

De causaliteit tussen de bombardementen van de NAVO-landen en het op gang komen van de Albanees-Kosovaarse vluchtelingenstromen is daarmee een gegeven.
De NAVO-agressors hebben door Joegoslavië in een oorlog te storten de vluchtelingenstromen niet alleen in de hand gewerkt, maar tevens ook gelegitimeerd.

Indien bij de gedwongen deportatie en internering van delen van de Albanees-Kosovaarse burgerbevolking handelingen plaatsvinden die in strijd zijn met de Verdragen van Genève, dan zijn dat oorlogsmisdrijven, waarvoor de schuldigen dienen te worden gestraft. Excessen kunnen nimmer worden geduld.
Maar <u>in beginsel</u> zijn, als de militaire noodzaak daarvoor aanwezig wordt geacht, voor een staat in oorlogstijd dergelijke maatregelen naar geldend oorlogsrecht geoorloofd.

De Conventie van Genève eist verder dat de burgerbevolking die is gedeporteerd vanwege de militaire noodzaak, zo snel als mogelijk is weer in de gelegenheid wordt gesteld om naar haar woonsteden terug te keren.
Wanneer het moment daarvoor gekomen is,is echter ter beoordeling van de militaire en burgerlijke autoriteiten van het land in oorlog, in casu Joegoslavië.

Of ook het platbranden en vernielen van huizen van de burgerbevolking met een beroep op de militaire noodzaak in een situatie van oorlog is toegestaan, is omstreden.Naar geldende Nederlandse rechtsopvatting dient het platbranden van huizen van de burgerbevolking in oorlogstijd, als de militaire noodzaak daartoe wordt aangevoerd, als rechtens geoorloofd te worden beschouwd. Nederlandse militairen die tijdens de politionele akties in Indonesië het platbranden van een kampong weigerden, terwijl hun commandant, onder het aanvoeren van de militaire noodzaak daartoe, hen de opdracht gaf om daaraan deel te nemen, werden voor deze weigering om daaraan mee te doen tot in hoogste instantie door de Nederlandse rechter veroordeeld.
Ook de eminente volkenrechtsgeleerde prof. Röling, die zelf als rechter nog deel had uitgemaakt van het Tribunaal van Tokio, verdedigde in een commentaar op het arrest hierover van de Hoge Raad, dat als de militaire noodzaak daartoe door de commandant werd gesteld, militairen een opdracht tot het platbranden maar hadden op te volgen.

Nogmaals, in een toestand van oorlog is op grond van de militaire noodzaak veel rechtens geoorloofd, wat in een niet-oorlogssituatie verboden is. Ook naar de eigen burgerbevolking toe.

Voor de maatregelen die de Joegoslavische militaire en politieke autoriteiten nu, op grond van de militaire noodzaak, jegens de burgerbevolking treffen, en in beginsel ook <u>mogen</u> treffen naar geldend oorlogsrecht, dragen de NAVO-agressors die Joegoslavië in een toestand van oorlog hebben gestort dan ook een zware verantwoordelijkheid.

9. Dat de NAVO-agressors zich niets aan het lot van de Albanese Kosovaren gelegen laten liggen, blijkt voorts ook uit het feit dat er, naar schatting van de NAVO zelf, binnen Kosovo zelf ruim 850.000 ontheemden zouden zijn.
Als dat zo is, wie moet dan al deze ontheemden opvangen, verzorging bieden en voeden, als de bombardementen tegen de Joegoslavische infrastruktuur onverdroten doorgaan en wegen, spoorwegverbindingen en bruggen worden vernield ? Hoeveel kans wordt die 850.000 Albanees-Kosovaarse vluchtelingen die er volgens de NAVO in Kosovo zouden ronddolen door deze NAVO-verwoesting van de Joegoslavische infrastruktuur dan gelaten voedsel en hulp te ontvangen en te overleven ?

10. In het belang van de beschaving en ter voorkoming van verder oorlogsgeweld op de Balkan dient er een einde te komen aan de hetze tegen Joegoslavië en

het Servische volk. Alsmede aan de geschiedvervalsing van de rol die Servië bij het uiteenvallen van groot-Joegoslavië zou hebben gespeeld. De oorzaak van dit uiteenvallen en de keten van ontwikkelingen die daarna plaatsgrepen, was het drijven van Duitsland tot erkenning van onafhankelijkheid van Slovenië en Kroatië, in strijd met de Slotakte van Helsinki. Het is deze zware schending van een volkenrechtelijke overeenkomst die aan de voortwoekerende fragmentatie van het voormalige groot-Joegoslavië ten grondslag ligt.

Bij het uiteenvallen van de groot-Joegoslavische Republiek kwam meer dan eenderde van de Servische bevolking in diaspora te leven. Servië heeft bij het instorten van de groot-Joegoslavische staat pogingen tot zelfbescherming van Servische bevolkingsentiteiten middels het uitroepen van eigen staatkundige verbanden verschillende malen gesteund. Vanuit de intentie om te voorkomen dat de Serviërs in de turbulente gebeurtenissen bij het uiteenvallen opnieuw, evenals in de Tweede Wereldoorlog, op grote schaal massaal het slachtoffer zouden worden van fascistische agressie en massamoord.
Van pogingen om de zo gevormde staatkundige eenheden bij Servië in te lijven om op een dergelijke wijze een Groot-Servië te vormen is, indien ook Kroatië blijvend zou afzien van inlijving van nieuwe staatkundige gebieden, nimmer sprake geweest.

De intrekking van de autonomie van Kosovo vormde een beslissing van een souvereine staat over een binnenlandse aangelegenheid en heeft met een beweerdelijke Servische expansie niets te maken. Geen enkele soevereine staat hoeft buitenlandse bemoeienis met kwesties als het al of niet intrekken van autonomie te dulden, dus ook Joegoslavië niet.
De voortdurende interventie en druk van de NAVO-landen in de binnenlandse aangelegenheden van Joegoslavië in Kosovo is de kernoorzaak geweest van de toenemende instabiliteit in dit gebied.
De tendens tot separatisme van de Albanezen in Kosovo heeft hierdoor een krachtige impuls gekregen.

Aan de leugens van de slechte behandeling die de Albanezen in Kosovo zouden hebben ondervonden dient eveneens een einde te komen.
Er is juist geen bevolkingsgroep die decennia-lang zoveel privileges heeft gehad en zozeer in de watten is gelegd als de Albanese. Emigratie vanuit Albanie is onder Tito altijd aangemoedigd, Albanezen kregen vrijstelling van allerlei belastingen en werden geholpen met huizenbouw.
Deze open deur-politiek van Joegoslavië resulteerde als dank in een krachtige afscheidingsbeweging onder de Albanese Kosovaren op het moment dat de Joegoslavische staat uiteenviel.
De intrekking van de autonomie vormde een reaktie op dit streven.

Het feit dat de Albanezen allerlei maatschappelijke parallelstrukturen vormden in Kosovo, was geen uitvloeisel van een slechte behandeling die zij ondergingen, maar juist een blijk van tolerantie.
Kom maar eens om dergelijke vrijheden voor de Griekse minderheid in Zuid-Albanië. Of bij de Koerden in Oost-Turkije. Die mogen niet eens hun eigen taal spreken !

Dat de inrichting van eigen instituties, tot aan een eigen universiteit toe, eerder een uitdrukking vormde van een streven naar onafhankelijkheid dan een noodsprong was als antwoord op onderdrukking, blijkt ook uit het feit dat de Albanese bevolkingsgroep in Macedonië eveneens daar een parallel-maatschappij opbouwt.

-oooooooooo-

Comité Nederland-Joegoslavië
Ambonplein 29
1094 PW Amsterdam
tel. 020-6932142
e-mail despot@wischmail.net

2 mei 1999

STOP DE NAVO-OORLOG TEGEN JOEGOSLAVIE - Manifest 1

De aanvalsoorlog die de NAVO tegen Joegoslavië voert vernietigt alles.

I. Hij vernietigt de bestaansmiddelen en daarmee de bestaansvoorwaarden van de bevolkingen op de Balkan

Nog steeds ontbreekt bij de bevolkingen van de Westerse landen het besef en het voorstellingsvermogen van de verwoestingen die door hun NAVO in Joegoslavië in hun naam worden aangericht en al hebben plaatsgevonden.
Als gevolg van de helse en misdadige bombardementen, die nu al wekenlang doorgaan, ligt de gehele economie van Joegoslavië plat, is de industrie geruïneerd en de civiele infrastructuur goeddeels verwoest.
Nu de civiele electriciteitsvoorziening is vernietigd, ligt de civiele produktie voor een groot deel stil, zijn miljoenen mensen zonder werk en daarmee zonder inkomen en dreigen hongersnood, ziektes en totale verpaupering.
Dit lot dreigt evenzeer de Albanese Kosovaren, waarvoor het allemaal begonnen heette te zijn, die immers evenzeer afhankelijk zijn van de Joegoslavische economie en civiele infrastruktuur.
Kennelijk is hier het motto van de westerse landen: om ze te redden, moeten we helaas ook hen vernietigen. Of is het nooit werkelijk om hen gegaan ?

Bovendien wordt de gehele regio meegesleurd in de vernietiging van de Joegoslavische economie. Want ook de bevolkingen van de buurlanden, die economisch nauw met Joegoslavië zijn verbonden, delen in de malaise en ook daar slaat de verpaupering toe. Met als gevolg van deze maatschappelijke ontwrichting scherp oplopende spanningen tussen de verschillende bevolkingsgroepen.
Elke dag dat de alles vernietigende bombardementen voortduren, nemen de haat, chaos en ontreddering toe en dalen de perspektieven op herstel van menswaardige onderlinge verhoudingen en levensomstandigheden op de Balkan verder.

II. Hij vernietigt de moraliteit in de Westerae landen

Nog nooit in de wereld werd een zo diep ingrijpende aanvalsoorlog gevoerd met zo weinig implicaties voor de bevolkingen van de aanvallende staten. De oorlog veroorzaakt hier in het westen nauwelijks een rimpeling in de samenlevingen. Voor de prijs van een avondje uit per persoon is inmiddels een gehele staat ten gronde gericht. De oorlog die wij over Joegoslavië brengen voltrekt zich daarbij als een soort videoclip. Zonder dat het ook maar één westerse soldaat het leven zou hebben gekost.
Zelfs de aanvalsoorlog van Hitler was in dit opzicht minder pervers, want het Duitse volk realiseerde zich noodgedwongen heel wel in oorlog te zijn. Duitse soldaten sneuvelden immers ook.
De verwoesting van een andere samenleving met tomeloos oorlogsgeweld, zon-

der dat het voor de bevolking van de aanvallende staten enige impact heeft, is het toppunt van immoraliteit.
Datzelfde geldt voor een oorlog waarin westerse levens als van oneindig hogere waarde worden geschat dan de levens van de bevolking van de aangevallen staat.
Tesamen vormt dit het summum van ontmenselijking en betekent dit een terugval waarbij zelfs de ideeën van de Franse Revolutie, gebaseerd op de fundamentele gelijkwaardigheid van mensen onderling, op het keerpunt van het milennium weer overboord worden gezet.

III. Hij vernietigt de internationale rechtsorde

Na de verschrikkelijke ervaringen van de Eerste en Tweede Wereldoorlog werd het voeren van een aanvalsoorlog tussen staten onderling door de volkerengemeenschap als een misdrijf tegen de vrede buiten de wet gesteld. Op de valreep van deze eeuw breken de NAVO-landen de hierop gerichte consensus met hun vernietigende aanvalsoorlog tegen Joegoslavië doelbewust weer open. Een nieuwe doctrine dat niet langer de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties voortaan beslist waar, wanneer en op welke schaal er militair wordt ingegrepen, maar de NAVO-landen, wordt openlijk gelanceerd. In één slag zijn daarmee de peilers van de internationale rechtsorde inzake vrede en veiligheid omver gehaald.

Nochtans is het niet zo ver dat de wil van de westelijke landen de inhoud van het volkenrecht dicteert.
Nog steeds vormt het voeren van een aanvalsoorlog tegen een andere staat een daad van agressie en daarmee een misdrijf tegen de vrede.

Maar de bewust geplande afbraak van het internationale recht door de NAVO-landen gaat verder dan alleen het om zeep brengen van het agressie-verbod. In elke oorlog is bovendien ook het gebruik van disproportioneel oorlogsgeweld en het aanvallen van civiele doelen verboden. Elke overtreding hiervan vormt steeds weer een oorlogsmisdrijf.
Maar de NAVO-landen steken doelbewust ook de brand in deze fundamentele internationale regelingen. Nu de strijd met het Joegoslavische leger vanuit de lucht niet kan worden gewonnen, is deze verlegd naar de Joegoslavische burgerbevolking en is de NAVO nu bezig op volle kracht de Joegoslavische civiele infrastruktuur en de civiele economie te verwoesten, in een poging de weerstand van de burgerbevolking te breken. En steeds openlijker wordt ook de burgerbevolking zelf rechtstreeks vanuit de lucht geterroriseerd.

Voor al deze oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede dienen de verantwoordelijke politieke en militaire leiders te worden vervolgd, berecht en gestraft. In Nederland zijn dat op de eerste plaats de Nederlandse politieke en militaire leiders.
Ook de miljarden-schade die door de NAVO-landen onrechtmatig in Joegoslavië is aangericht, dient door diezelfde staten te worden vergoed.
Maar voor schade-claims vanuit de Joegoslavische bevolking zullen niet alleen de NAVO-staten aansprakelijk moeten worden gesteld, maar ook dienen zij rechtstreeks op de verantwoordelijke politieke en militaire leiders te worden verhaald.
Dit op basis van de normen van Neurenberg, waarin is vastgelegd dat verdachten van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede zich niet aan hun persoonlijke verantwoordelijkheid en individuele aansprakelijkheid hiervoor kunnen onttrekken.
Tot in lengte van dagen zullen wij hen achtervolgen met persoonlijke schadeclaims, verzameld en gedocumenteerd vanuit de Joegoslavische bevolking. Opdat ook hen duidelijk ingeprent zal worden dat oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede niet onvergolden kunnen blijven.

Maar eerst en vooral zetten wij natuurlijk alles in het werk om middels het voeren van spoed-kort gedingen te proberen te bereiken dat de Nederlandse rechter de verdere deelname van Nederland aan de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië verbiedt.

Voor al deze juridische akties, nu in een poging om de Nederlandse deelname aan de oorlog te stoppen en straks, in de toekomst, om alsnog genoegdoening en bestraffing van de schuldigen aan de gepleegde oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede af te dwingen, is veel geld nodig.

Wij roepen u op om daarbij te steunen. Het gironummer is giro 972992 van de Stichting Steunfonds Juridische Hulp in Zeist.

namens het Comité Nederland-Joegoslavië

mr. L.P.H. Stibru

Mei 1999

Permanente Commissie
inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië

JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET OPTREDEN VAN DE FEDERALE REPUBLIEK JOEGOSLAVIE IN KOSOVO

Alvorens het juridisch kader van het optreden van het Joegoslavische leger in Kosovo te kunnen beoordelen, is eerst een nadere afbakening van de contekst waarin dit optreden zich afspeelt nodig.

De FRY wordt op een in de geschiedenis precedentsloze wijze naar de keel gevlogen door een militaire machtscoalitie, die een miljoen-voudige overmacht representeert.
De FRY staat voor de taak zich tegen de agressie van deze overmacht te verdedigen. Verwoesting van haar staatkundige verband en haar fysieke voortbestaan als natie staan op het spel.

Vanuit haar perspectief voert de FRY een strijd op leven en dood, waarbij haar voortbestaan op het spel staat. Het gaat daarbij om een louter defensieve oorlog.

Onder dergelijke extreme omstandigheden van zelfverdediging, waarbij het voortbestaan van een staat zelf op het spel staat, is naar geldend recht inzake gewapende conflicten,veel geoorloofd. Ook wat betreft maatregelen naar de burgerbevolking toe.
Zo wilde het Internationaal Gerechtshof in zijn uitspraak van 8 juli 1996 over de (on)rechtmatigheid van het gebruik van kernwapens en het dreigen daarmee zelfs niet helemaal uitsluiten dat een dergelijke extreme omstandigheid waarin het voortbestaan van de staat zelf op het spel staat wellicht de <u>enige</u> omstandigheid waarin het gebruik van een kernwapen geoorloofd zou zijn.

In elk geval kan de FRY het zich, staande tegenover een dergelijke miljoen-voudige overmacht <u>van buitenaf</u>, zich niet permitteren ook nog te kampen te hebben met een separatistische beweging die van binnenuit aanvallen in de rug uitvoert.
De militaire noodzaak eist dan dat daar zo snel mogelijk en zo grondig mogelijk mee wordt afgerekend. Ook als dat maatregelen inhoudt die verstrekkende gevolgen hebben voor de burgerbevolking, die in principe bescherming ondervindt van het internationaal recht.
Zulke verstrekkende maatregelen naar de burgerbevolking toe worden vanuit de militaire noodzaak bovendien verder geïndiceerd, als elementen van deze burgerbevolking een vijfde colonne vormen, die een voortdurende bedreiging opleveren.

Onder deze omstandigheden is de FRY, ingevolge het internationale recht inzake gewapende conflicten, gerechtigd naar de burgerbevolking toe alle maatregelen te nemen die vanuit het oogpunt van militaire noodzaak genomen dienen te worden, mits deze niet in strijd komen met de Verdragen van Genève.

Zoals:

- opschorting van de rechtsbescherming van het Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd.

Zie artikel 5 :

Artikel 5

Indien, op het grondgebied van een Partij bij het conflict, deze Partij ernstige redenen heeft om een bepaald door dit Verdrag beschermd persoon te verdenken van handelingen, schadelijk voor de veiligheid van de Staat, of indien vaststaat, dat hij zodanige handelingen pleegt, zal deze persoon geen aanspraak kunnen maken op de rechten en voorrechten krachtens dit Verdrag, welke, indien hij deze zou genieten, nadeel zouden kunnen berokkenen aan de veiligheid van de Staat.

- evacuatie en gedwongen deportatie van personen en groepen van de burgerbevolking.

Zie artikel 49 :

Artikel 49

Gedwongen overbrenging van groepen of individuele personen, alsmede deportatie van beschermde personen van het bezette gebied naar het grondgebied van de bezettende Mogendheid dan wel naar dat van een andere al of niet bezette Staat, zijn verboden, welke de redenen daarvoor ook mogen zijn.

Niettemin mag de bezettende Mogendheid tot gehele of gedeeltelijke evacuatie van een bepaalde bezette streek overgaan, indien de veiligheid van de bevolking of dwingende militaire redenen zulks vereisen. Deze evacuaties mogen geen verplaatsing van beschermde personen buiten het bezette gebied medebrengen, tenzij het om materiële redenen onmogelijk is een zodanige verplaatsing te vermijden.

- internering van personen en groepen van de burgerbevolking.

Zie Afdeling IV van het Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd. De gehele Afdeling is aan deze mogelijkheid van internering gewijd :

AFDELING IV

Regelen betreffende de behandeling van geïnterneerden

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 79

De Partijen bij het conflict mogen beschermde personen uitsluitend interneren overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 41, 42, 43, 68 en 78.

Vast staat derhalve, ook naar de regels van het Verdrag van Genève, dat (delen van) de Albanees-Kosovaarse burgerbevolking in principe gedwongen gedeporteerd mogen worden, indien de militaire noodzaak daartoe aanleiding geeft.
Voor de militaire noodzaak van dit optreden, teneinde aanvallen in de rug te voorkomen, zijn de NAVO-agressors rechtstreeks verantwoordelijk.

Of de wijze waarop deze deportaties uit militaire noodzaak worden uitgevoerd zich in alle opzichten verdraagt met de internationale regelingen is kwestieus. Dit zal later moeten worden onderzocht en mogelijke schuldigen van overschrijding van regels zullen dan moeten worden gestraft.

Maar in principe zijn maatregelen van gedwongen deportatie en internering van burgers naar geldend oorlogsrecht geoorloofd, mits de militaire noodzaak daarom vraagt.

Er zijn voorts opnames van het platbranden van dorpen door het Joegoslavische leger of paramilitaire troepen.
Mag dat ?

Naar Nederlandse rechtsopvatting is ook dat in principe in oorlogstijd geoorloofd, als militaire noodzaak daartoe aanwezig is.

Nederlandse militairen die een bevel tot het platbranden van een Indonesisch dorp tijdens de politionele akties weigerden - er zijn tijdens de politionele akties door het Nederlandse leger duizenden dorpen platgebrand- wrden in eerste instantie door de Nederlandse Krijgsraad veroordeeld en vervolgens tot aan de Hoge Raad toe.
Zij hadden het dienstbevel om het dorp plat te branden moeten opvolgen, nu de militaire noodzaak daartoe door de bevelvoerend commandant was aangevoerd.
In het commentaar op het arrest van de Hoge Raad hierover werd dit zelfs verdedigd door prof. Röling, die nog deel heeft uitgemaakt van het Tribunaal van Tokio tot berechting van de Japanse oorlogsmisdadigers.

De platgebrande kampong van Pakisadji

Nederlandse militairen die weigerden in 1947 in Indonesië een kampong in brand te steken, veroorzaakten veel tumult: de affaire Pakisadji. Nu zijn de 'vergeten foto's' van de brandstichting opgedoken.

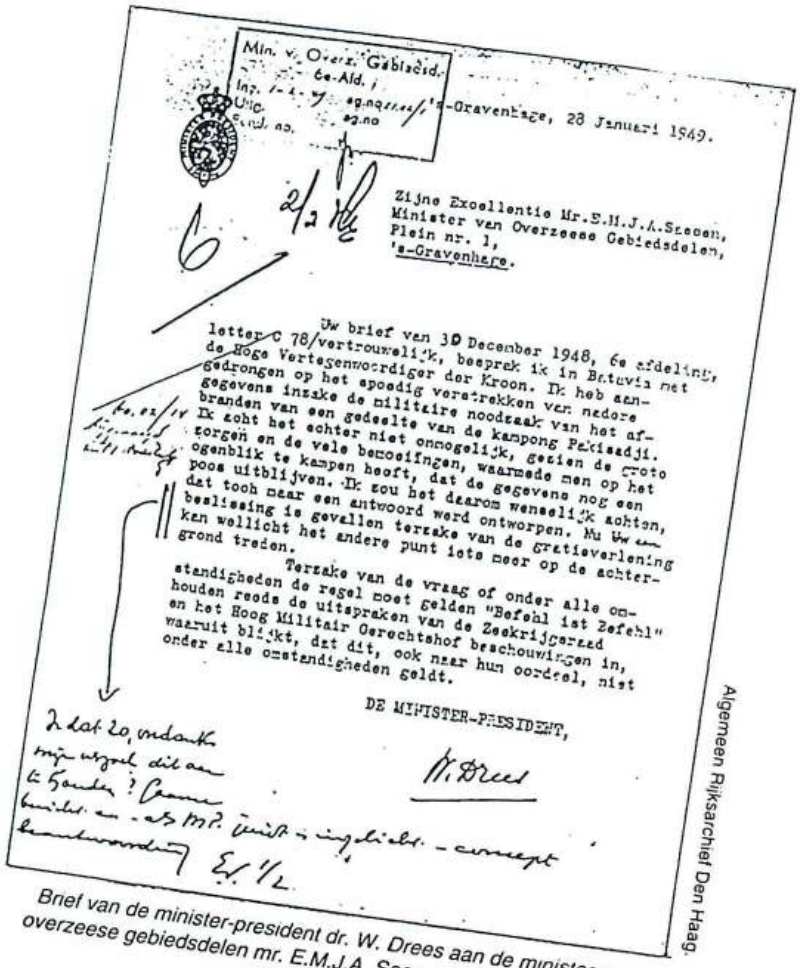
Een reeks van zeven niet eerder gepubliceerde foto's van Charles Breijer toont het resultaat van een geruchtmakende brandstichting op Oost-Java in augustus 1947. In die maand werd tijdens de tweede 'politionele actie' een kampong bij Pakisadji verwoest. De 'vergeten foto's', die nog nooit zijn gepubliceerd, zijn indertijd gemaakt door Charles Breijer. De foto's bevinden zich nu in het Nederlands Foto Archief in Rotterdam.
Charles Breijer trad in februari 1947 als cameraman in dienst bij het regeringsfilmbedrijf Multifilm te Batavia. Hij werd ingezet bij camerawerk en nieuwsgaring ten behoeve van de bioscoopjournaals in de serie Wordende Wereld. Naast zijn filmwerk maakte hij in het voormalige Nederlands-Indië ook foto's.

In die tijd had hij weinig gelegenheid zijn Indische foto's aan de Nederlandse media aan te bieden. Pas drie jaar later, in 1950, toen hij tijdelijk naar Nederland terugkeerde, heeft hij zijn Indië-fotomateriaal afgedrukt. Met een selectie van vijftig foto's ging hij langs de redacties van verschillende bladen. Ze hadden echter geen interesse meer voor dit beeldmateriaal. Indië was reeds verloren. Men wilde zoveel mogelijk deze pijnlijke koloniale kwestie vergeten.

Bezwaren

De Pakisadji-affaire deed indertijd in Nederland veel stof opwaaien, omdat het een kwestie betrof waarbij de hoofdpersonen balanceerden tussen loyaliteit en landverraad. Het betrof de veroordeling tot gevangenisstraf wegens insubordinatie van een drietal mariniers van christelijken huize. Ze hadden op grond van godsdienstige en morele bezwaren het bevel geweigerd op 11 augustus 1947, een week na de beëindiging van de eerste politionele actie, een deel van de kampong Soetodjajan, vlakbij Pakisadji gelegen ten zuiden van de stad Malang in Oost-Java, in brand te steken. Deze mariniers zagen dit als represaille tegen de onschuldige burgerbevolking.
Van Pakisadji via Kendalpajak naar Malang (Oost-Java) liep een belangrijke bevoorradingsroute van het Nederlandse leger. Deze verbindingsweg liep dichtbij de kampong Soetodjajan. Herhaaldelijk was

HN 26 augustus 1995

Min. v. Overz. Gebiedsd.
6e-Afd.
Ing. 1-4-'49
Uitg.
Encl. no.
eg.no
eg.no

's-Gravenhage, 28 Januari 1949.

Zijne Excellentie Mr.E.M.J.A.Sassen,
Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
Plein nr. 1,
's-Gravenhage.

Uw brief van 30 December 1948, 6e afdeling, letter C 78/vertrouwelijk, bespreek ik in Batavia met de Hoge Vertegenwoordiger der Kroon. Ik heb aangedrongen op het spoedig verstrekken van nadere gegevens inzake de militaire noodzaak van het afbranden van een gedeelte van de kampong Pakisadji. Ik acht het echter niet onmogelijk, gezien de grote zorgen en de vele bezoeiingen, waarmede men op het ogenblik te kampen heeft, dat de gegevens nog een poos uitblijven. Ik zou het daarom wenselijk achten, dat toch naar een antwoord werd ontworpen. Nu Uw een beslissing is gevallen terzake van de gratieverlening ken wellicht het andere punt iets meer op de achtergrond treden.

Terzake van de vraag of onder alle omstandigheden de regel moet gelden "Befehl ist Befehl" houden reeds de uitspraken van de Zeekrijgsraad en het Hoog Militair Gerechtshof beschouwingen in, waaruit blijkt, dat dit, ook naar hun oordeel, niet onder alle omstandigheden geldt.

DE MINISTER-PRESIDENT,

W. Drees

Algemeen Rijksarchief Den Haag.

Brief van de minister-president dr. W. Drees aan de minister van overzeese gebiedsdelen mr. E.M.J.A. Sassen van 28 januari 1949.

dit weggedeelte door de Indonesische nationalisten onder vuur genomen en door landmijnen onveilig gemaakt. Op 10 augustus waren een militaire vrachtauto en een jeep op een mijn gereden, waardoor een officier zwaar gewond was geraakt. Naar aanleiding van dit incident besloot de compagniescommandant opdracht te geven de kampong Soetodjajan 'te sweepen en daarna een bepaald nauwkeurig aangegeven strook van deze kampong, circa 500 meter lang en 200 meter breed te neutraliseren, d.w.z. onbewoonbaar te maken door af te branden.'
Op 11 augustus 1947 moest de pelotonscommandant, de jonge luitenant Herklots (26), van de militaire post Pakisadji met een peloton mariniers dit bevel uitvoeren. Het was de eerste keer dat deze eenheid zo'n taak moest verrichten. Twee beroepsonderofficieren en een oorlogsvrijwilliger – ze waren respectievelijk gereformeerd en doopsgezind – weigerden het bevel om na evacuatie van de bevolking een gedeelte van de kampong in brand te steken.

De 33-jarige ongehoorzame sergeant was niet bereid vrouwen en kinderen uit hun huizen te zetten. Hij wilde geen brandstichter zijn. Deze beroepsmilitair had een uitstekende staat van dienst en had

volksvertegenwoordiging die met gretigheid deze ontbindende kiem in het leger tracht te cultiveren. We laten hierbij buiten beschouwing, dat deze vraag expres met het Duitse idioom is ingekleed om op demagogische wijze het publiek tegen de militaire macht in Indië in te nemen; we slaan er evenmin acht op, dat de vraag juist wordt gesteld door lieden, die tientallen van jaren de theorie van het gebroken geweertje hebben gehuldigd en toegepast.
De ministers zullen thans een antwoord hebben te geven over de vraag of een Nederlandse soldaat de bevelen van zijn meerderen heeft op te volgen. Welnu, in verband met de meer dan waanzinnige consequenties, waarvan wij boven spraken, zal het antwoord moeten luiden: ja... De minister tone moed.'

Zware straffen

De KVP-minister mr. J.H. van Maarseveen van overzeese gebiedsdelen, de opvolger van Sassen, stelde dat onder uitzonderlijke omstandigheden uitvoering van een dienstbevel mag en moet worden geweigerd, wanneer dit bevel duidelijk in strijd is met het Nederlands recht of het volkenrecht. Bij twijfel heeft de gehoorzaamheidsplicht prioriteit en is de militair die zonder voldoende grond gehoorzaamheid weigert niet gevrijwaard tegen een strafrechtelijke veroordeling.
Van Maarseveen sprak geen oordeel uit of het platbranden van de kampong uit militair oogpunt noodzakelijk was. Hij verwees naar het inzicht van de militaire autoriteiten (onder wie leger-generaal Spoor) en de in de rechtszaak betrokken militair-rechtelijke colleges, die deze vraag bevestigend hadden beantwoord.
Bij de PvdA-minister-president dr. W. Drees bestond hierover nog steeds twijfel. Dat bleek uit zijn dringende verzoek aan de Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon, dr. L.J.M. Beel in Indonesië, hem spoedig nadere gegevens inzake de militaire noodzaak van het afbranden van een gedeelte van de kampong bij Pakisadji te verstrekken.
De CHU-minister van marine, mr. W.F. Schokking, daarentegen meende dat de militaire noodzaak wel degelijk uit de processtukken kon worden afgeleid. Hij schreef aan zijn KVP-collega, de minister van justitie: 'Ik ben van mening, dat deze militairen in deze te onpas gewetensbezwaren hebben aangevoerd... Duidelijk voor ieder zal zijn, dat de discipline gaat wankelen, of liever flakkert als een kaarslicht op de tocht, indien in een geval als het onderhavige de houding van de militairen gehonoreerd zou worden. Zij hebben gedwaald en zijn daarom terecht veroordeeld.'
Toch vond minister Schokking van marine de strafmaat te zwaar. Hij deed onverwachts een voorstel tot het verlenen van gratie, dat uiteindelijk ook werd verleend. Het slot van de zaak was dat de twee zwaarst gestraften eind december 1948 in vrijheid werden gesteld. De oorlogsvrijwilliger had zijn straf toen al uitgezeten. Bij wijze van gratie werd voor alle drie het ontslag uit de militaire dienst alsnog ongedaan gemaakt.

Louis Zweers

Het afgebrande gedeelte van de kampong Soetodjajan bij Pakisadji.

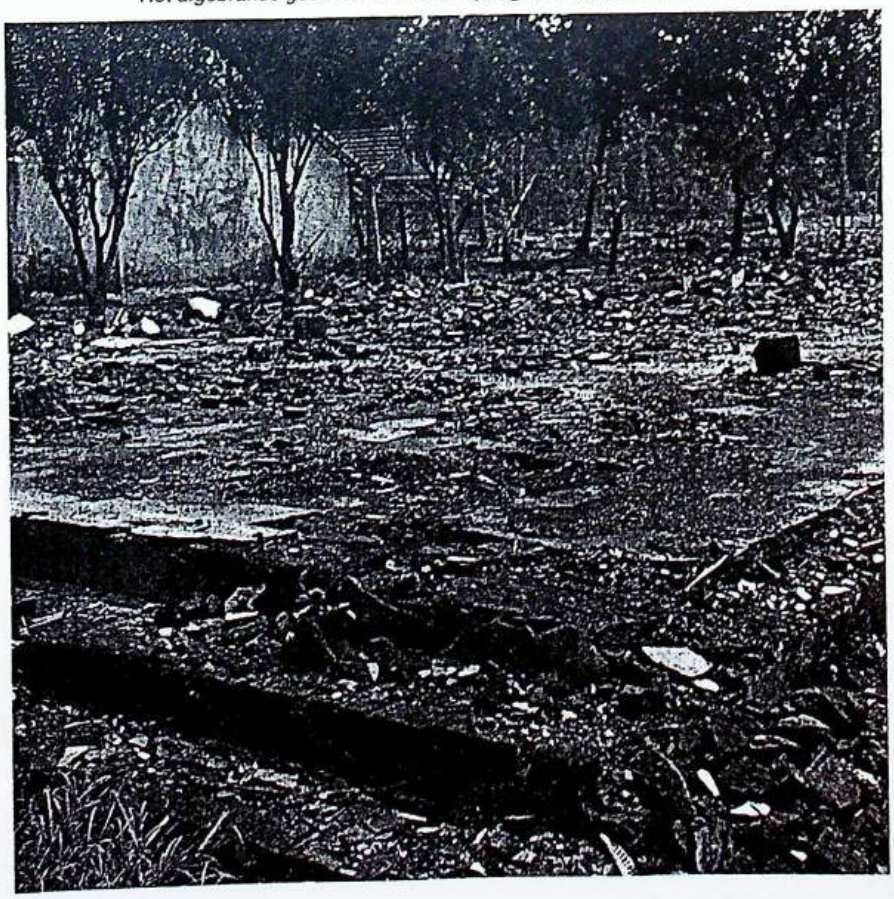

Foto Charles Breijer/NFA.

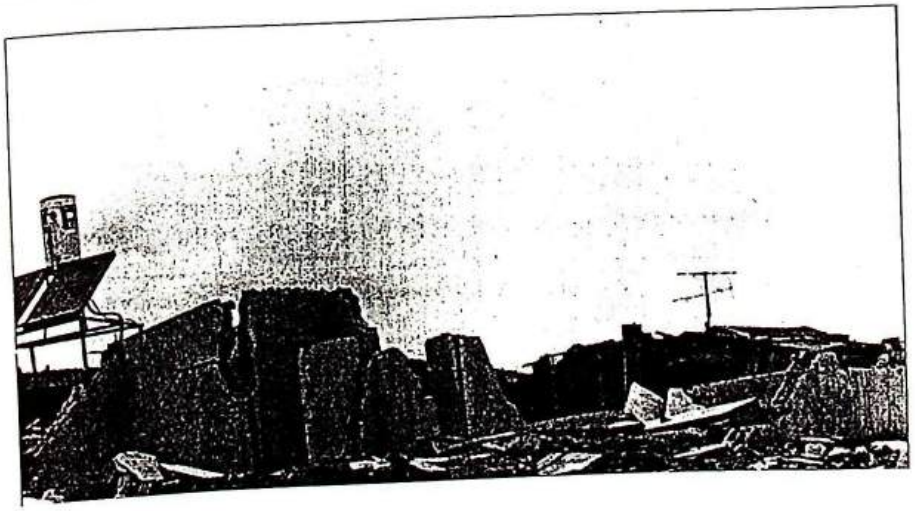
Ook het Israëlische Hooggerechtshof verdedigt stelselmatig het verwoesten van huizen van Palestijnen in bezet gebied door het Israëlische leger. De afgelopen jaren zijn zo duizenden huizen van Palestijnen door het Israelische leger verwoest vanwege "de militaire noodzaak". Protesten hiertegen van de westerse emotie-industrie blijven uit.

"Twijfel er nooit aan dat een kleine groep van gemotiveerde, geëngageerde mensen de wereld kan veranderen," zo luidt het devies van het *Israeli Committee Against House Demolitions*. Deze organisatie coördineert de protesten tegen het vernietigen van Palestijnse woningen door de Israelische autoriteiten. In een 'goed nieuws' nieuwsbrief meldt het comité eindelijk een aantal positieve ontwikkelingen.

bewerking **Bart Nooy**

Ondanks het feit dat de vernietiging van Palestijnse woningen door het Israelische leger doorgaat, is er op dit front toch ook goed nieuws te melden. Al lange tijd roept het *Israeli Committee Against House Demolitions (ICAHD)* het publiek op – zowel Israelisch als internationaal – tegen deze schending van de mensenrechten te protesteren. Alhoewel het moeilijk is een direct verband te leggen tussen protesten en een verandering in beleid van de Israelische overheid, is er reden om aan te nemen dat de autoriteiten, onder druk van de publieke opinie, gas terug hebben genomen. Zo meldt ICAHD ons:

* De Amerikaans minister van Buitenlandse Zaken, Madeline Albright, ontvangt meer e-mails in verband met het vernietigen van woningen, dan van enig ander onderwerp betreffende het Midden-Oosten. Het zelfde geldt waarschijnlijk voor het kantoor van Clinton.
* De Amerikaanse president, Bill Clinton, neemt de zaak zo hoog op dat hij gewaarschuwd heeft het onderwerp hoog op de agenda te zetten en verdere druk op Israel uit te oefenen als Netanyahoe niet snel voortgang maakt met de uitvoering van de Oslo-akkoorden.
* Tijdens een ontmoeting met leden van het *Israeli Committee Against House Demolitions* heeft Avigdor Kahalani, minister van Binnenlandse Veiligheid, er over geklaagd dat hij "te veel" post ontvangt over het vernietigen van woningen. Ook een hoge ambtenaar van de 'Civil Administration' – verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid in zake het vernietigen van woningen - klaagde hierover.
* Eind augustus 1998 verklaarde de 'Civil Administration' dat 2.000 woningen van de lijst van te vernietigen woningen zouden worden geschrapt. Later werd dit getal echter wel teruggebracht tot 700.
* Een ambtenaar van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken vertelde leden van ICAHD dat het Ministerie furieus is over de sloopplannen van de Israelische overheid. Zij verklaarde dat "er geen ander onderwerp was waar het Ministerie zich zo boos over maakte als dit onderwerp." Zij voegde eraan toe dat het Ministerie ook heeft verzocht de situatie ter plekke te mogen 'observeren'.
* Een hoge officier van het Amerikaanse consulaat in Jeruzalem heeft gevraagd aanwezig te mogen zijn bij een hoorzitting van de 'Civil Administration' over een gezin dat in beroep is gegaan tegen een vernietigingsbevel van hun huis.
* De Europese Delegatie in Israel wil door de Israelische autoriteiten op de hoogte worden gehouden van de vernietigingsplannen van woningen, opdat zij de activiteiten kan observeren.
* Het aantal vernietigde woningen is van 233 (1997) tot 147 in 1998 gezakt. Wel lijkt er de laatste tijd weer een toename te zijn.

Uiteraard is er nog zeer veel werk te doen, ondanks de vorderingen van de afgelopen tijd. Dat er verbeteringen zijn dankt het ICAHD mede aan de druk van buitenaf op de Israelische autoriteiten, via alle brieven en e-mails aan de autoriteiten, de krantenartikelen en de ingezonden brieven die worden gepubliceerd.

The Permanent Commission
with regard to the (Dutch)
War Crimes in Yugoslavia
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
E-mail: ~~officeaglobalreflexion.org~~ N.H.VAN-HOLST@freeler.NL

october 1999

THE FIRST LEGAL ACTION OF THE PC

To take legal proceedings and claim damages for the victims and their surviving relatives of the bombardment of the RTS-studio's in Belgrade.
In this process before the domestic court in The Hague not only the State of The Netherlands will be summoned, but also Prime Minister Kok, Minister of Defense de Grave and Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen of The Netherlands , the leaders of the most political parties in the Dutch Parliament, the highest Dutch commanding officers and the Dutch military executives directly involved wih the criminal actions against the FRY, they all directly as a person.

The victims of this war crime in Belgrade against the RTS-studio's will be invited to submit their claims.

MOTIVATION FOR THIS CHOICE

The intentional character of this beastly and cowardly act of aggression is an established fact.
Nobody could argue that is was a mistake or a "bad shot", or only "collateral damage".
Moreover, this blatant act of terrorism is openly cheered by the Dutch Prime Minister Kok and the Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen.
This strenghens their personal joint liability.
Therefore it is from a legal point of view the strongest case conceivable.

Furthermore it is exactly this case that offers side advantages.

First it is just this NATO killing party that is most controversial, even under the supporters of this NATO-aggression.
By no way it is tenable that the RTS-studio's were a military target in the sense of international law.

Besides this attack is not enjoyed by the international press. Maybe reason for them to cover this specific process more then any other similar process.

But stil more important is the opportunity that this specific process will present to expose the anti-Serbian smear campaign and lies.
The **official** argument for demolishing the RTS-buildings was always that the Serbian Television wich hunted the Albanians and called up for ethnic cleansing in Kosovo.

But we can easely proof that this was absolutely out of the question. Because members of the PC-board have recorded all RTS-broadcastings during the whole period of NATO-aggression as far as possible. And there is not a crap of evidence of rousing any anti-Albanian popular feelings by RTS-broadcastings.
On the contrary, all the time during this NATO-agression RTS continued broadcastings also in Albanian language.

Because Prime Minister Kok and Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen always did try to justify this NATO-act of terrorism against the RTS-studio's with an appeal on this so called evoking for ethnic cleansing by RTS, this evidence we have got give us the opportunity to summon this two war criminals to appear also <u>personal</u> in court in a kind of pre-proceedings to testify about their - untenable - claims about witch hunting by RTS for ethnic cleansing in Kosovo.
This also would give good publicity to this case.

The PC in The Netherlands

the Permanent Commission
with regard to the (Dutch)
War Crimes in Yugoslavia (PC)
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
E - m a i l :
office@globalreflexion.org

october 1999

APPEAL

TO ALL PEOPLE INTERESTED IN LEGAL ACTION FOR NATO'S

WAR CRIMES IN YUGOSLAVIA

Paper meant for all confirmed believers
for the necessity of legal action to bring
justice and to acquire financial compensation
for the victims of NATO-war crimes in the FRY

Dear Friends,

The crimes against peace and war crimes, committed by NATO, must be brought to international Tribunals in the first place.

But that cannot be final !

Also must be done a real working towards the result that the instigators of the devastations get stuck financially as much as possible with the damages they caused to the victims of their crimes.

That means it must be organised that the victims of NATO's agression in Yugoslavia are going tot get the opportunity - with our help - to submit damage claims to the domestic courts of the separate NATO-countries.

In the Netherlands a take off soon will be made.
For that purpose a foundation is set up, named the Permanent Commission with regard to the (Dutch) War Crimes in Yugoslavia, shortly the PC.
This foundation intend to organize a soon opportunity for the victims of NATO-aggression to submit their damage claims tot the competent court in the Netherlands. With the help and mediation of the PC. Funds must be raised for the costs of the proceedings.

In this proceedings not only the State of the Netherlands will be sued for damages, but also the Dutch Ministers responsible, Prime Minister Kok, Minister of Defense de Grave en Minister of Foreigh Affairs Van Aartsen, as well as the highest Dutch military commanders in charge, all personally.

The legal base for this proceedings for domestic courts is tort.

The legal principles with regard to this proceedings are:

1. The damages originating from the crimes against peace and war crimes committed by NATO-forces, are in the sense of civil law torts. So the victims of this crimes have a right for full compensation, feasible before the domestic court of al NATO-countries.

2. The legal systems in all NATO-countries recognize, in one way of another,the principle of liability for actions by tort. Therefore proceedings of Yugoslavian victims for compensation on the base of tort in all NATO-countries are possible.

3. The State of The Netherlands is, like all other NATO-States, directly and per head for the whole, liable for all damage inflicted by NATO in Yugoslavia.
This unrestricted liability of each Nato-State for all damages inflicted by NATO as a whole as an outcome of the principle according international law that, whereas the NATO-States have acted together, the responsibily for this joint actions is fully falling to each separate participating State.

4. According to the principles of Neurenberg, not only the States of NATO are directly and per head liable for all damages inflicted by this crimes against peace and this war crimes, but also it is a matter of personal legal liability and responsibility for each head of state, minister, member of parliament and military commander that has played a role in this crimes and each military executive that has participated directly in the NATO-bombardments.
They all are directly and personal jointly liable and responsible according to criminal law, just because the acts committed are crimes against peace and war crimes.
And accordingly, jointly liable in accordance with civil law because of tort.

So the way to court for all Yugoslavian damage claims is open all over the NATO-countries.
We only have to organise it. For the sake of justice. And to demonstrate that war crimes do not pay, even if they are committed by the most powerfuls on earth.

The PC in The Netherlands

The Permanent Commission (PC) concerning (Dutch) War Crimes in Yugoslavia
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands tel. 0031306956867 fax. 0031206151120 E-mail: office@globalreflexion.org

October 1999

APPEAL

TO ALL PEOPLE INTERESTED IN LEGAL ACTION ON NATO's WAR CRIMES IN YUGOSLAVIA

To all people supporting legal action to bring justice and to acquire financial compensation for the victims of NATO war crimes in the FRY

Dear Friends,

First, the crimes against peace and war crimes, committed by NATO, must be tried at international tribunals.

But that is not enough!

We also must really work in order that the instigators of the devastation are faced with financial consequences as much as possible for the damage they caused to the victims of their crimes.

That means it must be organized that the victims of NATO's aggression in Yugoslavia are going tot get the opportunity
- with our help - to submit damage claims to the domestic courts of the individual NATO countries.

In the Netherlands, we will begin soon.
For that purpose, a foundation is set up, called the Permanent Commission concerning (Dutch) War Crimes in Yugoslavia, (acronym: PC).
This foundation intends to organize soon an opportunity for the victims of NATO aggression to submit their damage claims to the court concerned in the Netherlands, with the help and mediation of the PC. Funds must be raised for the costs of the proceedings.
In these proceedings not only the State of the Netherlands will be sued for damages, but also the Dutch Ministers responsible, Prime Minister Kok, Minister of Defense De Grave and Minister of Foreign Affairs Van Aartsen, as well as the highest Dutch military commanders in charge, all personally.

The legal base for these proceedings for domestic courts is tort.

The legal principles with regard to these proceedings are:

1. The damages originating from the crimes against peace and war crimes committed by NATO forces, are civil law torts. So, the victims of these crimes have a right to full compensation,

feasible before the domestic courts of all NATO countries.

2. The legal systems in all NATO countries recognize, in one way of another, the principle of liability for actions by tort. Therefore proceedings of Yugoslavian victims for compensation on the base of tort in all NATO countries are possible.

3. The State of The Netherlands is, like all other NATO States, directly liable for all damage inflicted by NATO in Yugoslavia.
This unrestricted liability of each NATO State for all damages inflicted by NATO as a whole as an outcome of the principle, according to international law, that, whereas the NATO States have acted jointly, the responsibility for these joint actions is fully falling to each separate participating State.

4. According to the principles of Nuremberg, not only the States of NATO are directly and per head liable for all damages inflicted by these crimes against peace and these war crimes, but also it is a matter of personal legal liability and responsibility for each head of state, minister, member of parliament, and military commander who has played a role in these crimes and each military executive that has participated directly in the NATO bombings.
They all are directly and personally jointly liable and responsible according to criminal law, just because the acts committed are crimes against peace and war crimes.
And accordingly, jointly liable in accordance with civil law because of tort.

5. So the way to court for all Yugoslavian damage claims is open all over the NATO countries. We only have to organize it for the sake of justice. And to demonstrate that war crimes do not pay, even if they are committed by the most powerful on earth.

The PC in the Netherlands

Nico Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST
tel. 030-6956867

Aan u als aktief tegenstander van
de NAVO-agressie tegen Joegoslavië

13 oktober 1999

Gewaardeerde bondgenoot/bondgenote in de strijd,

Eén van de vragen waar we na de NAVO-agressie tegen Joegoslavië voor staan, is de vraag: kunnen we deze verbijsterende misdrijven tegen de vrede en oorlogsmisdrijven, die, formeel althans, mede in onze naam zijn begaan, verder ongemoeid laten?

Ik vind van niet, en ik verwacht dat u er ook zo over denkt.
We kunnen niet toestaan dat de Nederlandse Staat, waar we deel van uitmaken, en de Nederlandse politici en militairen die rechtstreekse (mede)verantwoordelijkheid dragen voor deze schendingen van het oorlogsrecht en van de mensenrechten, daar zonder meer mee wegkomen.
Dat zou betekenen dat deze grove misdadigheid zich ongestraft in het hart van de maatschappij gevestigd zou hebben.

Zelfcorrigerend vermogen is van de Staat en zijn instellingen hier niet te verwachten. Daarom zullen we als burgers zelf moeten optreden. Om aan alle verantwoordelijke politici en militairen duidelijk te maken dat ze er zo niet vanaf komen.

Misdrijven tegen de vrede en oorlogsmisdrijven behoren tot de misdrijven van de zwaarste categorie en verjaren dan ook nooit.
Volgens de normen van Neurenberg zijn en blijven al degenen die daarbij op enigerlei wijze betrokken zijn geweest bovendien <u>persoonlijk verantwoordelijk</u> en <u>individueel aansprakelijk</u> voor deze misdrijven en hun gevolgen.

Die unieke verworvenheid van de anti-fascistische strijd dienen we in ere te houden en thans op deze nieuwe oorlogsmisdadigers te richten.
Want dat biedt de gelegenheid de verantwoordelijke (Nederlandse) politici en militairen aansprakelijk te stellen voor de door hen gepleegde misdaden.

De Joegoslavische slachtoffers kunnen dat niet zelf. Wij zijn daarvoor in een veel betere positie en bovendien zijn het **onze** politici en **onze** militairen die dat zogenaamd **namens ons** hebben gedaan.
Het is nu hoog tijd om in dit verband tot passende stappen te komen en de vraag aan u is of u mee wilt doen.

Opgericht zal worden een stichting met als naam **de Permanente Commissie inzake Nederlandse Oorlogsmisdrijven in Joegoslavië**, afgekort tot **PC**.
Die zal de taak op zich nemen om processen tot schadevergoeding voor de door de NAVO-agressie getroffen Joegoslavische burgers en instellingen te gaan voeren en om voortdurend te blijven streven naar vervolging en berechting van de hoogst verantwoordelijke politici, militairen en NAVO-functionarissen.
En dit niet zo maar even voor een korte tijd. **Maar tot in lengte van dagen.**

Om die continuiteit te waarborgen, is de vorming van een stichting noodzakelijk. De oprichting van zo'n rechtspersoon is bovendien nodig om de noodzakelijke bevoegdheid te krijgen om voor de rechter op te treden.

Het woord "permanent" in de naamgeving van de PC brengt de bedoelde continuiteit ook tot uitdrukking.
Het motto zal moeten zijn: de gerechtvaardigde schadeclaims van de Joegoslavische slachtoffers zullen de verantwoordelijke politici en militairen nog achtervolgen **lang nadat hun politieke of militaire carrière beëindigd zal zijn.**

Als eerste zaak is gekozen voor een proces tot schadevergoeding namens de slachtoffers van het laffe bombardement op de RTS-studio's in Belgrado.
Dit omdat het de juridisch sterkst denkbare zaak is en omdat deze aanval op een zo onmiskenbaar niet-militair doel door Kok en zijn kornuiten van harte is toegejuicht.
Op dit moment wordt er al aan gewerkt om met de slachtoffers en hun nabestaanden kontakt te leggen.

De vraag aan u is of u mee wilt doen met de Permanente Commissie, als bestuurslid.
De bedoeling is dat er een zo breed mogelijk bestuur komt van maximaal 12 personen.
Doet u mee als bestuurslid, dan is dat mogelijk met verschillende gradaties van aktiviteit: van uitsluitend **formeel** bestuurslid, alleen als vlag dus om de lading mede te dekken, tot **aktief meewerkend** en **meedenkend** kern-bestuurslid.
U heeft dus de keus als u meedoet.

Over de opzet en eerste te ondernemen aktiviteit is verder al iets op papier gezet, dat u hierbij ontvangt.

Vrijdag 29 oktober a.s. zal de officiële oprichtingsavond van de nieuwe stichting worden gehouden en u wordt hiervoor van harte uitgenodigd. Plaats: Centrum Internationale Samenwerking - Sloterkade 20 Amsterdam. Aanvang: 20.00 uur.

Mocht u niet kunnen komen en toch mee willen doen met de PC, wilt u dan de bon hieronder invullen en naar mij op bovenstaand adres opsturen ?

O ja, en dan tot slot nog een vraag aan ieder van u: kent u mensen die ook heftig tegenstander waren van de NAVO-agressie tegen Joegoslavië en die wellicht zouden willen meedoen als bestuurslid van de PC, wilt u hen dat dan vooral vragen, en wel zo spoedig mogelijk?

Ik wil meedoen als bestuurslid van de PC, maar kan niet komen op de 29ste oktober.

Naam.....
Adres.....
Postcode en Woonplaats.....
Telefoonnummers:.....
Fax/e-mail:.....

a: eerste

Balkan Vredescoalitie
Sloterkade 20
Amsterdam

12 april 2000

NOTITIE M.B.T. ONDERHOUD MET VASTE KAMERCOMMISSIE BUIZA

Er is momenteel veel te doen over de effectiviteit van sancties en boycotmaatregelen.
Daarbij wordt voornamelijk het acccent gelegd op vragen van doelmatigheid: bereiken de maatregelen het gestelde doel ?

De discussie over de gevolgen voor de bevolkingen van de landen waartegen sancties zijn getroffen, is daarbij slechts secundair.

Pregnant speelt een en ander bij de discussie over de boycot van Irak en Joegoslavië.

Primair behoort de discussie echter te gaan over dit laatste aspect, met name in het licht van de rechtmatigheid van de gevolgen voor de bevolkingen van het land waartegen boycotmaatregelen worden gehanteerd.

Sancties en boycot-maatreglen kunnen namelijk leiden tot aantasting van de sociale, economische en culturele rechten van de bevolkingen van de betrokken landen.

Aantasting van deze ESC-rechten betekent aantasting van hun mensenrechten.

Het is een vast uitgangspunt van Nederlands buitenlands beleid dat ESC-rechten op volstrekt gelijk niveau staan als de andere mensen-rechten, de BuPo-rechten.

Dit wordt nog eens tot uitdrukking gebracht in het rapport van de AIV inzake 'het functioneren van de VN-Commissie voor de rechten van de mens' van september 1999:

blz. 28, samenvatting en aanbevelingen:

> "- De Commissie is, ook in de toekomst, hét forum om een nadere uitwerking te geven aan het beginsel van de ondeelbaarheid en onderlinge afhankelijkheid van alle rechten van de mens. Nederland dient derhalve in de Commissie op actieve wijze betrokken te zijn respectievelijk te blijven bij de totstandkoming van operationeel geformuleerde resoluties op het terrein van ESC-rechten, waarin onder meer concrete schendingen aamn de orde worden gesteld en waarin aanbevelingen worden geformuleerd voor de praktische realisatie van ESC-rechten. Zo kan een constructieve bijdrage worden geleverd aan een steeds verdere substantiële en procedurele versterking van ESC-rechten, die ertoe leidt dat het uitgangspunt van ondeelbaarheid, onderlinge afhanelijkheid en gelijkwaardigheid van BuPo-rechten en ESC-rechten meer en meer praktijk wordt. "

de Permanente Commissie inzake
(Nederlandse) oorlogsmisdrijven
in Joegoslavië
Couwenhoven 5205
3703 ER Zeist
Nederland
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
e-mail: despot@wishmail.net

NOVEMBER 1999 MANIFEST

Dit is een oproep bestemd voor de slachtoffers van de NAVO-agressie in Joegoslavië.

Wij zoeken contact met de mensen in Servië en in de rest van Joegoslavië, die slachtoffer zijn geworden van de NAVO-bombardementen op Joegoslavië.
En ook met organisaties en instellingen die deze slachtoffers vertegenwoordigen.

Wie zijn wij ?

Wij zijn een organisatie van mensen uit Nederland van Nederlandse en Joegoslavische afkomst, die voor Joegoslavische burgers die het slachtoffer zijn geworden van de NAVO-agressie een aantal processen wil gaan voeren om voor hen schadevergoeding te verkrijgen.
De organisatie die daarvoor is opgericht heet **de Permanente Commissie inzake (Nederlandse) oorlogsmisdrijven in Joegoslavië**.

Ons meeleven gaat uit naar de slachtoffers

Maar voordat we een nadere uitleg geven, eerst nog dit.
Deze oproep komt uit Nederland, een NAVO-land dat medeplichtig is aan de enorme schade die Joegoslavië, en vooral Servië, is toegebracht.
We kunnen ons voorstellen dat u in alles wat uit zo'n NAVO-land komt weinig vertrouwen heeft.

Eerst en voor alles willen wij u dan ook laten weten dat wij ons diep schamen voor de misdaden die die ook door Nederland jegens Joegoslavië en het Joegoslavische volk zijn begaan. Vooral de Servische natie en het Servische volk zijn daarvan op afschuwelijke wijze het slachtoffer.

Nederland heeft er intensief aan meegewerkt dat Joegoslavië, een land dat nimmer agressief is geweest tegen welk ander land dan ook, door NAVO-bombardementen werd geruineerd.
Een land en een volk dat eeuwenlang een heldhaftige rol heeft gespeeld op de zuidoost-flank van Europa, is door deze NAVO-landen naar verhouding zelfs nog meer schade toegebracht dan

door de Duitse nazi's in de Tweede Wereldoorlog, zo hebben we vernomen.

Met afschuw hebben we er kennis van genomen dat miljoenen mensen in Joegoslavië als gevolg van dit beestachtige optreden van ook Nederland hun werk, hun inkomen en hun bestaansmiddelen hebben verloren en een zeer zware en onzekere toekomst tegemoet gaan.

Wij zijn ook bijzonder geschokt door de vele slachtoffers, doden en gewonden, die de verschrikkelijke NAVO-bombardementen hebben geëist onder de Joegoslavische bevolking.
Wij willen hierbij ons medeleven tot uitdrukking brengen met al deze slachtoffers, hun gezinsleden, familieleden en nabestaanden.

Wij zijn diep doordrongen van de misdadigheid van de laffe vernietigingsaanvallen op alles wat door generaties Joegoslaven is opgebouwd aan economie en welvaart.

Een sprekende minderheid

Maar wie zij "wij" ?
Helaas zijn we maar een kleine minderheid in Nederland. En ook in de andere NAVO-landen zijn degenen die er net zo over denken als wij maar een kleine minderheid.

De meerderheid in Nederland, en ook in de overige NAVO-landen, denkt er helaas heel anders over. Die is door de voortdurende anti-Servische propaganda van de pers, de televisie en de politici misleid tot een uitgesproken anti-Servische houding.

Duidelijk is in elk geval hiermee bewezen: zo iets als een vrije pers bestaat in de NAVO-landen niet, geloof daar nooit een woord van ! Alle media en alle kranten in de westerse landen staan volledig ten dienste van de leugencampagnes die worden gevoerd om het Joegoslavische volk in een kwaad daglicht te stellen.
En ons tegengeluid wordt zoveel mogelijk doodgezwegen.

We vormen dus een minderheid onder de Nederlandse bevolking.
Maar dat wil niet zeggen dat we zwijgen.
We beschouwen het als onze plicht om ons met kracht te verzetten tegen de misdaden die, ook door Nederland, tegen het Joegoslavische volk worden gepleegd.

De eis van herstelbetalingen

Een van de eisen die we met kracht willen ondersteunen, is de eis van herstelbetalingen aan Joegoslavië en aan de Joegoslavische bevolking.
We realiseren ons heel goed dat alle geld van de wereld het aangedane leed nog niet zou kunnen wegnemen, maar een financiële schadevergoeding zou toch wellicht enige genoegdoening kunnen verschaffen en het leven voor de slachtoffers wat draaglijker kunnnen maken.

Ook om voortdurend op deze eis te kunnen blijven hameren, is **de Permanente Commissie inzake (Nederlandse) oorlogsmisdrijven in Joegoslavië** opgericht, afgekort tot: **de PC.**
Die zal de komende jaren steeds van de Nederlandse regering blijven eisen - een eis die ook in de andere NAVO-landen gesteld moet worden - dat de NAVO-landen aan Joegoslavë hulp moeten bieden bij de wederopbouw in de vorm van herstelbetalingen.

De PC wil alvast beginnen met herstelbetalingen voor de rechter af te dwingen

Het ziet er niet naar uit dat de regeringen van de NAVO-landen er spoedig toe gebracht zullen kunnen worden om tot herstelbetalingen over te gaan.
Integendeel, de NAVO-landen proberen nu zelfs Joegoslavië regelrecht in en burgeroorlog te storten door sommige steden wel en andere geen brandstofhulp te geven.

Daarom zullen we er niet op wachten tot de NAVO-staten met schadevergoeding over de brug komen, maar zullen we er zelf mee beginnen om processen te gaan voeren.
Processen waarin namens de slachtoffers van de bombardementen schadevergoeding wordt geëist.
De slachtoffers van de NAVO-agressie hebben daar duidelijk recht op.

Het recht op vergoeding van de schade als gevolg van oorlogsmisdrijven

Want al hebben we in de NAVO-landen **de publieke opinie** tegen, **het recht** staat in principe aan onze kant.
Door de NAVO-agressie is het internationale recht zwaar geschonden.
Door een soeverein land als Joegoslavië aan te vallen pleegden de NAVO-landen een misdrijf tegen de vrede en hebben zij zich vervolgens schuldig gemaakt aan een eindeloze reeks oorlogsmisdrijven.
Die oorlogsmisdrijven kunnen niet onbeantwoord blijven.

Na de Tweede Wereldoorlog zijn heel wat verantwoordelijke Duitse Nazi's door het Tribunal van Neurenberg veroordeeld voor hun oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de vrede.
Zij werden ook persoonlijk aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van hun misdrijven.

Zo willen wij ook de oorlogsmisdadigers van de NAVO-landen verantwoordelijk stellen voor hun misdaden.
We willen de NAVO-staten, maar ook de verantwoordelijke politici en militairen aansprakelijk stellen voor de aangerichte schade.
Namens de slachtoffers.

De PC zal hiermee in Nederland beginnen en we hopen dat in andere NAVO-landen soortgelijke processen zullen beginnen.

We gaan dus namens de slachtoffers van de NAVO-agressie in Joegoslavië processen voeren voor de Nederlandse rechter.

Processen waarin voor deze slachtoffers schadevergoeding zal worden geëist.

Kontakten met mensen in Joegoslavië die het slachtoffer zijn geworden van de bombardementen noodzakelijk

Natuurlijk is het voor ons duidelijk dat letterlijk **iedereen** in Joegoslavië het slachtoffer is geworden van de NAVO-bombardementen.
Maar het zal duidelijk zijn dat de PC niet voor **iedereen** processen kan voeren voor schadevergoeding.
We kunnen maar een paar processen tegelijk voeren voor niet al te veel slachtoffers. Daartoe zullen we ons helaas moeten beperken.

Als zulke processen ook in andere NAVO-landen gevoerd zullen gaan worden, zal er meer mogelijk zijn.

In ieder geval roepen we mensen in Joegoslavië op, die het slachtoffer zijn geworden van de NAVO-bombardementen om met ons kontakt op te nemen.
Mensen die als gevolg van deze bombardementen gewond zijn, of misschien zelfs doden in de familie hebben te betreuren. Die hun huis of andere eigendommen hebben verloren. Of als gevolg hiervan hun werk of inkomen zijn kwijtgeraakt.
En die hiervoor schadeveregoeding willen eisen.

Wij roepen ze op om zich met ons in verbinding te stellen.
Dan kan in een persoonlijk kontakt het een en ander nader worden verduidelijkt en afgesproken.

Nogmaals, de PC zal niet voor iedereen een proces kunnen organiseren.
We zullen ons tot een aantal slachtoffers moeten beperken.

Proces tot schadevergoeding voor de slachoffers van het bombardement op de RTS-studio's in Belgrado

In ieder geval willen we beginnen met een proces namens de slachtoffers van het laffe bombardement op de RTS-studio's in Belgrado.
Wij roepen degenen die daarvan het slachtoffer zijn geworden op, de gewonden die bij deze terreurdaad zijn gevallen en ook de nabestaanden van degenen die daarbij zijn gedood, om met ons in kontakt te treden, als zij dat kunnen opbrengen.
We kunnen dan nader verduidelijken hoe we een proces tot schadevergoeding namens hen denken te gaan voeren.

Duidelijkheid vooraf over twee punten

Over twee dingen willen nu al volstrekt duidelijk zijn.
Kosten zijn er voor de slachtoffers zelf niet aan deze processen verbonden.
Alle kosten zullen worden gedragen door de Permanente Commissie.
En een tweede punt is dat we een gunstige afloop van de processen natuurlijk niet kunnen garanderen. Het enige wat we

kunnen doen, is de processen zo goed mogelijk voeren en dat zullen we zeker doen !
Het recht staat daarbij aan onze kant. Of die steun van het recht genoeg zal zijn, moet blijken.

In ieder geval zal het voeren van processen tot schadevergoeding ook op zichzelf al een duidelijk signaal zijn.
Een teken dat de verantwoordelijke NAVO-misdadigers niet zomaar met hun daden wegkomen, maar in elk geval worden gedwongen om zich daarvoor tenminste voor de rechter te verantwoorden.

Nogmaals een oproep aan iedereen

Iedereen die dit manifest leest, roepen we nogmaals op om aan hieraan verdere bekendheid te geven.

DUS GEEF HET DOOR -------MAAK DEZE OPROEP VERDER BEKEND !

VAN MOND TOT MOND, VIA DE MEDIA, VIA INTERNET EN E-MAIL !

NEEM KONTAKT MET ONS OP ! WIJ ZIJN TE BEREIKEN OP DE ADRESSEN DIE ZIJN AANGEGEVEN BOVENAAN DIT MANIFEST.

namens de Permanente Commissie

N.M.P. Steijnen

the Permanent Commission
with regard to the (Dutch) War Crimes
in Yugoslavia
Couwenhoven 5205
3703 ER Zeist
the Netherlands
tel. 0031306956867
fax. 0031206151120
e-mail: n.h.van.holst@freeler.nl

NOVEMBER 1999 MANIFESTO

This is an appeal tot the victims of NATO's agression in Yugoslavia.

We try te come in touch with the people in Serbia and the rest of Yugoslavia, that became a victim of NATO's bombardments in Yugoslavia.
And also with the organisations and institutions that represent those victims.

Who we are

We are an organisation of people from the Netherlands of Dutch and Yugoslavian origin, having the intention to initiate a number of legal proceedings for those civilians in Yugoslavia that became a victim from NATO's agression, in order to receive damages for them.
The organisation established for that, is called **the Permanent Commission with regard tot the (Dutch) War Crimes in Yogoslavia**

Our sympathy lies with the victims

However, before we give further explanation, first this.
This appeal comes from the Netherlands, one of NATO's countries, being an accessory to the enormous damages inflicted upon Yogoslavia, and especially to Serbia.
We can imagine that you have no faith in things coming from one of NATO's coutries.

So first of all we want you to know that we are deeply ashamed about the crimes, committed also by the Netherlands to Yugoslavia and the Yugoslav people.
The Serbian nation and the Serbian people are in particular awfully victims of this violence.

It was the Netherlands that assisted intensively in making Yugoslavia, a land that never has been agressive against any other nation, a ruin by NATO-bombardments.
A land and a people that have been played a heroic role on south-east flank of Europe for centuries, has suffered relatively even more damage by this NATO-bombardments then by the German nazi's during World War II, so we have been told.

With disgust we have got consciousness of the fact trhat millions of people in Yugoslavia have been lost their jobs, their incomes and their means of existence as a result of this beastly action and face an very insecure and harsh future.

We are also very shocked by the numerous victims, dead persons and wounded, that the dirty NATO-bombardments took as a toll. We want to express our sympathy with al those victims, their families, and surviving relatives.

We are deeply convinced of the criminal character to the cowardly attacks of destruction on all economics and prospect build up by generations of Yugoslav people.

A speaking minority

But who are "we"?
Unfortunatelywe are only a small minority in the Netherlands. And so are are people with the same thoughts in onther NATO-countries just the same a small minority.

The majority in the Netherlands, and also in the rest of NATO's coutries, unfortunately takes a complete different view.
That majority has been misleaded by the continuous anti-Serbian propaganda by press, televison en politicians towards a pronuonced anti-Serbian attitude.

So anyhow this proofs clearly: there is not something like a free press in NATO's countries, don't ever believe a word of that ! All media and press in western countries are entirely at service to the smear campaigns that aim to put the Serbian people in the wrong.
And our different stories are hushed up as much as possible.

So we are a minority under the Dutch people.
But that doesn't mean we keep silent.
We consider it our duty to resist with full strenght to the crimes committed, also by the Netherlands, to the Yugoslav people.

The claim for repair settlements

One of the claims we want to back with all effort is the requirement of payments for reconstruction for Yugoslavia and the Yugoslav people.
We realize quite well that all money of the world cannot take away the suffering, but financial compensation possibly could bring some redress and make life more bearable for the victims.

The Permanent Commission with regard to (Dutch) War Crimes in Yugoslavia, shortly **the PC**, is also founded to keep harping permanently on this requirement.
During de next years the PC will persist on on the requirement - a demand that must be made also in other NATO-countries - that NATO's coutries are obliged to give help to Yugoslavia for reconstruction in the form of repair settlements.

The PC intends to start with exacting damages before the domestic court

It don't look like the governments of NATO's countries could be driven soon to start payments for compensation.
On the contrary, NATO's coutries now are are trying to force even a civil war in Yugoslavia, among other things by offering some cities fuel-help and others depriving from this "help".

Therefore we would not wait untill NATO's countries come to deliver the damages, but we will make a start by ourselves with initiating legal proceedings.
Legal proceedings for claiming damages for the victims of the bombardments.
Clearly the victims of NATO's agression have a right for such compensation.

The right for compensation of the damage caused by war crimes

Because in spite of the fact **the public opinion** in NATO's coutries is against our case, **the law** is in priciple on our hand.
By NATO's agression international law is blatantly violated.
By attacking a sovereign coutry like Yugoslavia NATO's coutries committed a crime against peace en then made themselves guilty on an endless succession of war crimes.
These war crimes couldn't remain unanswered.

After World War II quite a lot of responsable German nazi's are sentenced for their war crimes and crimes against peace.
They were also found **personally** reliable for the consequences of their crimes.

So on the same way we want to hold the criminals of NATO's countries responsible for their crimes.
We intend to sue NATO's states, but also the politicians and militaries responsible we intend to hold responsible for the damages inflicted.
On behalf of the victims.

The PC wil take the initiative for that in the Neterlands and we hope that in other NATO-countries similar proceedings soon will get off the ground.

So we gonna start legal proceedings on behalf of the victims of NATO's agression before the dutch domestic court.
In that trials full compensation for the victims who act as plaintiffs will be required.
And we are ready for that !

Contacts with people in Yugoslavia who have been victim of the bombardments imperative

Of course its clear also to us that literally **everyone** in Yogoslavia has been a victim from NATO's bombardments.
But it will be clear that the PC cannot undertake legal proceedings for **everyone** to get financial compensation.

We are only able to handle a limited number of proceedings at the same time for not to much victims. Unfortunately we have to restrict ourselves to that.

But the more such proceedings will be undertaken in other NATO-countries, the more should be possible at that point.

Anyhow we call up people in Yugoslavia that have been victim of NATO's bombardments to get in touch with us.
People who are wounded by these bombardments, or that maybe have dead persons to mourn. People that lost their houses or other belongings. Or lost their jobs or income, caused bij the bombardments.
And now want to get financiale compensation for that.

We incite them to get in contact with us.
In a personal contact things can further be clarified and arranged.

Once more, the PC is not able the organise legal proceedings for everybody.
We have tot restrict ourselves to a number of victims.

Legal proceedings for the victims of the bombardments on the RTS-studio's in Belgrade

Definitely we intend to start with proceedings on behalf of the victims from the cowardly bombardment on the RTS-studio's in Belgrade.
We invite those who got victims , the wounded as a result of this evil crime and also the surviving relatives of the dead persons, to contact us, if they could summon the courage.
So we could clarify how we intend to undertake the legal proceedings for damages for them.

Two things must be clear in advance

We surely want to be completely clear on two points beforehand.
Participating in the legal proceedings is completely free of costs for the victims that take part.
All costs will be covered by the Permanent Commission.
And a second point is that of course we cannot garantuee a favourable result of this proceedings.
We only can do the utmost to undertake the lawsuits as careful as possible and that we certainly will do !

The law is on our site. Whether this support of the law is enough, must get clear.

In any case undertaking these legal proceedings will give already on its own a plain signal.
A signal that the perpetrators of NATO's war crimes don't get away just like that for their actions, but at least get forced to to give account for their acts in public before the court.

Once again a call to everybody

Anybody who reads this manifesto we call up again to make this widely known.

SO PASS IT ON--------REVEAL THIS CALL TO ANYBODY !

SPREAD IT AROUND, THROUGH THE MEDIA, TROUGH INTERNET AND E-MAIL !

GET IN TOUCH WITH US ! WE CAN BE REACHED VIA THE ADRESSES ON THE HEAD OF THIS MANIFESTO.

on behalf of **the Permanent Commission**

N.M.P. Steijnen

Stalna Komisija u slučaju
(holandskih) ratnih zlocina
u Jugoslaviji
Couwenhoven 5205
3703 ER Zeist
Nederland
tel.: 0031306956867
faks: 0031206151120
email: despotte@wishmail.net

NOVEMBAR 1999 MANIFEST

Ovo je poziv žrtvama NATO-agresije u Jugoslaviji.
Mi želimo da uspostavimo kontakt sa ljudima, koji su postali žrtve NATO-agresije u Srbiji i ostalim delovima Jugoslavije.
Takodje želimo kontakt sa organizacijama i ustanovama koje ove žrtve zastupaju.

Ko smo mi ?

Mi smo jedna organizacija ljudi iz Holandije, Holandske i Jugoslovenske narodnosti, koja hoće u ime žrtava od NATO-agresije u Jugoslaviji, da podnese optužbu za dobijanje odšteте.
Ova organizacija, koja je naročito zato formirana, zove se **"Stalna komisija u slučaju (holandskih) ratnih zločina u Jugoslaviji"**.

Mi upućujemo naše saučešće svim žrtvama u Jugoslaviji.

No pre nego što bismo dali bliže obaveštenje hoćemo da kažemo još ovo; ovaj poziv dolazi iz Holandije, NATO-države, koja je zajedno sa ostalim NATO-državama nanela ogromnu štetu Jugoslaviji a naročito Srbiji.
Mi možemo da zamislimo da sve što iz te zemlje dolazi ne zvuči mnogo verovatno i dobroćudno.

Kao prvo hoćemo da vam kažemo da se mi duboko stidimo za sve zločine koji su od strane Holandije naneti Jugoslaviji i Jugoslovenskom življu. Srbija, Srpski narod i sve što je Srpsko postali su žrtve na najgrublji, najnečovečniji, najužasniji način.

Holandija je intenzivno učestvovala da Jugoslaviju, zemlju koja nikada nije bila agresivna protiv bilo koje druge zemlje, NATO-bombardovanjem ruinira.
Ta zemlja i njen narod koji su vekovima junački branili jugoistočni deo Evrope, pretrpeli su veću štetu od NATO-bombardovanja nego od nacističke Nemačke u Drugom Svetskom Ratu.

Sa gnušanjem saznzjemo da su od posledica NATO-bombardovanja milioni ljudi ostali bez posla, bez primanja i najosnovnijih uslova za život i da ih teška i nesigurna budućnost čeka.

Naročito nas pogadja saznanje o broju žrtava, mrtvih i ranjenih, koji su pali za vreme užasnih bombardovanja od strane NATO-zemalja.
Mi hoćemo ovde da izjavimo duboko saučešće porodicama, fami-

lijama i svima bližnjima palih žrtava.
Takodje smo duboko svesni zločinačkih i kukavičkih napada koji su uništili sve ono što su generacije Jugoslovena stvorile u ekonomiji i blagostanju.

Manjina koja voli istinu.

Ali ko smo "mi"
Nažalost mi smo jedna mala manjina u Holandiji. I u ostalim NATO-zemljama su ljudi koji kao i mi misle jedna mala manjina.

Većina ljudi u Holandiji a i u ostalim NATO-zemljama nažalost misli drukčije. Svakodnevna propaganda u novinama, preko radija i televizije, vodjena protiv svega što je Srpsko, dovela je do takvog stava koji svi ti ljudi još uvek imaju prema svemu što je Srpsko.

Iz svega ovoga može da se zaključi da slobodna štampa u NATO-zemljma ne postoji. O njihovoj slobodi štampe ne veruj apsolutno nijednu jedinu reč! Svi mediji i sve novine u zapadnim zemljama su u potpunoj službi u vodjenju lažnih kampanja da Jugoslaviju i Jugoslovenski narod što više ocrne.
Drukčije mišljenje, nas kao manjine, se namerno prećutkuje.

Mi jesmo manjina u Holandiji ali to ne znači da ćutimo. Mi se osećamo dužnim da se iz sve snage suprostavimo zločinima koji se i od strane Holandije čine prema Jugoslaviji i Jugoslovenskom narodu.

Zahtev za nadoknadu za obnovu od nanete štete

Jedan od zahteva koji mi iz sve snage hoćemo da podržimo jeste zahtev za novčanu naknadu za nanetu štetu Jugoslaviji i njenom narodu.
Mi shvatamo da novac celog sveta ne može da nadoknadi i izbriše muku ibol koji im je namet, ali novčana naknada bi bar donekle to mogla da ublaži i život budućnosti učinila lakšim.

Da bi ovaj zahtev što češće mogla da postavlja, osnovana je ova **Stalna komisija u vezi sa počinjenim (holandskim) zlocinima u Jugoslaviji, skraćeno: Stalna Komisija.**
Ova komisija će sledećih godina uvek ponovo zahtevati od Holandske vlasti da NATO-zemlje pruže pomoć Jugoslaviji u obliku novčane naknade za odštetu nanete NATO-bombardovanjem. Ovaj zahtev bi morao biti postavljan i u ostalim NATO-zemljama.

Ova Stalna Komisija će svoj rad započeti iznudjivanjem novčane naknade-odštete, sudskim putem.

Nema puno izgleda da se vlade NATO-zemalja ubrzo privole za plaćanje ratne odštete za obnovu Jugoslavije.
Umesto toga NATO-zemlje čine sve da u Jugoslaviji izazovu gradjanski rat time što nekim gradovima daju a drugima ne daju pomoć za snabdevanje goriva.

Zato nećemo čekati dok NATO-zemlje odluče da počnu sa davanjem odštete već ćemo početi zahtevima za to sudskim putem.

Ove zahteve sudskim putem vodićemo u ime ratnih žrtava NATO-bombardovanja.
Žrtve NATO-agresije imaju sigurno pravo na to.

<u>Pravo na odštetu od posledica ratnih zločina</u>.

Iako je u NATO-zemljama, javnost protiv nas, principijelno je pravda na našoj strani.
NATO-agresijom nad Jugoslavijom grubo je oštećeno internacionalno pravo.
Napadanjem jedne suverene zemlje kao što je Jugoslavija, NATO-zemlje su počinile zločin protiv mira u svetu i zato snose krivicu za beskrajne ratne zločine namete Jugoslaviji.
Ti ratni zločini ne mogu ostati nekažnjeni.

Posle Drugog Svetskog Rata kažnjeno je dosta nemačkih ratnih zločinaca-Nacista-pri Tribunalu u Neurenburgu za njihove ratne zločine i zločine protiv mira u svetu.
Oni su i lično proglašseni odgovornim za posledice njihovih zločina.

Takodje hoćemo i mi ratne zločince iz NATO-zemalja da optužimo za njihove zločine.
Mi hocemo, ne samo NATO-zemlje već i odgovorne političare kao i vojna lica, da pozovemo na odgovornost za počinjene štete.
To sve u ime žrtava.

Stalna Komisija će ovim napraviti početak u Holandiji a nadamo se da će i u ostalim NATO-zemljama takvi procesi da slede.

To znači da ćemo mi da vodimo sudske procese u ime Jugoslovenskih žrtava protiv NATO-agresora i to pred sudom u Holandiji.
U ovim procesima zahtevaćemo odštetu za žrtve NATO-bombardovanja.

<u>Kontakt sa ljudima u Jugoslaviji, koji su postali žrtve bombardovanja, je neophodan</u>.

Naravno da nam je jasno da su nažalost svi stanovnici Jugoslavije postali žrtve NATO bombardovanja.
No ipak mora biti jasno da Stalna Komisija ne može da procedira za odštetu za sve žrtve.
Mi možemo istovremeno samo nekoliko zahteva odjednom da vodimo i to za ne prevelike grupe žrtava. Nazalost moramo u tome biti ograničeni.

Medjutim ako takvi sudski zahtevi budu podnošeni u više NATO-zemalja moći će više uspeha da se postigne.

U svakom slučaju pozivamo ljude u Jugoslaviji koji su postali ratne žrtve da uspostave kontakt sa nama.
To se odnosi na ljude koji su za vreme bombardovanja ranjeni, familija mrtvih, ludi koji su izgubili kuću ili drugu svojinu, takodje i ljudi koji su zbog posledice bombardovanja izgubili posao a samim tim i prihod za život.
Ti ludi hoće da zahtevaju odštetu.

Mi pozivamo te ljude da uspostave kontakt sa nama.
U ličnom kontaktu možemo sve bolje da objasnimo i da se o svemu opširnije dogovorimo.

Jos jednom, Stalna Komisija neće moći da organizuje proces za svakog pojedinačno.
Mi moramo da se ograničimo na jedan odredjen broj žrtava.

Zahtev za odštetu žrtvama bombarovanjem studija RTS u Beogradu.

U svakom slučaju hoćemo da počnemo sudski proces u ime žrtava kukavičkog bombardovanja studija RTS u Beogradu.
Mi pozivamo sve one koji su tada postali žrtve; one koji su prilikom ovog terora ranjeni i familije poginulih, da sa nama uspostave kontakt ako zato imaju snage i mogućnosti.
Na taj način možemo pobliže da se dogovorimo na koji način ćemo u njihovo ime da vodimo ovaj proces.

Prethodno objašnjenje o dvema tačkama.

Dve stvari hoćemo posebno da objasnimo.
Kao prvo: žrtve neće snositi nikakve troškove.
Sve troškove plaćaće Stalna Komisija.
Drugo: mi naravno ne možemo da garantujemo povoljan ishod vodjenja procesa. Jedino što možemo da činimo to je da se trudimo da taj proces na najbolji način vodimo i to ćemo sigurno da učinimo.
Pravda je na našoj strani a koliko će to da nam pomogne pokazaće budućnost.

U svakom slučaju je od značaja i samo vodjene ovog procesa za dobijanje odštete.
Značajno je da NATO-zlikovci za počinjena nedela ne izbegnu svaku odgovornost, već da će biti primorani da se pojave pred sud i odgovaraju za svoja nedela.

Još jednom poziv za sve.

Svako, ko ovaj manifest pročita, pozivamo da o tome upozna druge zaintersovane i nezainteresovane, jednom rečju pokušaj da upoznaš što više ljudi sa ovim manifestom.

ZNAĆI ŠIRI OVAJ MANIFEST DALJE.... OBJAVI OVAJ POZIV DALJE !

OD USTA DO USTA, PREKO MEDIJA, PREKO INTERNET, PREKO E-MAIL !

USPOSTAVI KONTAKT SA NAMA ! MOŽETE DOĆI U KONTAKT SA NAMA PREKO ADRESE DATE NA POČETKU OVOG MANIFESTA.

u ime Stalne Komisije
N.M.P.Steinen

Permanentna (Stalna) Komisija u vezi
(holandskih) ratnih zlocina
u Jugoslaviji

Adresa:

PC
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Nederland
Tel: 31 30 - 6956867
Fax: 31 20 – 6151120
E-mail: despot@wishmail.net

NOVEMBAR 1999 MANIFEST

Apel zrtvama NATO-agresije u Jugoslaviji.

Mi kao Permanena Komisija zelimo da uspostavimo kontakte sa ljudima, tj. zrtvama NATO-agresije u Srbiji i ostalim delovima Jugoslavije. Takodje zelimo kontakte i sa organizacijama i ustanovama koje ove zrtve zastupaju.

Ko smo mi?

Mi smo jedna organizacija ljudi iz Holandije, holandske i jugoslovenske narodnosti, koji sacinjavamo Permanentnu Komisiju, koja hoce u ime vas kao zrtava od NATO-agresije u Jugoslaviji, da podnese tuzbu za nadoknadu stete.
Ova specijalno formirana organizacija, zvana
"Permanentna (Stalna) Komisija u vezi (holandskih) ratnih zlocina u Jugoslaviji".

Mi, clanovi ove komisije upucujemo iskreno saucesce svim zrtvama i ozaloscenima u Jugoslaviji.

Pre svih obavestenja hocemo da vam kazemo to da ovaj apel dolazi iz Holandije, NATO-drzeve, koja je zajedno sa ostalim NATO-ucesnicima nanela ogromnu stetu Jugoslaviji, a narocito Srbiji.
Mi mozemo da zamislimo i svesni smo toga da sve sto dolazi iz ove zemlje, vama ne zvuci mnogo ubedljivo, poverljivo i dobrocudno.

Kao prvo hocemo da vam kazemo i to da se mi duboko stidimo za sve zlocine koji su od strane Holandije naneti svim narodima na teritoriji Jugoslavije. Srbija, Srpski narod i sve sto je Srpsko postali su zrtve na najgrubiji, najnecovecniji, najuzasniji nacin.

Holandija je intenzivno ucestvovala u NATO-agresiji protiv Jugoslavije, vase zemlje koja nikada nije bila agresivna protiv bilo koje druge zemlje, Jugoslavija je NATO-bombardovanjem ruinira.

Vasa zemlja i vas narod koji su vekovima junacki branili jugoistocni deo Evrope, pretrpeli ste vecu stetu od NATO-bombardovanja nego od nacisticke Nemacke U Drugom Svetskom Ratu (WO II).

Sa gnusanjem saznajemo da su od posledica NATO-bombardovanja milioni ljudi ostali bez posla, bez ikakvih primanja i najosnovnijih uslova za zivot i da ih teska i nesigurna buducnost ceka.

Narocito nas pogadja saznanje o broju zrtava, mrtvih i ranjenih, koji su pali za vreme uzasnih bombardovanja od strane NATO-zemalja.
Mi u ovom slucaju izjavljujemo duboko saucesce porodicama, familijama i svima bliznjima palih zrtava.
Takodje smo duboko svesni o posledicama od zlocinackih i kukavickih napada, koji su unistili sve ono sto su prethodne generacije Jugoslovena stvarale u blagostanju.

MANJINA KOJA VOLI ISTINU

Ko smo "MI"?
Nazalost, mi smo jedna mala manjina u Holandiji, kao sto je slucaj i u drugim NATO-zemljama, koja voli i bori se za istinu.

Vecina ljudi u Holandiji, kao i u ostalim NATO-zemljama, nazalost misle drugacije nego mi. Svakodnevna propaganda u novinama, preko rada i televizije, vodjena protiv svega sto je SRPSKO, dovela je do takvog stava koji svi ti ljudi jos uvek imaju prema svemu sto je Srpsko.

Iz svega ovoga moze da se zakljuci da **slobodna stampa u NATO-zemljama ne postoji.** O njihovoj slobodi stampe ne verujte ni jednu jedinu rec!
Svi mediji i sve novine u zapadnim zemljama su u potpunoj sluzbi vodjenja laznih kampanja da Jugoslaviju i Jugoslovenski narod sto vise demonizuju ili ocrne.
Drugacija misljenja, kao i misljenje nas kao manjine, se namerno precutkuju.

Iako smo mi manjina u Holandiji to ne znaci da cutimo. Mi se osecamo duznima da se iz sve snage suprostavimo zlocinima koji se i od strane Holandije cine prema Jugoslaviji i Jugoslovenskim narodima.

Zahtev za nadoknadu i za obnovu nanetih steta

Jedan od zahteva koji mi iz sve snage hocemo da odrzimo jeste zahtev za novcanu nadoknadu za nanete stete Jugoslaviji i njenom narodu.
Mi shvatamo da novac celog sveta ne moze da nadoknadi i izbrise muku i bol koji vam je nanet, ali novcana naknada bi bar donekle to mogla da ublazi i zivot u buducnosti ucini laksim.

Da bi se ovaj zahtev sto cesce mogao da ulozi, osnovana je **Permanentna (Stalna) Komisija u vezi sa pocinjenim (holandskim) zlocinima u Jugoslaviji,** zvana: **Permanentna Komisija.**
Ova Permanentna Komisija ce ubuduce, verovatno sledecih godina intenzivno zahtevati od (holandske vlasti) da NATO-zemlje pruze pomoc Jugoslaviji u obliku

novcane nadoknade za sva ostecenja naneta NATO-bombardovanjem. Ovaj zahtev bi ustvari trebao i morao biti ulozen i u ostalim NATO-zemljama.

Ova Permanentna Komisija ce svoj rad zapoceti trazenjem novcane nadoknade za ostecenja, naneta NATO-bombardovanjem i to sudskim putem.

Nema puno izgleda da se vlade NATO-zemalja ubrzo privole za placanje ratne ostete za obnovu Jugoslavije.
Umesto toga NATO-zemlje cine sve da u Jugoslaviji izazovu gradjanski rat time sto nekim gradovima daju a drugima ne daju pomoc sanbdevanjem goriva, i to bez stida pod motom "Energija za Demokratiju.

Zato necemo cekati da NATO-zemlje odluce da pocnu sa nadoknadom ostete, vec cemo poceti sa zahtevima za to sudskim putem.

Ove zahteve cemo voditi sudkim putim u ime ratnih zrtava od NATO-bombardovanja. Zrtve od NATO-agresije imaju sigurno pravo na nadoknadu stete.

Pravo na nadoknadu stete od posledica ratnih zlocina

Iako je u NATO-zemljama, javnost protiv nas, principijelno je ipak pravda na nasoj strani, sto nas je ne motivisalo nego moralno primoralo da pocnemo ovaj proces.

NATO-agresijom nad Jugoslavijom grubo je osteceno i prekrseno internacionalno pravo.
Napadanjem jedne suverene zemlje kao sto je Jugoslavija, NATO-ucesnici su pocinili zlocin protiv mira i covecnosti u svetu i zato moraju da snose krivicu za beskrajne ratne zlocine pocinjene prema Jugoslaviji. Ti pocinjeni ratni zlocini ne mogu ostati nekaznjeni.

Posle Drugog Svetskog Rata (WO II) kaznjeno je dosta nemackih ratnih zlocinaca – Nacista pri tribunalu u Neurenburgu za njihove ratne zlocine i zlocine protiv mira u svetu.
Oni su licno proglaseni odgovornim za posledice njihovih zlocina.

Takodje cemo i mi ratne zlocine i zlodela od strane NATO-zemalja da optuzimo.
Mi hocemo, ne samo NATO-zemlje vec i sve odgovorne politicare, pa i vojna lica, da pozovemo na odgovornost za pocinjene zlocine i stete. To sve u ime zrtava.

Permanentna Komisija ce ovim procesom startovati u Holandiji a nadamo se da ce i u ostalim NATO-zemljama ovakvi procesi da slede.

To znaci da cemo mi da vodimo sudske procese u ime Jugoslovenskih zrtava protiv NATO-agresora i to pred sudom u Holandiji.
U ovim sudskim procesima zahtevacemo nadoknadu stete svim zrtvama NATO-bombardovanja.

Kontakt sa ljudima u Jugoslaviji, koji su postali zrtve NATO-bombardovanja je nama neophodan.

Naravno da nam je jasno da su nazalost svi stanovnici Jugoslavije postali zrtve NATO-agresije. Ali ipak mora da bude jasno i to da ova Permanentna Komisija ne moze da procedira za sve zrtve pojedinacno. Mi mozemo istovremeno samo nekoliko zahteva odjednom da vodimo i to za ne prevelike grupe. Medjutim ako ovakvi sudski zahtevi budu podneseni u vise NATO-zemalja, stvara se sansu za vece postizanje uspeha.

U svakom slucaju pozivamo ljude u Jugoslaviji koji su postali zrtve Nato-agresije da uspostave kontakt sa nama.
To se odnosi na ljude koji su za vreme NATO-bombardovanja ranjeni, familije od poginulih, zatim ljudi koji su izgubili kucu ili drugu svojinu, kao i ljudi koji su ostali bez posla i izgubili neophodne prihode za zivot. Svi ovi ljudi treba da zahtevaju nadoknadu stete.

Mi pozivamo te zrtve da uspostave kontakt sa nama. Prilikkom nasih kontaktirnja cemo se jos o svemu opsirnije dogovoriti.

ZAHTEV ZA NADOKNADU STETE RTS – STUDIJU U BEOGRADU

U svakom slucaju hocemo da pocnemo sudski proces u ime RTS-zrtava u Beogradu. Ukoliko vi kao RTS-zrtve imate snage i moci da nam se javite, voljni smo da se sa vama dogovorimo sta i kako dalje i na koji nacin procedirati.

Sta je za vas od velikog znacaja:

- kao prvo, da vi kao zrtve necete snositi nikakve troskove;
- kao drugo, mi naravno ne mozemo unapred da vam garantujemo povoljan ishod vodjenja procesa.
- Jedino sto mozemo, je da se trudimo da ovaj proces na najbolji nacin bude vodjen.
- Iako je pravda na nasoj strani i da li ce to da nam pomogne pokazace vreme.

Veoma znacajno je to da NATO-zlikovci za svoja pocinjena zlodela ne izbegnu odgovornost pred ovim svetom, vec da budu primorani da se pojave pred sud i odgovaraju za svoja zlodela.

JOS JEDAN APEL!

Svako, ko ovaj manifest procita, neka upozna i druge zainteresovane i nezainteresovane ljude, tj. probajte da upoznate sto vise njih.

ZNACI, SIRITE OVAJ MANIFEST DALJE.....NA SVE MOGUCE NACINE!
MOZE OD USTA DO USTA, PREKO MEDIJA, PREKO INTERNETA I SLICNO!

Uspostavite kontakt i sa nama! Mozete doci u kontakt sa nama preko adrese date na pocetku ovog manifesta.

U ime Permanenten Komisije,

N.M.P. Steijnen